

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 78, fascicle 1

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de desembre del 2005, a les 09,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 7748/05, de mesures tributàries i administratives. 3870

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 7747/05, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2006. 3885

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, abans de començar el debat del

primer punt de l'ordre del dia, la Sra. Diputada Margalida Rosselló i Pons del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds intervindrà durant 1 minut per precisar els termes de la intervenció del ple del dia 29 de novembre del 2005, en què fou al·ludida pel conseller de Medi Ambient durant el debat de la pregunta RGE núm. 9526/05 presentada per l'esmentada diputada, relativa a modificació del Pla director sectorial de residus urbans de Mallorca.

Sra. Diputada, vostè té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dir que efectivament, no és la primera vegada que se m'al·ludeix per part dels consellers del Govern en aquesta cambra i que se m'atribueixen falsedats respecte a actuacions que s'han pogut fer per part meua. Jo demanaria a la Mesa que tengués més respecte a l'hora de quan jo deman la paraula per intervenir per al·lusions, perquè és la tercera vegada que no se m'ha donat i he hagut de fer escrits a la Mesa per tal de reclamar els meus drets.

Dit això, el conseller de Medi Ambient me va atribuir a la sessió que ja ha dit el President, que havia autoritzat, quan jo era consellera de Medi Ambient a l'anterior legislatura, que s'utilitzessin cendres de la incineradora com a matèria prima. Això és una gran falsedat perquè mai se varen autoritzar les cendres com a matèria prima, sinó únicament les escòries que no són un residu perillós, mentre que les cendres sí ho són. S'ha de dir que això és falsedat molt greu perquè dur endavant el que pensa fer i autoritzar la Conselleria de Medi Ambient, a més el Consell Insular de Mallorca, que les cendres de la incineradora se puguin dur i espargir per tota l'illa de Mallorca, és un greu atemptat ecològic i en el qual nosaltres evidentment ens hi oposarem.

Crec, per acabar, que el conseller de Medi Ambient hauria de tenir més cura d'allò que diu i sobretot, hauria d'informar-se millor tenint en compte que ell té la màxima responsabilitat en temes ambientals i el que no pot fer un conseller de Medi Ambient és no saber qüestions tan bàsiques com és la diferència entre escòries i cendres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló.

L'ordre del dia d'aquesta sessió és el debat i aprovació, si pertoca, dels dictàmens de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, relatius al projecte de llei RGE núm. 7748/05, de mesures tributàries i administratives i RGE núm. 7747/05, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2006.

Abans d'entrar en el debat, aquesta presidència posa en coneixement dels senyors diputats que les votacions es faran aproximadament a les 13 hores i a les 20 hores del dia d'avui i a les 13 hores i quan acabi el debat de la sessió de demà dimecres dia 21.

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 7748/05, de mesures tributàries i administratives.

Passam idò al debat del dictamen del Projecte RGE núm. 7748/05, de mesures tributàries i administratives. I començam per la defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars que es mantenen en el capítol primer del títol I i d'altres normes del projecte de llei connexes amb l'impost sobre la circulació de vehicles d'arrendament sense conductor. Defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars presentats pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, PSM-Entesa Nacionalista i Socialista.

Té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds per a la defensa de l'esmena RGE núm. 9244/05 i els vots particulars a la disposició addicional vuitena, la disposició transitòria segona i a les disposicions finals segona i quarta. Té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, abans d'explicar les esmenes jo faria unes qüestions prèvies. Primer qüestió prèvia, des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds no estam en contra de què es pugui establir fiscalitat ecològica sobre activitats com la de *rent a car*. En principi és una qüestió que no és pot descartar i que podria ser positiva. Segona qüestió prèvia, qualsevol llei d'una complexitat com la que era la de l'autotaxa, necessita un tràmit ordinari i no és pot presentar per una llei d'acompanyament. Crec que és un sistema, per una banda anticonstitucional i per l'altra banda, per a nosaltres fins i tot més important, absolutament antidemocràtic. Una tramitació extraordinària, d'urgència com la dels pressuposts no ha de servir mai per col·locar lleis d'una gran complexitat i que no tenen res a veure amb l'execució dels pressuposts de la comunitat.

Dit això, ja dic, nosaltres en principi no som contraris a fiscalitat ecològica que puguin gravar els *rent a car*. Hem de dir que aquesta anomenada autotaxa, aquesta cosa que figura a la llei d'acompanyament que avui quedarà aprovada, supòs, per la majoria del Partit Popular, quedarà aprovada, però que mai entrarà en vigor, és una autèntica estafa, una presa de pèl als ciutadans. Vegem una mica la seva història. Això es presenta com un impost que ha de recaptar 12,5 milions d'euros per destinar-los a la sanitat, així se'ns presenta i així figura en el pressuposts aquest ingrés que mai es produirà, una altra autèntica estafa. Se'ns presenta per resoldre els problemes sanitaris i se'ns presenta com una opció de consens amb el sector i es presenta conjuntament amb el president d'una de les associacions de *rent a car*.

Aquesta presentació se fa, s'explica aquest ingrés extraordinari per destinar-lo a la sanitat dins l'obsessió del Partit Popular de no aplicar el centim sanitari en la benzina per resoldre problemes de finançament sanitari, a pesar curiosament de què això venia recollit en el Pla d'equilibri econòmic i financer aprovat pel mateix Govern. O sigui, aprova una cosa en el Pla d'equilibri, aquí n'envien una altra i se'n fan unes totalment diferents. Marejar els ciutadans, dissimular també les pujades d'imposts que es fan, després en veurà alguna cosa més, quan duen un programa en el qual deien que hi hauria reducció d'imposts. Bé, la finalitat mediambiental que ve en el text, els ingressos que vénen en el projecte de llei que va presentar el conseller d'Hisenda, ja veim que són unes autèntiques falsedats. No era aquesta la intenció, ni és cert això que s'havia dit.

Parlem ara del consens. D'entrada dir que és una cosa curiosa això dels impostos per consens, una cosa realment sorprenent. Esper que a partir d'ara l'IRPF se'ns apliqui per consens i si no hi estam d'acord, el Ministeri d'Hisenda no ens cobrarà les quantitats de l'IRPF. Aquest impost es fa per consens del sector i per regular el sector, funció (...), no pròpia d'una llei en què s'estableix una autotaxa també. Les regulacions del sectors mitjans té el Govern, li sobren, per regular el sector del *rent a car*, si vol fer-ho, i la fórmula no és precisament aquesta. Ja li ho va dir un altre portaveu parlamentari, bastaria simplement en impedir que s'ocupés sòl rústic per part de determinades empreses per fer una reglamentació del sector. En qualsevol cas, el que és evident és que les regulacions del sector no es poden fer per la forma de ficar un impost nou en la llei d'acompanyament dels pressuposts.

Passem al consens, realment un èxit absolutament espectacular del consens. No sé com aconseguiren enganyar aquell president d'una associació empresarial que va fer la presentació conjunta amb el conseller d'Hisenda. No sé com ho aconseguiren, però el cert és que aquest president ha quedat absolutament en solitari i desautoritzat per part dels propis associats a la seva organització. El 100% l'han desautoritzat i ha hagut de fer marxa enrera. Però és més, han creat un conflicte entre associacions empresarials i la moguda d'empreses que han anat d'una banda a l'altra. Gran èxit de consens, gran èxit de la regulació. I això ho han fet tan bé que ha hagut d'intervenir la vicepresidenta del Govern per corregir els desastres que havia organitzat i que havia anunciat el conseller d'Hisenda. Fer reunions paral·leles, que no s'han acabat, que no sembla ser que puguin acabar de manera ràpida i segurament al final haurà d'intervenir el propi President del Govern, que de moment queda amagat dins aquest autèntic desastre que és el tema de l'anomenada autotaxa.

Una altra qüestió que és realment sorprenent. Per via d'esmenes del Grup Parlamentari Popular, aquí a la llei d'acompanyament, s'introdueixin qüestions que modifiquen totalment allò que havia vengut del Govern. Ja no és que la llei d'acompanyament tenguí un tràmit d'urgència, un tràmit especial que no és prou democràtic, que no es poden estudiar amb deteniment les esmenes i corregir els errors. No, el tema és que en el Parlament se'ns envia una cosa que no és el projecte del Govern perquè no són correccions tècniques que sempre s'han fet per part dels grups que donen suport al Govern, no són correccions tècniques, són autèntiques modificacions, és un frau parlamentari en tota regla. S'envia al Parlament una llei que no és la que es vol aprovar i es col·loquen directament en tràmit de ponència les esmenes del Grup Parlamentari Popular, allà on tenen l'autèntica intenció i aquí no és hi hagi poc debat, és que no n'hi ha cap ni un. Es col·loquen per la majoria mecànica que té el Grup Parlamentari Popular, sense cap tipus de debat, sense possibilitat de fer cap correcció. Així ens vénen aquestes esmenes i el resultat final que és absolutament al·lucinant. El resultat final és el que es crea una comissió mixta per al consens.

A mi m'agradaria veure si hi ha un precedent legislatiu en algun parlament, que un impost que està creat, absolutament regulat en aquesta llei, es crea una comissió mixta per al consens que estudiarà i després decidirà no se sap què, absolutament en mans del Govern, sense cap tipus de control

parlamentari. Això es crea mitjançant aquestes esmenes d'addició que ha presentat el Grup Parlamentari Popular. Es fan excepcions de taxes, es diuen coses tan absolutament sorprenents, però és que de vegades s'ha d'omplir el paper de cara a donar explicació a aquests sectors empresarials als quals es volia acontentar i que han aconseguit aixecar en peu de guerra, en comptes d'acontentar-los. Es diuen coses tan originals com "les lleis de pressuposts podran modificar l'autotaxa". Això ve escrit a la disposició final segona, com si les lleis de pressuposts necessitessin aquesta autorització que se li dona ara per modificar. L'exemple de què es pot modificar absolutament tot el tenim en la que s'està tramitant en aquest moment.

I la última, la gran presa de pèl a la ciutadania, a les empreses, al sector. Hi ha una disposició final quarta, també via autoesmena del Grup Parlamentari Popular, en la qual se suspèn *sine die* l'entrada en vigor de l'autotaxa. Bé, per què feia falta tot aquest número? Per què s'havia d'enviar al Parlament, mitjançant la llei d'acompanyament, un projecte de llei d'autotaxa, si no és per entrar en vigor? Si les finalitats no són les que s'havien dit, si no serveix per regular el sector, si a més el sector s'ha de regular d'una altra manera, per què? Per què s'envia això...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Ramon per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Acab Sr. President. Jo els vaig aconsellar en comissió que podien evitar seguir fent el ridícul, ja l'han fet molt fins ara, retirant-la, o acceptant les esmenes de supressió que hi ha. Col·locar a la llei d'acompanyament una cosa que no es pensa aplicar és un absurd i com deia, una presa de pèl als ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista per a la defensa de les esmenes RGE núm. 9512, 9513, 9520, 9521, 9522, 9524 i 9525 i els vots particulars a la disposició addicional vuitena, a la disposició transitòria segona i a les disposicions finals segona i quarta. Té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Molt bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, aquest conjunt d'esmenes que ha citat el President, suposen una esmena a la totalitat, com ja vàrem substanciar en el debat de presa en consideració, a partir de què consideram que el Partit Popular no està legitimat per posar aquest impost. Jo crec que qualsevol grup d'aquesta cambra se podrà plantejar algun dia, amb finalitats mediambientals i fins i tot recaptadores, posar un tipus d'impost semblant en aquest. Però el Partit Popular no ho pot fer pel compromís electoral que té i per la campanya, una campanya ferotge, que va qualificar, en paraules de l'actual President del Govern, fins i tot de "delictiva" la intenció de posar un impost que gravés l'activitat turística, com a motor de la nostra economia.

Per tant, la simple intenció, l'anunci d'aquest impost suposa un autèntic frau electoral que denunciarem una i una altra vegada des d'aquesta tribuna. Bé, el Partit Popular és conscient d'aquesta manca de legitimitat i per això s'ha posat tant a la defensiva. Naturalment va anunciar que hi havia consens entorn a aquest impost i s'ha demostrat que aquest consens no existia i a partir d'aquest moment el Partit Popular ha anat fent marxa enrera, fins i tot, mitjançant un seguit d'esmenes que són la crònica anunciada d'una llei que s'aprovarà, però que mai s'aplicarà perquè és impossible consensuar un impost amb els subjectes passius d'aquest impost. És a dir, ningú vol pagar i això és una qüestió humana. Per tant, dir que no se preocupin, que ho consensuarem amb els sectors, això és missió impossible, a no ser que se faci algun subterfugi que podria dur a una situació d'inconstitucionalitat, si tots no fossin igual davant la llei i en parlarem un poc més endavant.

Bé, de tal manera que aquesta marxa enrera ha suposat anar modificant els objectius que justificaven aquest impost pel Govern. Primer, tenia un afany recaptador, finalista, dirigit a finançar la sanitat. Naturalment quan això ocasiona un escàndol dins els països emissors de turisme, ràpidament ha de rectificar i el conseller d'Hisenda anuncia que no, que no és per finançar la sanitat. Naturalment això havia provocat el rebuig a Gran Bretanya, Alemanya, perquè de cap manera un turista pot acceptar que se li posi un impost específic, pel fet de viatjar i de tenir unes vacances, per finançar un servei públic que només se'n beneficien els ciutadans del país que visita. Per tant, ràpidament se va haver de rectificar.

Tampoc aquest impost no té una afany mediambiental, perquè el propi Govern ha anunciat que l'objectiu no és gravar els cotxes que circulen. L'objectiu d'aquest impost, segons ha dit el Govern, és gravar els cotxes que no circulen. Per tant, no pretén reduir la contaminació, no pretén reduir la congestió de les nostres carreteres, sinó simplement gravar els cotxes que no circulen perquè fan una competència deslleial als cotxes que circulen. Per tant, no és un impost per finançar la sanitat, no és un impost mediambiental i al final per intentar arreglar allò que s'havia espanyat amb el sector, se despengen dient que aquest impost és per regular un sector. I aquí ve la darrera incoherència del Partit Popular, la manca de legitimitat, una altra vegada. El Partit Popular, que braveja de liberalisme, no pot regular els sectors, perquè amb la filosofia del Partit Popular, insistesc, amb la filosofia del Partit Popular, l'únic que està legitimitat per regular els sectors econòmics és el mercat, amb majúscula, mercat. Aquesta és la situació. Per tant, tampoc no estan legitimitats perquè en cas contrari se converteixen en un partit intervencionista. I això és propi de l'esquerra i de l'esquerra més anacrònica i de cap a l'est d'Europa.

Per tant, és una incoherència tota. Admetem que al final, amb aquest instrument, el Partit Popular, el Govern vulgui regular aquest sector. En paraules del conseller d'Hisenda, una altra vegada, va dir que estava molt preocupat perquè els preus dels lloguers de cotxes aquí eren molt més barats. Aquí ens hauríem de demanar a qui perjudica això? És cert, hi ha algunes empreses de *rent a car* que no els convé que el preu del lloguer de cotxes siguin barats. Però i al món empresarial de l'oferta complementària, que en gran manera viu dels clients que circulen de l'illa llogant un cotxe, ens referim als restaurants, ens referim als *souvenirs*, ens referim als artesans, fabricants de productes agroalimentaris, que viuen d'aquesta família que se

passeja amb un cotxe i s'atura a dinar o a sopar a un restaurant, fa les compres i se'n du una caixeta de vi, això ens serveix per promocionar els vins en el seu país d'origen i compra una sobrassada, una peça de formatge. Bé, a tots aquests empresaris els interessa que el lloguer de cotxes siguin barats i per què? Perquè hi haurà més gent que podrà llogar cotxes i allò que s'estalviaran del lloguer de cotxes ho gastaran més dins tota aquesta oferta complementària. Per tant, una nova incoherència del Govern i del Partit Popular.

Bé, finalment admetem que és bo per a un conjunt d'empreses que se dediquen al lloguer de cotxes que se combati l'oferta deslleial d'aquestes empreses, que el seu principal negoci no és el lloguer de cotxes, sinó que és la compra-venda de cotxes. Aquesta llei és un instrument eficaç per aconseguir aquest objectiu? Sincerament ho dubtam, preveu el pagament mitjançant tres possibles modalitats, com preveu la Llei general tributària. L'empresari se pot acollir a l'estimació directe, se pot acollir a pagar per mòduls, això és un conveni amb l'administració i se pot acollir a l'estimació indirecte. I jo deman, què pot impedir que una empresa s'aculli a la modalitat de pagament mitjançant estimació directe? Tants de cotxes he llogat, tant pag. Tant han circulat aquests cotxes, tant pag. I per tant, si un cotxe no circula no pagarà quota fixa i si un cotxe no circula no pagarà la quota variable a tant el quilòmetre. Aleshores en què desincentiva aquesta llei als que fan aquesta activitat de compra-venda enlloc de lloguer? Absolutament en res. Ens diuen: "no, és que se crea una taxa que grava fins i tot el moment de la matriculació", sí, de 60, 70 euros i quin percentatge suposa del preu final del vehicle aquesta taxa? Realment tampoc no incentiva i a més aquí sí que hauran de pagar aquesta taxa tots per igual.

Per tant, una llei inútil, una llei que no pretén recaptar, com ha reconegut, no pretén finançar la sanitat, no té pretensions mediambientals perquè no pretén limitar els cotxes que circulen per les carreteres, ni reduir la contaminació. I de dubtosa eficàcia a l'hora de servir el darrer argument que s'ha inventat el Partit Popular. Aleshores és una llei que està mal pensada des del principi. I si efectivament el Govern el que vol és regular aquest sector, creim que el més interessant seria retirar aquest projecte de llei, tornar-ne presentar un de nou que ja des del primer paràgraf de l'exposició de motius digui clarament què pretén, què és regular el sector i facem una llei per regular el sector. Ara no emparada en totes aquestes argumentacions que han anat evolucionant a partir que el Partit Popular de cada vegada estava més acorralat per les empreses que naturalment s'han rebotat contra aquest impost.

Aleshores, encara hi són a temps, retirin aquest projecte de llei, en presentin un de nou i entre tots estudiarem la millor manera de regular un sector, si és que realment ho necessita.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista per a la defensa de les esmenes que van des de la RGE núm. 9194 a la 9231 i 9238, 9239, 9240 i 9243 i els vots particulars a la disposició addicional vuitena, la disposició transitòria segona i a les disposicions finals segona i quarta. Té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que aquesta intervenció no la podem començar més que sent molt clars des del primer moment. Avui s'aprovarà definitivament, amb els vots del diputats i diputades del Partit Popular, un frau parlamentari i un frau legislatiu. El Partit Popular, amb el suport del seu grup parlamentari, demostrarà una vegada més en aquest Parlament que a la nostra comunitat autònoma no importen ni lleis, ni reglaments, aquí l'únic que realment és important són els interessos polítics d'un partit, del Partit Popular. I si per defensar aquests interessos s'han de modificar lleis, se modifiquen, si per defensar-los s'han de reinterpretar reglaments, cap problema, es reinterpreten i punt. I habitualment és per això que els serveix al Partit Popular la seva majoria absoluta en aquest Parlament.

Ja entrant directament a allò que és l'objecte d'aquest primer debat de la llei d'acompanyament, l'impost sobre la circulació de vehicles d'arrendament sense conductor i les demés normes connexes en aquest impost, hem de reconèixer que cada any i per difícil que ho posen vostès, però cada any aconseguen superar-se en aquesta gran presa de pèl anual que suposa la burda manipulació de la llei d'acompanyament que vostès fan. Aquest any ens proposen l'aprovació d'un nou impost i que a més a més no s'aplicarà i no s'aplicarà perquè així ho han previst vostès mateixos en allò que abans hem definit com a normes connexes en aquest impost. Aproven un impost i al mateix temps aproven la fórmula perquè no es pugui arribar a aplicar. Clarament crec que és una mostra de cinisme polític, potser la més clara d'aquests darrers anys i deim amb tota claredat que és una mostra de cinisme perquè aquest impost està incorporat a les partides d'ingressos del pressupost. Però la incorporació al mateix temps de les esmenes que ha presentat el Partit Popular produirà, sense cap dubte, un canvi substancial tan a l'esperit inicial d'aquest impost, com a la previsió d'ingressos del pressupost general. És com he dit abans i sense cap dubte, un frau de llei i un abús de dret.

Contràriament a allò que defensen, que l'objectiu d'aquest impost que volen aprovar no és més que la regulació d'un sector amb greus problemes, la realitat, des del nostre punt de vista, és molt diferent. El Govern, la conselleria i el Partit Popular en general han enganyat des d'un primer moment. Diré més: han enganyat fins i tot abans de la presentació d'aquest impost. El seu objectiu era i és incrementar la recaptació, però aquest objectiu se'ls ha enfonsat pel mateix motiu per què darrerament se li vénen enfonsant molts de projectes al seu partit, i no és altre més que per mentir i per manipular; per aquestes dues coses s'ha enfonsat també aquest projecte.

Senyores i senyors diputats, fins al dia d'avui cap de vostès encara no ha tingut la valentia d'explicar que la primera opció per complir aquest objectiu d'incrementar la recaptació passava per aprovar un impost sobre l'entrada de mercaderies. No han respost a aqueixa pregunta que els hem fet com a mínim quatre vegades en aquest mateix plenari; no han sabut ni han volgut encara contestar. No volen parlar-ne, d'això, ni tan sols no en vol parlar o no s'ha atrevit a parlar-ne i explicar aquest fet el mateix conseller d'Hisenda, que va ser qui va confessar aqueixa primera intenció, i no ho ha fet per una raó molt simple: perquè no ha trobat com explicar al sector de lloguer de cotxes que un impost sobre l'entrada de mercaderies era la seva gran aposta

per ajudar les petites empreses de lloguer de vehicles en la seva lluita amb les grans empreses que realitzen activitats deslleials, segons vostès afirmen, i, com que no han pogut explicar com un impost a les mercaderies ajudarà el sector de lloguer de cotxes, no en volen parlar.

Tampoc no hem sentit ningú del Partit Popular explicar com ajudarà a aquest sector que té problemes el fet que tot aquell que llogarà un vehicle a partir de l'any que ve haurà de pagar un impost. Tampoc no han sabut explicar clarament la relació que tindrà una cosa amb l'altra.

Per tot això pareix clar que la seva situació, la situació en què es troben vostès ara, és francament ridícula. No saben explicar la seva proposta original i, a més de no saber explicar la proposta original, les modificacions que presenten tan sols posen en evidència, en molt clara evidència, la improvisació amb què treballen amb aqueixa proposta i amb aquest projecte. Des de la seva presentació han canviat tantes vegades de direcció que ara mateix ja no saben en quin punt es troben, no saben en quin punt es troben ni com sortir del lligat en què vostès mateixos s'han ficat. La primera idea era que el gener es pogués aplicar aquest impost; davant les protestes, fortes protestes, primer diuen que sense consens no s'aplicarà; després, que fins la temporada estival es donen un temps per buscar el consens amb totes les empreses afectades; finalment, com que la negociació està resultant prou complicada, no preveuen aplicar aquest impost fins, com a prompte, l'octubre del 2006. Però la realitat, i també l'han confessat vostès, és que han arribat a acceptar el fet que no s'aplicarà aquest impost al llarg de tot l'any 2006.

Però això no és tot. Primer era un impost per finançar el dèficit sanitari; ara ja no és impost finalista. Primer tot aquell que llogués un vehicle hauria de pagar aquest impost, no per resoldre, sinó perquè vostès mateixos així ho han previst en el text d'aquesta llei, i ara diuen que els turistes, entre altres qüestions, els turistes no hauran de pagar aquest impost; és a dir, vostès van aprovar un nou impost només per als residents a les nostres illes. I què dir d'aquestes normes connexes amb aquest impost? Molt simple: un nou frau. Ningú no podrà creure que allò que recull la memòria econòmica, que primer (...) primer no hi era i després sí hi va ser, a pesar de la polèmica sobre si varen o no presentar la memòria econòmica, com dic, però, ningú no entendrà que aqueixa memòria estava redactada abans d'aprovar el preu a pagar per registrar, per exemple, les altes i baixes dels vehicles. Jo crec que està clar: primer calcularen una previsió d'ingrés, això va donar com a resultat una taxa a pagar, i finalment redactaren una memòria econòmica per intentar encobrir el que no és més que una gran estafa. Aqueixa taxa, gràcies a vostès i a la seva memòria econòmica, va camí de ser declarada il·legal, i bastarà que qualsevol de les empreses de lloguer de vehicles afectades decideixi impugnar-la i amb tota seguretat, si interposa un contenciós, el guanyarà.

Resumint, aquesta proposta és, com he dit, una farsa, és un frau i és un engany. Han decidit vostès viatjar embarcats en aqueixa mentida i es veuen obligats, a més, a fer-ho sols, perquè estan sols, perquè ningú, ningú no els dona el seu suport, i com he dit abans estan sols perquè tots els afectats s'han sentit enganyats i manipulats. Diuen que no busquen més recaptació, però aproven un premi per a les empreses amb la incentivació de l'obligació que aquestes tenen de recaptar; aproven un tipus

de gravamen de l'impost i una quantia de la taxa per a la inscripció en el registre de vehicles, i immediatament modifiquen via esmena tot el que havien aprovat i anunciat prèviament. Vostès podran modificar el tipus de gravamen de l'impost i podran modificar la quantia de la taxa; i ens preguntam: quin sentit té el que varen aprovar originalment?, què té a veure allò que presentaren i aprovaren i el resultat que sortirà una vegada s'hagin aprovat les seves propostes i les seves modificacions? Jo els ho diré: entenem que cap, cap ni un; no té res de connexió ni té cap sentit.

Per tot això és pel que hem presentat les esmenes de supressió. I ho hem fet esperant que posin peus a terra d'una vegada per totes; esperam que escoltin les protestes de tots: del sector afectat, del sector turístic, fins i tot dels sectors jurídics que intenten simplement fer-los veure la inconveniència de la seva proposta i les moltes irregularitats comeses en la seva tramitació.

Tenint en compte aquests fets i constatada la nul·la vinculació real d'aquest impost i de les taxes vinculades amb el resultat final del pressupost, ja que queda també molt clar que no sabem com aplicar-los, tenint present tot això el millor que poden fer és oblidar-se d'aqueixa proposta, treure-la d'aqueixa llei d'acompanyament, tramitar correctament una iniciativa parlamentària amb tota regla per tal d'evitar que aqueixes activitats irregulars que amenacen el sector de lloguer de cotxes no tinguin lloc, i buscar el consens i buscar una fórmula acceptada per tots, pels sectors, pels grups polítics i per tots els ciutadans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. En torn en contra té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Sugañes.

LA SRA. SUGAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Govern del Partit Popular està per defensar els seus ciutadans, no per interessos partidistes, i referent al debat aquí ja els he de dir que evidentment, evidentment, no es pot admetre cap de les esmenes perquè són esmenes totes de supressió, i nosaltres hi creiem i ho argumentaré ara una vegada més, com hem fet ja a totes les comissions, ponències, diferents preguntes i interpel·lacions que se li han fet al conseller.

Aquest impost, l'impost sobre els vehicles de cotxes de lloguer, o la mal anomenada autotaxa, serveix per ordenar un sector que pateix una forta competència deslleial. Només s'aplicarà en cas que hi hagi un consens amb el sector. Ja sé que a vostès això no els agrada, no els agrada que existeixi aquest consens, no els agrada que nosaltres parlem amb tots els sectors, que fem el que vostès no van saber fer en el seu moment. No hi ha una relació directa de causa efecte entre l'aprovació de la figura impositiva i la seva aplicació. Una cosa és la creació de la figura impositiva des del punt de vista legislatiu, que és com crear els fonaments d'una figura impositiva però no la seva capacitat recaptadora, i una altra cosa és l'aplicació pràctica, per la qual cosa farà falta que estigui enllestit el reglament d'aplicació i concreció. La seva virtualitat no és ni immediata ni d'aplicació obligada, la seva aplicació serà una decisió posterior.

Aquest impost, mal anomenat autotaxa, està en funció, a més del consens, del tractament financer de la comunitat autònoma per part del Govern central i dels seus compromisos incomplets de fer front als compromisos adquirits amb les nostres illes; no fa falta fer una relació de tots els convenis subscrits incomplets, de totes les quantitats endeudades.

Vostès s'oposen a aquesta fórmula perquè continuen essent partidaris del cèntim sanitari. L'aplicació del cèntim sanitari era i és molt arriscada, ja que hagués generalitzat la inflació i hagués castigat de forma generalitzada la població de les Balears per l'efecte multiplicador que té sobre el consum final i sobre les economies domèstiques. Per això varem dir que no al cèntim sanitari, per les següents raons: ara tenim el petroli a més de 60 euros; quan va entrar el Sr. Zapatero el petroli estava a 30 euros. Per raons de la insularitat la comunitat de les Illes Balears és una de les que paga l'energia més cara. El cèntim sanitari l'haguessin pagat tots els ciutadans de les Balears, la qual cosa hagués produït un augment de la fiscalitat a totes les economies. Els turistes, els turistes, també haurien pagat el cèntim sanitari en el moment de llogar els cotxes a través del consum de la benzina. La mesura hagués augmentat la inflació; l'economia de Balears hauria perdut competitivitat en relació a altres economies continentals. Per això es va pensar una altra fórmula selectiva d'impost que només afectés un grup d'usuaris, concretament els que lloguin cotxes, sense que aquesta mesura tinguí efecte sobre la totalitat de la població balear. No estic dient res que hagi descobert el món, ho hem estat repetint per activa i per passiva.

En el cas que el Govern central decideix actuar amb justícia amb les Balears i posar en pràctica aquest reconeixement que el finançament de les Illes Balears és *tambien insuficiente*, aquest impost no s'aplicaria. Allò de *tambien* va ser el reconeixement explícit de Zapatero quan intentava convèncer el Congrés dels Diputats que el finançament de Catalunya era insuficient; ell mateix va reconèixer que *el de Baleares tambien es insuficiente*.

Una esmena incorporada pel Grup Popular obliga a la recerca d'un clima de consens amb el sector; per això es proposa la creació de la comissió mixta que ha de fixar els mòduls, els índexs i l'àmbit d'aplicació. L'esmena proposa una norma reglamentària posterior que estableixi la composició de la comissió mixta; en aquesta comissió mixta han d'estar presents obligatòriament representants de l'administració autònoma de les Illes Balears i de les organitzacions empresarials més destacades del sector d'arrendament de vehicles sense conductor. Aquesta comissió mixta ha de formular una proposta fonamentada en informes i estudis econòmics consensuats amb els sectors afectats. En cas que els informes fossin favorables s'aplicaria de forma evidentment consensuada amb el sector.

El que sí els puc dir és que el Govern no té cap intenció de castigar un sector productiu, com va fer un altre impost de trista memòria, que gràcies al Partit Popular es va derogar abans que generalitzés els seus efectes negatius sobre la principal font d'ingressos de les nostres illes. En aquest cas s'aplicaria l'impost perquè ja es disposaria del mitjà jurídic.

El Grup Parlamentari Popular entén que l'acord entre el Govern i el sector és possible, que es pot arribar a un consens

per regular de forma generalitzada tot el sector i -tornem-hi- la finalitat d'aquesta figura és la regulació del sector. Ha estat una demanda reiterada del mateix sector per fer una distinció entre els que directament es dediquen a lloguer com els altres que es dediquen a l'exportació. El mateix sector considera que hi ha d'haver una diferència de tractament fiscal impositiu entre els empresaris que es dediquen al lloguer o els que es dediquen a l'exportació. A més les Balears -que això ja havia tret en altres debats el representant del PSM- les Balears estan patint un greu problema d'ocupació de sòl per part de flotes que no es dediquen al lloguer. De tots és conegut el problema de saturació d'espais rurals que es dediquen a emmagatzemar vehicles que mai no es llogaran sinó que s'exportaran a altres països.

En definitiva, es tracta d'una mesura selectiva, apropiada, moderada, possible i sense efectes catastròfics sobre les economies domèstiques, a diferència d'altres impostos anteriors.

I evidentment no hem defugit el debat. És una actuació amb llum i taquígrafs. El Govern i el Grup Popular han fomentat el debat públic i la recerca d'un consens amb el sector; han fomentat el debat a la cambra balear i en el carrer; en el carrer, encara que no es tracta d'un impost d'aplicació automàtica sinó de la creació de la figura jurídica que el possibiliti, el Govern i el Grup Popular han fomentat el debat públic, han fomentat el debat per responsabilitat de govern i per aclarir les conseqüències i la forma en què afectaria l'economia balears i els sectors econòmics afectats, i debat també en el Parlament perquè a ningú no se li escapa, i ho torn repetir, la freqüència amb què hem pogut debatre aquests assumptes en aquesta cambra. En definitiva, ens sembla bé que qualsevol mesura tributària sigui calibrada tant per la societat com pel conjunt d'aquesta cambra amb representació.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. En torn de rèplica intervé el Grups Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Sr. Ramon, té 5 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, sense pujar a la tribuna per donar resposta a la pobra argumentació que ha fet el representant del Partit Popular, la Sra. Sugrañes.

Ha començat dient que no acceptarien les esmenes. Ja ho esperàvem perquè ells creuen en la llei; jo em pregunt en quina llei creuen, en la que va remetre el Govern o en aquesta cosa que sortirà d'aquí, perquè són coses completament diferents. Si creuen en el que sortirà d'aquí evidentment no creuen el projecte del Govern.

Bé, ens ha dit una vegada més que serveix per ordenar el sector. Serveix per ordenar el sector però se'ns va presentar, i després la Sra. Sugrañes ho ha tornat dir, com una qüestió de recaptació sanitària. Jo crec que allò que correspondria a la Sra. Sugrañes és que demanàs la dimissió del Sr. Ramis d'Ayreflor o que fos cessat perquè evidentment ha fet un projecte de llei és una cosa completament diferent, que no regula el sector sinó

que crea un impost (...), crea un impost sobre l'activitat del lloguer de cotxes.

En una cosa estam completament d'acord amb la Sra. Sugrañes, diu que és un impost mal anomenat autotaxa. Jo crec que sí que està mal anomenat perquè al final no hi haurà autotaxa. Ara, li preguntariem com ho definiria, com definiria aquest projecte de no llei?, perquè un projecte de llei per no entrar en vigor deu ser una espècie de projecte de no llei. A nosaltres se'ns ocorren uns quants, ja ho havia dit: estafa, presa de pèl, qüestions d'aquestes; voldria saber com l'anomenaria.

Bé, després de dir que és per ordenar el sector, que no és recaptador, com se'ns ha dit una altra vegada, diu que es fa perquè no els agrada aplicar el cèntim sanitari. Com quedam?, ja torna ser per motius sanitaris i vostès no volen aplicar el cèntim sanitari? Ho és o no ho és?, s'haurien d'aclarir. Per cert, li voldria explicar, per si no ho sap: miri, nosaltres no estem a favor, el nostre grup no està a favor del cèntim sanitari; el cèntim sanitari el va establir un govern del PP com a única manera de finançar el dèficit de la sanitat. Nosaltres voldríem que la sanitat es finançàs amb la imposició directa, no amb impostos indirectes. Ara bé, si no hi ha altre remei, moltes comunitats han vist que era una possibilitat a aplicar, perquè és l'única que va deixar un govern del PP, per cert.

Ocupació d'espais rurals. Sra. Sugrañes, on ho ha vist, a la llei, això de l'ocupació dels espais rurals? Li agrairia, si vol escoltar, Sra. Sugrañes, li agrairia que m'indicàs l'article; jo no l'he trobat, potser és que no ho he mirat bé però m'agradaria que m'indicàs aquest article, on es diu que es fa perquè no s'ocupin espais rurals per part dels vehicles de lloguer, de veres; jo no ho he trobat. Ara bé, si volguessin fer això no sé per què votaren ara fa pocs mesos en contra d'una proposició no de llei del nostre grup precisament per regular aquestes coses; o, molt més senzill, per què no diuen als batles del seu partit començant per la de Palma, que és allà on hi ha el problema més greu, que facin complir la llei i no deixin ocupar el sòl rústic? Seria així de senzill, no faria falta que fessin tantes coses com han fet ara.

Per últim, quasi me n'alegr; no la retirin, no acceptin cap de les esmenes. Ja ens va bé, eh?, a l'oposició ens va perfecte. Poden continuar fent el ridícul i creant conflictes amb sectors en principi pròxims a vostès al llarg de molts de mesos, ja ens va bé. Ara, senzillament ens sap greu que el Govern de la comunitat, després de tot és el Govern de tota la comunitat, faci el ridícul d'aquesta manera i que en el Parlament es debatin aquests bunyols, aquestes coses que no són lleis, que no se sap per què van i no sabem ni com hem d'anomenar. Sincerament, si no la retiren ens va bé a nosaltres; per una mica de lògica i descobert, reconegut que han fet el ridícul, que no serveix per allò que deien i que segurament no serveix per a res seria millor que ho retirassin, però és decisió seva i evidentment tendrà un cost permanent si vostès no decideixen retirar i tiren endavant aquesta barbaritat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, i què té a veure la sanitat amb aquest debat? No estam amb un impost que l'únic objectiu que té es regular el sector de lloguer de vehicles sense conductor? I qui ha parlat de sanitat?, la portaveu del Partit Popular. Ai, ai, ai! Aquí el subconscient ens ha traït. Qui va parlar que els 12,5 milions d'euros servien per finançar la sanitat?, el conseller d'Hisenda, del Partit Popular, i ens surt aquí a una rèplica, que ningú no ha parlat de sanitat, a dir que no, que nosaltres estam en contra d'aquest impost perquè som partidaris del cèntim sanitari. El summum de la barra, perquè el cèntim sanitari per finançar al sanitat el va posar, el va aprovar el Govern del Sr. Aznar i del Sr. Matas. I no és que ara el Partit Popular pugui decidir si el posa o no el posa, és que, el cèntim sanitari, ja el pagam els ciutadans de les Illes Balears, perquè el cèntim sanitari té un tram estatal i un tram autonòmic, i el tram estatal des de l'1 de gener del 2002 ja el va cobrar l'Estat. El negoci del segle: crea un impost per finançar la sanitat, transfereix la sanitat i el seu dèficit i la possibilitat de posar un recàrrec sobre les gasolines, i ell posa el recàrrec sobre les gasolines i el cobra. Els 12 milions d'euros ja els cobra el Govern de l'Estat des de l'1 de gener del 2002 i el continua cobrant, i ara acusen els que estaven en contra d'aquesta mesura de ser els culpables d'aquesta mesura. El summum de la barra i del cinisme.

És que sap que ho és de gros!, és que fan de la mentida la seva raó de ser. No poden sustentar un debat polític sense enganar la gent. Sap que ho és, de gros! Au, no vull xerrar més!

(Rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned...

EL SR. BONED I ROIG:

Sra. Portaveu, la seva intervenció no és més que la prova evident del que li havia dit a la primera intervenció: estan perduts, estan absolutament perduts i no saben quin camí han d'agafar per intentar sortir d'aquest lligat, com els he dit abans, en què s'han ficat.

Vostè surt aquí i ens parla, com deia el portaveu Sr. Sampol, de sanitat quan ningú no n'havia parlat més que fent referència a la seva proposta inicial. Però no només parla de sanitat, parla de sanitat i ens parla com sempre d'en Zapatero, recurs que sempre tenen vostès a mà quan no tenen arguments propis per defensar allò que presenten aquí i que intenten aprovar; és el recurs fàcil: parlam d'en Zapatero, la culpa de tot la tindrà en Zapatero, de tot el que passa en aquest món la culpa és d'en Zapatero, i vostè surt aquí i en parlar de l'impost al lloguer de vehicles també ens ha de parlar d'en Zapatero. Ja és l'únic que ens faltava per sentir.

Vostè diu que saben com defensar els ciutadans. Jo crec que hagués pogut afirmar moltes coses, però això tan contundentment no, perquè jo crec que el que fan aquí és una absoluta confusió, perquè necessitaran -i vostès així ho reconeixen- necessitaran més d'un any per intentar aplicar una proposta que afectarà no només a aquests ciutadans sinó a moltes altres persones que visitaran les nostres illes. Jo crec que això és una mostra clara d'això que saben vostès fer. Sí, vostès

saben...; no, vostès no saben perquè necessiten més de 12 mesos per intentar treure endavant una proposta.

Després de les esmenes, de les inacceptables esmenes que han presentat vostès a la seva pròpia llei, queda clar que deixen el futur de la seva proposta en mans d'una negociació, però d'una negociació basada a negociar un reglament. Sra. Diputada, el que està malament és la llei, el que han de negociar és la llei, i el que necessita consens és la llei, no és el reglament. No poden ni tan sols intentar modificar la llei o aplicar aqueixa llei equivocada mitjançant la negociació d'un reglament. El reglament mai no podrà modificar aqueixa llei, i el que està malament des del primer moment és la llei. Per tant el que han de fer és retirar-la i negociar amb qui faci falta la llei, no un reglament per desenvolupar.

Ens ha parlat de la seva famosa esmena presentada a darrera hora que sol·licita consens. Aqueixa esmena s'han vist vostès forçats a presentar-la perquè el conseller d'Hisenda va quedar en evidència en aquest mateix plenari a una pregunta del Grup Parlamentari Socialista sobre el possible consens amb el sector, i com que no el tenia i havia defensat que sí que el tenia, no va tenir més remei que sortir i dir que esmenarien la llei per proposar un consens, que ja és molt fort, haver d'esmenar per buscar consens. No estan capacitats per realment consensuar i dialogar, sinó que ho han de fer esmenant una llei que vostès presenten.

Diu que..., ens ha retret una altra vegada l'ecotaxa, també, i que aqueixa ecotaxa perjudicava i que l'autotaxa no, però vostès tenen tan poca capacitat de gestió que aqueixa proposta en realitat l'únic que els ha sortit fins ara no és més que un bunyol; però no un bunyol qualsevol, és un bunyol de vent perquè és un bunyol d'aquests que des que el presentaren fins a dia d'avui es va desinflant, i es va desinflant de tal manera que acabarà en res, en res, i serà un vertader frau perquè estan aprovant aquí alguna cosa que seran incapaços d'aplicar al llarg de tot l'exercici 2006. Per tant no sé quina necessitat ni quina pressa tenen d'aprovar això avui quan no ho aplicaran i vostès ho reconeixen.

Ens diu que han obert un debat públic, a més. No, vostès no han obert un debat públic; s'han vist obligats a afrontar un debat públic, que és molt diferent. Vostès no volien aquest debat, vostès no han tengut més remei que obrir aquest debat perquè se'ls ha obligat; se'ls ha obligat perquè, com li he dit abans, no tenen el consens de ningú, i tenen tots els sectors en contra i no han tengut més remei que obrir aquest debat. Jo crec que queda molt clar que l'única opció que els queda és retirar aqueixa proposta i, com els he dit abans, facin les coses bé; si realment volen un consens i volen un diàleg tramitin en aquest parlament -intentin buscar el consens de tots els grups parlamentaris- una proposta realment vàlida per resoldre els problemes que vostès intenten justificar amb la presentació d'aquest impost. No enganyin més, no facin més frau, treguin aqueixa proposat de la Llei d'acompanyament perquè si no l'únic que fan és això: enganyar i fer un gran frau.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sra. Sugrañes...

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, aquí en referència al Sr. Ramon em diu que, bé, que ha estat un discurs o una exposició pobre. Bé, jo li he de dir que allò que hauria d'haver fet és escoltar-me i no sé si m'escoltava gaire.

Després quant a allò del cèntim sanitari he de dir al representant del PSM que no es pot venir aquí a enganar als altres, venir aquí i començar a cridar; no per cridar més es té més raó, i evidentment allò que hi ha molt clar és que, el cèntim sanitari, el Partit Socialista l'ha doblat; el cèntim sanitari que s'està pagant és a nivell estatal. La comunitat autònoma no ha aplicat aquest cèntim sanitari. Un altra cosa és que tant el Grup Socialista, com Esquerra Unida i PSM voldrien que s'apliqués aquest cèntim sanitari, però, bé, que a la societat va bé perquè sentint-los a vostès ja sap la societat de les nostres illes que vostès volen que els gravem amb el cèntim sanitari, i no té res a veure.

Després el debat públic. Ja hi ha hagut debat públic i prou debat en aquest parlament i no s'ha aportat cap mena de debat, i per descomptat frau no n'hi ha hagut cap, tampoc, eh?, perquè una cosa és que a vostès no els agradi i no vulguin reconèixer tota la feina que s'està fent amb tots els sectors, i s'aclarirà tot el tema.

Quant a allò dels terrenys de l'Ajuntament de Palma, a l'Ajuntament de Palma els terrenys ocupats pels vehicles han estat ja tancats molts d'aquests llocs, molts d'aquests solars que estaven ocupats per aquests vehicles. Per tant no vulguin enganar, perquè sortir aquí i voler enganar la gent, això, vaja, una cosa de fer demagògia d'aquesta manera no crec que sigui allò correcte. Jo crec que els ciutadans ens demanen tant al grup que dona suport al Govern com a l'oposició una mica de rigor i seriositat, i la seva conducta no crec que ho sigui.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

... Sra. Sugrañes. Correspon ara el debat de les esmenes i dels vots particulars presentats a la resta del projecte de llei.

Té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds per a la defensa de les esmenes RGE núm. 9244 i 9245 i de les que van de la 9247 a la 9250 i dels vots particulars a l'article 38, a les disposicions addicionals vuitena bis, vuitena *quater*, vuitena *quinquies*, vuitena *sexies* i vuitena *septies* i vuitena *octies* i a la disposició transitòria segona. Té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Breument, per ajudar a complir l'horari que teníem previst. Bé, a la llei d'acompanyament restaven unes esmenes que fan referència a l'article 38; l'article 38, a part d'introduir les taxes d'aquesta llei, de la mal anomenada, però venien les taxes, és l'article on es recullen totes les modificacions de taxes, hi ha una sèrie d'aquestes que nosaltres entenem que de cap manera es poden entendre pròpiament com a taxes. Altra vegada tenen un caràcter impositiu, un caràcter d'alguna manera sancionador, cap a

sectors econòmics o afavoridors d'altres, i s'estableixen en concepte de taxes per tràmits administratius unes quantitats que de cap de les maneres corresponen al que és una taxa; és a dir que tal vegada ficar qualche tipus de penalització a les grans superfícies hi podríem estar d'acord, però el que és cert és que posar com a taxa per tramitar uns papers les quantitats que es posen a carnisseries, a altres llocs, torna a ser, des del nostre punt de vista, un autèntic frau. Les taxes no són això, aquí aprofiten per col·locar altres qüestions de política econòmica, que li diuen taxes, però, des del nostre punt de vista, amb frau de llei.

Article 48, la declaració d'interès general de les pedreres, bé, aquí tenen una voluntat de legalitzar qualsevol atemptat que es faci contra el territori, que és realment sorprenent i digne de millor causa; declarar l'interès general de totes les pedreres és una mesura que va en aquest sentit i al mateix temps lleva competències als consells insulars i, per tant, demanam la seva supressió.

També l'addicional tercera, a la legalització de pous particulars, de pous il·legals, és una altra vegada més amnistiar activitats que s'hagin fet al marge de la llei i, evidentment, no va dins una política d'aigües coherent que vagi a protegir els recursos, que vagi a protegir els nostres aqüífers.

L'addicional quarta, nosaltres posàvem una supressió a la creació d'aquesta empresa pública. Havíem dit en el seu moment que no estàvem d'acord que s'aprofiti la llei d'acompanyament per aprovar la creació d'empreses públiques; per part del conseller d'Hisenda se'ns va dir: bé, però enguany només n'hi ha una. Bé, no sé si s'equivocava, si el seu grup parlamentari, perquè ell no ens enganyava, m'imagín, jo no vull pensar que ens enganyàs, el seu grup parlamentari, pel que s'ha vist, ha actuat al marge d'ell perquè ara ja no n'hi ha una, sinó que n'hi ha cinc al final del que sortirà aprovat aquí.

I la disposició final primera de la qual també demanàvem la supressió, és una broma, duien en el programa electoral la promesa d'eliminar l'impost sobre successions; resulta que com que s'han endeutat d'aquesta manera no ho poden dur a terme i ara diuen: ho farem l'any. Bé, si ho volen fer l'any que ve, ho presentin l'any que ve, però ara aquí ja diuen: no, no es preocupin, ho farem l'any que ve. No, doncs aquí aquesta llei regula de l'1 de gener del 2006 a 31 de desembre del 2006, el que vulguin fer amb posterioritat ho facin amb posterioritat.

Quant als vots particulars sobre les esmenes que ha introduït el PP, bé, és a dir que presenten diverses esmenes, que és on hem fet els vots particulars, que modifiquen la llei de ports. Independentment que qualche cosa pugui estar justificada és d'autèntica vergonya que als pocs mesos que s'aprovi en aquest Parlament la llei de ports, en què no fan el més mínim cas de cap esmenes, de cap consideració que els fan, aquí vinguin i ho modifiquin; això és la seguretat jurídica que solen pregonar des del Partit Popular? Això són maneres de treballar?

Bé, a la vuitena *quinquies* introdueixen la qüestió del cos d'advocats de la CAIB, fan vestits a mida no sabem ben bé per què, ens ho podrien explicar perquè és una norma que pensam que no hi pot haver.

La vuitena *sexies*, es podrà construir en zona d'afectació de carreteres. El problema de les seves expropiacions que estan fent per tot arreu i de les promeses que llavors no poden complir arriben a l'extrem, ara per acontentar els propietaris afectats, de dir que en aquests casos podran construir dins la zona d'afectació de carreteres. Bé, o eliminen la zona d'afectació o no pot ser que uns hi puguin construir i la resta no hi pugui construir, si és zona d'afectació serà perquè no s'hi ha de construir, i per tant, per resoldre un problema d'impopularitat no poden introduir aquesta qüestió.

Vuitena *septies* i *octies*, bé, és d'aquí on surten les altres empreses, Sr. Ramis d'Ayreflor, no és una, és una més una més tres, total cinc. Lògicament no hi estam d'acord i, a més, això es fa per compensar o per intentar compensar l'incompliment altra vegada del programa electoral, competències de joventut transferides als consells aquesta legislatura, competències de joventut, no es transfereixen però cream empreses públiques. Incompliment del programa electoral, no podem estar-hi d'acord.

I bé, amb la transitòria segona bis, crec que ja les he dit totes i si no doncs serà perquè me n'ha passat alguna d'aquestes; doncs, taxes portuàries, una vegada més, el PP no volia taxes, no volia augment de la pressió fiscal, però per aquesta via fiquen augment de pressió, fiquen taxes noves. L'ecotaxa era l'única taxa dolenta pel que es veu, perquè les que crea el Partit Popular, i són moltes, i les que apuja el seu import en percentatges molt importants el Partit Popular sembla que no són dolentes.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista per a la defensa de les esmenes que van des de la RGE núm. 9514 a la 9519/05 i la 9523/05 i dels vots particulars al punt 17 de l'article 38 i a les disposicions addicionals vuitena *quinquies*, vuitena *sexies*, vuitena *septies* i vuitena *octies*. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. El primer grup d'esmenes són esmenes de supressió als articles que, per una part, proposen ampliar les funcions de la directora general d'IB3 en totes aquelles qüestions que la llei no atribueix expressament al consell d'administració. Nosaltres entenem que el consell d'administració és el màxim òrgan de decisió de l'empresa pública de Radiotelevisió de les Illes Balears i que no li hem de restar funcions.

Una segona esmena fa referència a l'article que declara l'interès general de totes les pedreres que figuren a l'annex II del Decret del Pla director sectorial de Pedreres. Nosaltres pensam que, una vegada està publicat el Pla director sectorial, cada ajuntament és qui ha de decidir si una pedrera es pot

mantenir amb activitat o no, naturalment quan acompleixi la normativa vigent.

I una tercera esmena fa referència a l'article que liquida el patrimoni de les cambres agràries. A altres comunitats autònomes el que s'ha fet ha estat cedir el patrimoni de les cambres agràries a les organitzacions sindicals agràries més representatives, després de convocar eleccions en el sector agrari. Aquí no sabem qui realment és el majoritari en el sector, no sabem quina de les organitzacions sindicals, patronals, representa els que realment són pagesos o ramaders, i aquí el Govern no ha volgut convocar aquestes eleccions. I un patrimoni que era de la pagesia, les cambres agràries, ara es liquida i queda en mans del Govern es furta als seus propietaris, que haurien de ser els pagesos.

Bé, feta aquesta introducció, amb tres esmenes, hauríem de dir que pensàvem que aquesta llei d'acompanyament d'enguany era moderada respecte de les lleis d'acompanyament dels anys anteriors, especialment la de l'any passat amb totes aquelles modificacions, me pareix que eren 19 lleis que es modificaren, amb totes aquelles modificacions urbanístiques, i vàrem dir: mira, n'hem sortit barat enguany. Però, via esmenes, la cosa realment s'ha desbordat, perquè, primera esmena que introdueix el Partit Popular, la possibilitat que els advocats adscrits durant dos anys al cos d'advocats de la comunitat autònoma consolidin la plaça, això és un vestit a una, dues, tres persones molt concretes, i crec que seria més senzill que l'article digués en fulano i na xutana passaran a ser membres del cos d'advocats de la comunitat autònoma, sense necessitat de concursar ni de fer oposicions. Perquè això és el que diu aquest article, perquè té dos o tres noms i llinatges com a màxim; amb un greuge comparatiu amb les persones que han de concursar, que han de fer oposicions i aquí els amics, els militants del Partit Popular, consoliden una plaça del màxim nivell.

I llavors ve la vertadera explosió via esmena, nocturna i traïdora, registrada de dia, això sí: la creació de, ni més ni manco, quatre empreses públiques per gestionar joventut, un compromís de transferir als consells insulars. Abans de la transferència, que no sabem si es produirà, amb dues esmenes creen una empresa pública per gestionar joventut, més ben dit, amb paraules textuais "per coordinar i executar la política autonòmica de joventut i lleure", la primera. I llavors, tres empreses públiques més "per coordinar i executar la política de la joventut i lleure en l'àmbit de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera"; quatre empreses públiques, una de caràcter interinsular i tres de caràcter insular per gestionar joventut? Aquí el que es posarà en marxa és una maquinària, bé, quatre gerents més, secretaris de gerents més, caps de departament més, bé, és que arribarà que els 16.000 militants que vàrem llegir que té el Partit Popular estaran tots ficats, arribarà que ens hauran de demanar ens els diguem qualun per tant de càrrec públic que creen; però al final l'empresa pública ja sabem perquè serveix, serveix per repartir els recursos sense convocatòries públiques, per contractar gent sense convocatòries públiques i, en definitiva, aquí es consumarà una gran maquinària electoral dins un sector que encara no hi havien entrat tant, com el de la tercera d'edat, els altres amb els caçadors, i ara s'ha començat la caça del vot jove a través d'aquestes empreses públiques.

I finalment, defensarem una esmena de supressió, per una qüestió estètica; la disposició final primera estableix que el Govern té un any per presentar un projecte de llei de reforma de l'impost de successions i donacions i, si s'escau, l'establiment de noves mesures tributàries. És a dir, hi pensin un poquet, per favor, si es poden concentrar deu segons: troben que una llei ha d'establir que abans d'un any el Govern ha de presentar un projecte de llei? El Govern, a qualsevol moment, pot presentar un projecte de llei, sense que una llei feta pel Govern digui que en un any ha de presentar un projecte de llei; no és un doll dels més grossos? Per què ho fan? Perquè en el programa electoral deien que llevarien l'impost de successions i ara diuen: hi estam amb allò, veieu, hem fet una llei que diu que farem una llei per suprimir l'impost de successions. És infantil, i per estètica, perquè al final les lleis les aprova el Parlament i tots els diputats en formam part, i quan, clar, això és un debat de quatre experts que estan en el tema, però ens apuntaran amb el dit a tots, i jo, la veritat, a mi me fan empegueir aquestes coses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, per a la defensa de les esmenes que van des de la RGE núm. 9231 a 9237/05 i de les 9241 i 9242/05 i dels vots particulars a l'article 38, a les disposicions addicionals vuitena *ter*, vuitena *quater*, vuitena *quinquies*, vuitena *sexies*, vuitena *septies* i vuitena *octies*, a la disposició transitòria segona bis i a l'esmena introduïda dins la comissió a l'article 91.2. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que resulta francament ridícul sentir al Grup Popular en aquest plenari acusar, en el debat d'aquesta llei d'acompanyament, els grups de l'oposició d'enganyar, també els puc dir una cosa: *cree el ladrón que todos son de su condición*, no vulguin aplicar a tota la resta el que vostès sí estan fent des del primer dia.

Però entrant directament en aquest segon debat de la llei d'acompanyament, el nostre grup ha presentat esmenes als articles 38, 45 i 51 i a les disposicions addicionals primera, tercera, cinquena i sisena i finals primera i tercera. Mantenim també vot particular a totes les esmenes del Partit Popular incorporades en ponència, a totes tret d'una, la 8621 i la nova disposició addicional vuitena bis, que llavors ja entrarem a explicar.

Directament entrant a l'article 38, l'esmena que hem presentat és de supressió de tot l'article, perquè, llevat del seu punt 1, que fa referència a les taxes connexes a l'impost de circulació de vehicles *rent a car*, la resta de punts d'aquest article proposen, novament, noves taxes i modificació de les que hi ha existents. Totes aquestes modificacions haurien d'estar justificades a la memòria econòmica la qual, com ja hem tengut oportunitat de dir abans, ens varen entregar amb retard. Però volem recordar algunes coses sobre aquesta memòria econòmica. Es veu amb tota claredat que és una memòria fictícia, fabricada una vegada calculats els corresponents increments d'ingressos amb taxes prevists per la conselleria,

però si la justificació econòmica és poc creïble, algunes propostes de noves taxes no són poc creïbles, són inexplicables, i posarem un exemple, un exemple del qual també ja n'han parlat els altres portaveus, és la nova taxa per autorització, inscripció, canvi de titular, activitat a domicili i fins i tot per al cessament de l'activitat de les carnisseries.

Quan al Sr. Conseller li han preguntat al llarg de tots aquests dies que què li havien fet els carnisers, la resposta per intentar sortir del pas ha estat ja típica i tòpica i que fa referència a temes de sanitat i que aquests temes són molt importants. I això ens du a fer-los una pregunta: si tan sols és important la sanitat referida a les carnisseries? Perquè, si no, ens hauran d'explicar per què la sanitat referida a d'altres productes d'alimentació té una importància menor, segons vostès. Però vaja, queda clar que ni els 151 euros per a l'autorització de l'activitat, ni els 82 euros per al cessament d'aquesta troben a la memòria econòmica una argumentació mínimament creïble que les justifiqui.

Quant a l'article 45, aquí també hi ha coses a ressaltar, s'ha de ressaltar la seva obsessió per controlar políticament tot el que envolta la ja famosa i coneguda televisió autonòmica PP3 i, per si no havien vostès creat suficients canals de control i de manipulació política d'aquesta televisió, han decidit que la directora no tenia suficient poder i, clar, per tant proposen ampliar el seu àmbit de decisió i les seves funcions. Només podem dir que resulta vergonyós.

Sobre l'article 51 hi ha una curiositat, és cert que hi ha hagut després una rectificació, però crec que és una prova molt clara de la improvisació d'aquesta llei. Amb aquesta seva ànsia i obsessió de modificació accelerada de tot allò que no s'ajusta als seus interessos, volien modificar apartats del text refós de la Llei d'aigües del 2001 que, casualment, havien estat suprimits per una llei del 2005; volen vostès, com dic, amb aquesta obsessió seva per modificar-ho tot, modificar fins i tot allò que ja no existeix, i és prou rellevant. Jo crec que va sent hora que posin fre a aquesta obsessió que tenen. Com he dit, no hi ha hagut més remei que rectificar i novament han esmenat la seva pròpia llei, així i tot, després d'aquesta esmena el resultat no és assumible.

Entrant a les disposicions tant addicionals com finals, assenyalar que la llei d'acompanyament no ens pareix el marc idoni per modificar les funcions de la Comissió Interdepartamental de Retribucions. Assenyalar també que la proposta de legalització d'aprofitaments d'aigües privades entenem que és massa genèrica i és massa genèrica perquè acabarà donant cobertura a molts d'aprofitaments que es feren il·legalment i que al dia d'avui segueixen sent il·legals; si bé és cert que algunes altres sí podrien justificar la seva inclusió en aquest catàleg d'aigües privades, però aquesta inclusió de totes i d'una forma generalitzada ens pareix francament improcedent.

La dissolució de la cambra agrària no està tampoc justificada. El que pretenen és directament la confiscació del seu patrimoni, per part del Govern, via llei d'acompanyament. La solució al problema que tenen les cambres no passa directament per eliminar-les, hi ha altres alternatives, com per exemple democratitzar-les degudament, ja que segueixen sent òrgans d'assessorament i de consulta perfectament vàlids.

En relació amb el fons de cooperació, tan sols dir que aquest any donen una passa més al que ja varen començar l'any passat, en el que és la seva manipulació d'aquests fons i d'aquesta manera i amb el que aproven enguany garanteixen aquest tractament discriminatori sobre aquest fons. I com ja ha dit qualque altre portaveu, què dir del ridícul que resulta que via llei d'acompanyament marquin un termini perquè el Govern acompleixi un compromís expressat públicament, expressat i no realitzat fins al dia d'avui, i per això presenten aquesta proposta, i no és altra que el projecte de llei sobre la reforma de l'impost sobre successions i donacions. Vostès prometen coses, no les compleixen, però asseguruen que ho faran i ho inclouen a una llei, francament ridícul, senyores i senyors diputats.

Ara bé, el que ja no té pèrdua són les esmenes que han presentat a si mateixos, és a dir, a la seva pròpia llei el Grup Popular. Sobre aquestes voldria remarcar, en primer lloc, que el nostre grup votarà a favor d'una d'elles, de la 8621, la vuitena bis, i ho farem tan sols per un exercici de responsabilitat, a pesar que la necessitat d'aquesta modificació ja els ho vàrem anunciar quan vostès aprovaren la Llei de ports de les Illes Balears. Hem de recordar que aquest mateix portaveu els va avisar que estaven vostès aprovant una llei que incomplia preceptes normatius superiors, però la seva arrogància els va impedir en aquell moment acceptar aquest fet. I fins que no s'han trobat amb la corda al coll no s'han rendit a l'evidència i no han acceptat que ho havien de modificar. Més val tard que mai, és cert, però per a properes ocasions, a més d'utilitzar, de manera abusiva, la seva majoria absoluta, escoltin també el que els han de dir els grups de l'oposició perquè, de vegades, tal vegada no sempre, però algunes vegades, també encertam amb les nostres prediccions.

Però bé, seguint amb aquestes esmenes, en el debat de totalitat de la llei ja diguérem que aquesta proposta que ens presentava a aprovació estava redactada amb nocturnitat, traïdora i, a més, nosaltres afegírem que també amb covardia; i si encara, a qualcú li queden dubtes del que són aquestes esmenes i de si són o no una actitud de covardia, jo crec que només les han de llegir. Els fa tanta por afrontar el tema i parlar obertament de les seves propostes, i saben i són conscients que constantment i des del primer dia fan el ridícul, que mentre aquí en aquest Parlament debatíem l'esmena a la totalitat de la llei d'acompanyament, mentre vostès negaven aquí la voluntat recaptadora de les seves propostes, mentre vostès defensaven aquí que no es creaven moltes empreses, ja que només n'hi havia una de nova, i mentre intentaven explicar, amb poc èxit, per cert, la necessitat de moltes modificacions i la seva necessària connexió amb els pressuposts, com dic, mentre feien tot això, al mateix temps presentaven aquestes noves esmenes; noves esmenes modificant lleis sense cap relació amb la gestió pressupostària, esmenes creant més i noves taxes, aquesta vegada ja no amb un informe que arriba amb retard, sinó directament amb un informe previ que és preceptiu i que és justificatiu, com dic, informe inexistent. Esmenes vulnerant descaradament el procediment legal establert per accedir al funcionariat, fent-ho per a un cos determinat i per a determinats funcionaris. Esmenes que sorprenentment creaven quatre noves empreses públiques, amb l'únic objectiu de seguir controlant una matèria, com joventut, que, en breu, hauria de ser transferida als consells. I, com hem vist abans, modificant el règim de l'impost sobre vehicles de lloguer inclòs en aquest

mateix precepte de llei, projecte de llei, de forma que resultarà inaplicable al llarg de tot l'any 2006.

Conseqüència directa d'aquesta seva covardia política és que ens fan posar en dubte que el debat del passat dia 22 de novembre, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, acab, Sr. President. ... a la totalitat, es realitzà sobre la mateixa llei que avui és objecte d'esmenes. El debat del passat 22 de novembre es va fer sobre un projecte clarament alterat per les seves propostes avui, ...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, Sr. President. I en conseqüència aquest debat diria que és un nou frau. Ja han fet, crec, suficientment el ridícul, tinguin un poc de dignitat i renunciïn a seguir endavant amb la seva proposta, perquè és l'únic que els queda per fer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn en contra, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sugrañes Barenys, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vagi per endavant que rebutjarem totes i cadascuna de les esmenes que aquí s'han presentat i tornarem a defensar el perquè de cadascuna.

Aquí, en el cas de l'article 38, ens trobem que la gran majoria de les taxes que ens trobem es tracta d'actualitzacions de les taxes, de conformitat amb l'IPC, imposició d'unes noves, perquè unes s'han d'adaptar a la normativa legal, com per exemple, la que tant de goig dona la de carnisseries, ja el Reial Decret 1376/2003 que ens obliga a adaptar aquestes taxes a aquest reial decret, no és que ho haguem decidit nosaltres perquè sí; es tracta d'un control sanitari i jo crec que hem d'estar d'acord amb què els ciutadans el que volen és que, precisament, estiguin segurs que tot el que és en aquest cas el tema de carns, i a més hem tengut prou problemes, que si llengües blaves, que si vaques boges, que si la febre o la grip dels pollastres, jo crec que amb això...

Després, la resta, també n'hi ha una altra que també s'ha d'adaptar, de conformitat amb directives de la Comunitat Europea. Unes altres perquè tracten de nous serveis i és evident que si es donen uns nous serveis s'han de cobrir els costos perquè l'administració pugui funcionar.

Intentarem anar a les que hi han incidit tots, perquè, si no, no tindré prou temps. A veure, la creació d'empreses públiques, quant a la matèria de joventut; bé, jo els recomanaria que no treguin el paraigües abans de ploure, primer perquè els farà nosa i no els servirà de res; atès que a l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia està previst durant l'any 2006 de tramitar la llei de transferències de les competències als consells insulars en matèria de joventut i lleure, la voluntat, s'ha dit i s'ha tornat a repetir, és transferir tot el que sigui possible, tot; i per això considerem que la discussió que tenim avui aquí en realitat l'hauríem de tenir aquest any 2006 quan discutim la llei de transferències, en aquell moment seria el moment de discutir tot això, no ara.

Ara és la primera passa perquè després aquesta transferència pugui arribar a bon lloc, i seria interessant que féssim unes reflexions. L'administració autonòmica de les Illes Balears forma part del consorci de turisme jove, juntament amb els ajuntaments d'Alcúdia, Formentera i Ciutadella, aquest consorci es va constituir per a la gestió d'instal·lacions i prestacions de serveis a la joventut, doncs tal i com està no és factible la transferència d'aquest consorci, precisament perquè està constituït per aquestes diferents administracions. Aquesta situació no es produiria en el cas de les empreses públiques de la mateixa comunitat autònoma. A més, els recursos econòmics, humans i materials i els ens patrimonials d'aquest consorci no són, per la seva naturalesa jurídica susceptibles de transferir als consells. Amb la creació d'aquestes empreses públiques, el que es fa és que l'administració autonòmica podria integrar al nou institut els recursos econòmics, humans i materials i els béns adscrits al consorci Turisme Jove i que estiguin afectats a les funcions que romanguin a la comunitat autònoma, un cop feta l'efectiva transferència. Perquè tornam al mateix, atès que aquestes no es podrien absorbir directament per l'estructura administrativa. D'altra banda, les altres tres empreses integrarien la part de recursos econòmics, humans i materials adscrits al Consorci Turisme Jove que proporcionalment corresponguin a cadascuna de les Illes i estiguin afectats a les funcions transferides a cadascun dels consells insulars. D'aquesta manera, la llei de transferència traspassaria a cada consell insular, entre d'altres aspectes, la titularitat jurídica de cadascun d'aquests tres de caràcter insular. Un cop rebuda la transferència cada consell podrà decidir lliurement si manté aquestes estructures o si, contràriament, les integri dins altres ens, o, fins i tot, dins la mateixa estructura administrativa de la institució. És a dir, en la línia del que hem dit, si no es fa tot això, l'any 2006 difícilment es pot portar a terme el que tothom vol, la transferència de (...) de cara a la joventut.

Tema de pedreres, declaració d'interès general de les pedreres. Aquesta mesura contempla una passa més per avançar en l'aplicació del Pla director sectorial de pedreres, vigent des de l'any 97 i modificat l'any 99. El seu àmbit d'aplicació es refereix a les pedreres incloses a l'annex 2. Vegem, annex 2, pedreres amb pla de restauració aprovats, avaluació d'impacte ambiental aprovat i autorització minera atorgada; es tracta de pedreres que tenen tots els permisos de l'administració autonòmica. On és el problema? Intentar donar solucions que de vegades els ajuntaments són els que no compleixen amb l'obligació de fer l'adaptació del planejament urbanístic a l'activitat extractiva, obligació que resulta de l'article 3. Bé, què passa en aquesta situació? Que van els ajuntaments i generen als titulars d'aquestes explotacions que no poden obtenir ni la

llicència d'instal·lació ni l'obertura municipal per la manca d'adaptació al planejament. No hi ha res més. Per tant, l'única alternativa possible és procedir a aquesta declaració d'interès general en aquestes activitats. Es tracta únicament d'una mesura que fa efectiu el compliment del Pla director sectorial de pedreres que ha estat vigent, en aplicació en temps de govern del Partit Popular i del pacte de progrés, amb els dos, per tant no és cap cosa excepcional. Intentem donar solució a unes pedreres que tenen tots els informes favorables.

La integració del cos d'advocats. Ja es va comentar a la comissió, és un sistema més, fins i tot se'ls va esmentar la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 23 de maig del 2002, que textualment diu: "*Que el legislador puede y debe modificar el estatuto jurídico de la función pública con el fin de adaptarlo progresivamente a las nuevas ideas y principios de cada momento histórico y de este modo fortalecer un sistema funcional que debe ser siempre la garantía y el máximo exponente del cumplimiento del principio constitucional de eficacia en la actividad administrativa, lo cual lleva a la conclusión de que los tres sistemas elegidos por el legislador son plenamente ajustados a derecho, tanto el de oposición, que es el normal, como el de integración -que es aquest- en los términos ya indicador, y el de promoción interna*". Bé, aquest sistema no ens l'hem inventat, hi ha una sentència que li dóna suport, s'ha utilitzat a diverses comunitats autònomes de diferents ideologies o governades per diferents ideologies, Galícia, Catalunya, Madrid, ... tot això davant de processos bé de creació, bé de reestructuració dels seus serveis jurídics, i hi ha hagut casos que han estat impugnats i tots aquests assumptes davant el jutjat han estat perduts. O sigui que a l'administració cada vegada li han donat la raó. Per tant, ...

Tema d'expropiacions. Esquerra Unida, vaja, ara amb el tema de les expropiacions tenim que són, no dramatitzin tant, perquè són expropiacions derivades de l'execució de projectes de carreteres, quan s'aconsegueix, perquè és complicat, fer una carretera, al cap de quatre dies no se'n fa una altra, evidentment, idò resulta que tenim els particulars afectats en aquesta zona on els tomben les llars, en virtut d'aquestes expropiacions hi ha uns terrenys a continuació que són d'aquests propietaris i per no perjudicar-los més se'ls autoritza la reconstrucció d'aquestes llars a la zona d'afecció de carreteres, però sempre fora de la zona de domini públic. I el representant d'Esquerra Unida, abans de sortit aquí i armar-la, el que havia de fer era assessorar-se i assabentar-se bé del que passa a Eivissa, perquè resulta que un dels afectats és un afiliat a Esquerra Unida i bé, aquest senyor resulta que a sobre que li han tombat la casa, què vol, que tampoc no li facin la casa? Doncs digui-li vostè al Sr. Juan, em sembla que es diu, Sr. Vicente Juan, digui-li, mira, jo no vull que tu puguis fer la casa, jo vull votar o votaré perquè tu no puguis aixecar la casa una altra vegada. Home!

(Aldarull a la sala)

I crec que continuarem més tard. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica intervenen els grups parlamentaris, en primer lloc, Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No tenc cap casa, ho dic per si algú ha tengut dubtes, no tenc cap casa que sigui expropiada ara per les carreteres. Sr. Juan, jo també som Juan de llinatge i no sé si algú en té dubtes. Bé, a veure, Sra. Sugrañes, jo l'he escoltada ara, com l'havia escoltada l'altra vegada, no sé si vostè m'escoltarà i, en tot cas, si volgués contestar a alguna pregunta concreta que jo li faré en relació amb les seves afirmacions, li agrairia, l'altra volta no me n'ha contestada cap.

Sobre l'article 38, diu que la gran majoria de taxes són actualitzacions, això és cert, el que passa és que n'hi ha algunes que no són actualitzacions i n'hi ha algunes que, creim nosaltres, continuam pensant, no ens ha dit el contrari, que no són pròpiament taxes, és a dir, que no es corresponen al concepte de taxes i que no es poden incloure dins aquest article genèric. Bé, la pregunta concreta que jo li voldria fer és, vostè ha parlat en relació amb el de les carnisseries, problema de llengua blava, grip aviària i no sé quantes coses més, em podria explicar vostè què té això a veure amb les taxes que s'imposen a aquelles carnisseries que estan funcionant, que tenen els controls sanitaris i que es canvia la titularitat, és a dir, el propietari en comptes de ser A, serà B, la mateixa carnisseria. Li agrairia moltíssim, Sra. Sugrañes, jo l'escolt amb atenció, però de vegades no aconseguec aclarir les coses, li agrairia molt que m'ho explicàs, sincerament.

Creació d'empreses públiques i transferències de joventut del 2006. Bé, més aviat crec que ho fan en comptes de, creen empreses públiques i crec que no faran transferències. Fins ara no han començat, aquesta legislatura cap tràmit de transferències als consells insulars, cap ni un, ara bé, m'agradaria saber quan descobriren aquesta necessitat d'aquesta complexitat i aquesta necessitat de fer-ho via empreses públiques? Segurament els va venir la llum fa molt poquet temps, perquè al projecte que ens ha remès el Govern, Sra. Sugrañes, no hi venien aquestes empreses, i ho han descobert de sobte, i el Sr. Ramis d'Ayreflor presumia que només se'n creava una, i ara han descobert tot això. Bé, si haguessin estudiat una miqueta més, tal vegada, i tenguessin voluntat política, trobarien que sí, que es poden transferir coses als consells insulars, com per exemple turisme, també, que no és el cas ara, que diu que no es pot transferir perquè tenen les competències a Madrid, però el que gestiona el Govern balear sí que es pot transferir.

Pedreres. Vegem. D'octubre a desembre, dos mesos, el Govern ha inclòs 25 pedreres al catàleg, que ara se'ls dona l'interès general, 25; 8 d'elles en espais protegits, els pareix normal això?, els pareix bé? I donen vostès, per decret o per llei d'acompanyament que ve a ser el mateix, donen l'interès general vostès, o el Parlament ara el donarà. Per tant, burlen les competències dels consells insulars que són els que haurien de donar l'interès general.

Carreteres, la zona d'afectació, eliminin-la, si ara resulta que han promès a tantíssima gent que a pesar que li llevin una part de la seva finca, si no li queden metres suficients li deixaran fer la casa, si es passa d'ocupació, li deixaran fer la casa, si no ... deixaran fer la casa en qualsevol cas. Bé, el que ja realment és sorprenent és que ho puguin fer en aquesta zona, precisament hi ha una zona que s'afecta perquè no s'hi posin impediments,

perquè nos'hi construeixi, si en aquest lloc també s'hi pot construir, com quedam?, quines normes hi ha de carreteres? I això ho fan, això no serà per a tothom, serà per als d'ara, per a aquests a qui els ho heu promès, els anteriors no seran afectats per això. Home, si hi ha una zona de protecció de carreteres que necessita estar lliure, no perquè hagin fet vostès promeses a no sé quanta gent, ara resulta que a aquesta zona on no es pot construir, s'hi pot construir, sincerament crec que no és seriós.

En fi, li agrairia que em contestàs alguna d'aquesta pregunta i, si no, serà perquè no en té, de resposta.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, només dues qüestions. Una és el tema de la creació de quatre empreses públiques, ara resulta que l'existència d'un consorci, en el qual a part del Govern només hi ha quatre ajuntaments i per a un tema molt concret, que és el tema de Turisme Jove, condiciona les transferències i obliga a crear quatre empreses públiques perquè, si no, no es podran materialitzar aquestes transferències. Jo crec que seria molt més senzill dissoldre el consorci i transferir els béns que són adscrits a aquest consorci a cada consell insular respectiu. Clar, perquè si no, si no, passa que, per exemple, benestar social que està transferit als consells, cada consell insular pot fer la seva política, però hi hem de ficar mà, i què fa ara el Govern? El Govern obliga els consells a firmar un consorci amb el Govern si volen tenir accés als recursos econòmics que va començar per cedir a Eivissa, després a Mallorca, i ara ha obligat Menorca, de tal manera que això afecta bàsicament Menorca. Si Menorca vol tenir finançament ha d'acceptar les polítiques que s'imposen des d'aquest consorci. És que és kafkià, és a dir, un consorci obliga a crear empreses públiques i al que allò està transferir, obliga a crear consorcis. És que són maquiavèl·lics, són maquiavèl·lics, no hi pot haver perversitat major, és que de cada dia ens sorprenen.

Segona qüestió. Tema dels advocats. Ara resulta que un principi d'eficàcia és que una persona que ocupa un lloc de feina, important, al cos d'avocats de les comunitats autònomes, que hi pot haver anat amb una comissió de serveis o pot ocupar la plaça d'interí, que per ventura fins i tot ocupa aquesta plaça d'interí sense haver fet cap prova, simplement hi havia una vacant, han anat al SOIB i han agafat una de les persones del llistat que havia enviat el SOIB, perquè ha estat dos anys de feina ocupant aquesta plaça ja consolidada i el feim fix com a membre del cos d'avocats de la comunitat autònoma, que deu tenir un nivell altíssim, jo no ho he mirat. Bé, i això per què no ho fan amb tots els interins? Si aquest és un principi d'eficàcia ... Quants d'interins hi ha a la comunitat autònoma que duen dos anys ocupant la seva plaça? Per què amb aquesta mateixa llei no els consoliden en els seus llocs de feina? Hi deu haver un parell de mil de professors que són interins, que ocupen vacants, que ocupen places vacants, per què amb aquesta llei no els feim fixos? Els professors del Conservatori, que la majoria són interins i duen més de dos anys a les places. Per què aquest

greuge comparatiu, de fer una llei expressa per dues persones, i amb un greuge comparatiu respecte d'un parell de mil de persones que es troben en la mateixa situació? *Traje*, el *traje* fet a mida de militants del Partit Popular que ocuparan llocs importantíssims a l'organigrama de la comunitat autònoma. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que els arguments que ha aportat la portaveu del Partit Popular són prou pobres, són pobres i, a més a més, el 90% del temps de la seva intervenció l'ha destinat a llegir l'argument que li havien preparat per justificar el tema de les empreses, de les quatre noves empreses públiques; i gairebé la resta de la seva intervenció ha estat l'amic del Sr. Ramon, aquest Sr. Juan d'Eivissa que és un misteri.

Però bé, entrant en algunes consideracions que ha fet i sobre les noves taxes, sobre l'article 38 concretament, diu que són actualitzacions. Vostè ho pot disfressar com li sembli, la veritat és que són increment de preus, les actualitzacions són increments de preus i les noves taxes són nous preus, en definitiva són un increment de la recaptació, un increment de la pressió fiscal. I a més, a més, aquesta vegada són, entenem, il·legals, perquè no tenen ni tan sols justificació o memòria que avaluï aquestes actualitzacions ni les noves taxes, per tant és il·legal el que vostès fan.

Ara, crec que a partir d'ara els carnisseres ja no diran res més, perquè gràcies a la intervenció de la Sra. Sugrañes ja tenen la gran explicació al perquè són directament afectats per una nova taxa. I el titular ja el tenim "La llengua blava és la conseqüència de la nova taxa a les carnisseries". Està molt bé, però crec sincerament que difícilment es donaran per satisfets amb aquesta pobla explicació que vostè els acaba d'oferir.

Sobre les empreses de joventut. Miri, senyora portaveu, si ja era prou complicat per l'existència del consorci, que ho era, vostès el que fan és complicar-ho encara més, perquè a més a més del consorci ara creen quatre noves empreses, amb la qual cosa l'únic que pretenen és ..., i com que totes aquestes empreses es crearan, es dotaran de personal entre d'altres coses i del que faci falta, abans de transferir qualsevol competència, el que fan és no millorar, sinó encara complicar-ho més, llavors ja veurem el que els queda de marge d'actuació als consells una vegada que decideixin transferir aquesta competència. I una cosa, si com vostè vol donar a entendre amb la seva intervenció, tan clar ho tenien des del primer moment, per què no s'han atrevit a incloure aquesta proposta al text original de la Llei d'acompanyament, per què hem hagut d'esperar de manera traïdora a presentar-ho via esmenes, quan defensaven el contrari aquí al plenari, presentaven les altres propostes per darrera. Sra. Sugrañes, no ho tenien tan clar, no ho tenien mica clar, de fet.

La interpretació del tema del funcionariat és curiós, també. Vostè ens ha llegit un text que diu que serveix com a argument per la decisió que vostès han pres, però la veritat és que l'haurà

de guardar a aquest text, perquè no és sempre vàlid, de vegades els serveix aquest i de vegades un altre, el que fan clarament és crear nous funcionaris a la carta. I ja està. Vostès miren els seus interessos, quan els interessa utilitzar aquest servei a la carta i quan no, ho complicam molt a fi que a qui li toca o a qui li pogués correspondre ocupar determinats llocs, impedeixen vostès que hi pugui arribar perquè no els interessa políticament, per res més.

Sra. Diputada, crec que ha quedat molt clar que dins el contest global de la Llei d'acompanyament són poques les propostes que vostès han sabut tramitar i que van directament relacionades amb el que és una gestió pressupostària, i aquestes poques que vostès han presentat a més ho han fet de manera irregular. La resta hauríem d'estar fora d'aquesta llei d'acompanyament, la resta no correspon, perquè, si no, com ja ve sent habitual i sistemàtic, aquest parlament, en el mes de desembre, es converteix en una cambra que aprova el que és un calaix de sastre on tot hi cap i on es recull tot allò que vostès no s'atreveixen a tramitar al llarg de tot l'exercici parlamentari, ho han de fer aquí, d'una vegada, tot conjuntament, i realment aquest és el profit que vostès li treuen a aquesta llei d'acompanyament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, intervé el Grup Parlamentari Popular i té la paraula la Sra. Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Al representant d'Esquerra Unida, li he de dir que a la zona de protecció de carreteres no es pot construir, però que els terrenys afectats per la protecció computen a efectes d'edificar a la zona no afectada, o sigui que posi's tranquil que allà no s'hi posaran. Vostè ha fet una afirmació que era falsa.

Quant al tema de les carnisseries, bé, en primer lloc, jo no entro a qualificar aquí el discursos de cadascun, i em fa l'efecte que els altres el primer que fan és agafar i intentar desqualificar l'altra persona, aquí cadascun ve amb els seus arguments i cadascun els agafa i els distribueix a la seva manera, d'acord, Sr. Boned? Val.

El representant d'Esquerra Unida i el Sr. Boned fan esment a una cosa, a la maleïda taxa de les carnisseries. Hi ha un reial decret, el 1376/2003, demanin-lo a l'Estat central per què ens obliga a adaptar-nos a aquest reial decret, demani-ho, faci la pregunta al Govern central, i ells els ho diran, aquí el que es fa és complir *órdenes de los grandes jefes de Madrid*, res més.

Quant al cos d'advocats, recordar al Sr. Sampol que aquest sistema, el sistema d'integració és perfectament reconegut i estipulat, i la sentència aquesta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ens dona la raó, ens ho avala, després hi ha hagut assumptes contenciosos que efectivament l'administració els ha guanyat tots en aquest cas, i parlem d'unes persones que van entrar en comissió de serveis a l'època del pacte. No, no hi ha res més.

Empreses públiques, tornam al mateix, ni maquiavèl·lics ni res, aquí nosaltres som polítics i hem de fer el que ens diuen els tècnics, i resulta que no es pot traspasar d'aquesta manera, quan arribi el moment, quan tinguem l'any 2006, que és quan s'ha de parlar de la llei de transferències, en aquell moment, aleshores sí que podrem discutir de tot i veurem quina és la voluntat i si hi ha o no voluntat d'aquestes transferències, però ara, en aquest moment, feim cants al vent.

Vostès agafaran i votaran una llei que diuen, i així els ciutadans ho sabran, vostès votaran que no a una llei que diu que el Partit Popular durant l'any 2006 presentarà una llei per suprimir l'impost de successions. O sigui, vostès no estan d'acord que el Partit Popular presenti aquesta llei. Bé, doncs em sap molt de greu, el Partit Popular complirà amb el seu programa electoral on diu que durant aquesta legislatura el Partit Popular suprimirà l'impost de successions de pares a fills, de manera progressiva, etc. Doncs el Partit Popular ho farà. Si vostès hi voten que no, vol dir que estan en contra que les famílies es beneficiïn de tot això, com s'ha vengut fent fins ara. Fins ara, els primers anys d'aquesta legislatura, es van aconseguir una sèrie de mesures que jo crec que les famílies estan satisfetes. Per tant, crec que tot el que ens han comentat aquí són ganys d'enredar, de manipular la ciutadania i una altra vegada el mateix, la memòria econòmica la tenien amb la documentació que se'ls va presentar, la memòria econòmica específica el tractament, quins són els costos que aportarà tot això, i en cap moment no es pot qualificar aquesta memòria econòmica d'il·legal. I vostès recorren als qualificatius d'il·legalitat, frau, maquiavèl·lics i tal quan resulta que no tenen cap mena d'argument.

Res més. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 7747/05, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2006.

Passam a debatre el segon punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon al dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, relatiu al Projecte de llei núm. 7747/05, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2006. Distribuirem el debat en 21 apartats, d'acord amb el desenvolupament de la tramitació feta a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts. Donarem pas a la defensa conjunta de totes les esmenes que havent estat debatudes i votades en comissió s'ha manifestat pels corresponents grups parlamentaris la seva intenció de defensar-les en el ple.

Text articulat, debat núm. 1, l'articulat del dictamen del projecte de llei. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds als articles inclosos en el present debat, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè les nostres esmenes són bàsiques, pròpies d'un grup petit que no té la capacitat d'analitzar tot el conjunt d'aquestes coses, hem volgut centrar-nos en dos temes: un és l'endeutament i l'altre són els crèdits ampliables.

Quant a l'endeutament, volem dir que s'ha donat una visió falta en la presentació dels pressuposts, es va transmetre a l'opinió pública la idea que es reduïa un 50% l'endeutament, quan això no és cert, sinó que l'endeutament de l'any passat es manté i, a més, se li afegeix un 50% més d'endeutament. Per tant, és una cosa que continua augmentant, amb una progressió importantíssima, aquest endeutament, només és una part de l'endeutament global de la comunitat autònoma, com tots sabem, hi ha les empreses públiques, hi ha tot l'endeutament a l'ombra. I a part d'aquest endeutament, s'ha de tenir en compte que es comptabilitzen ingressos que mai no es produiran, amb la qual cosa, continuam augmentant aquests problemes, els ingressos de la mal denominada autotaxa, que encara no sabem com dir-li, o els ingressos de convenis de carreteres que no es produiran. Per tant, l'esmena 8640 és de suprimir les operacions de crèdit per a aquest endeutament de quasi 552 milions d'euros.

I llavors, dues esmenes més, que són la 8638 i la 8639, referides a l'article 5.1, de crèdits ampliables. Nosaltres demanam que se suprimeixin els crèdits ampliables cap a IB3, a part del pressupost molt considerable i exagerat, consideram nosaltres, que té IB3 en aquests moments, resulta que és un crèdit ampliable que pot continuar creixent de manera incontrolada. I també, dins el mateix article la possibilitat d'ampliació de crèdits dins l'assistència sanitària en aquella que es presta a mitjans aliens, o sigui la que es fa de forma privada. És quasi l'única part de l'assistència sanitària ampliable; n'hi ha d'altres com la despesa farmacèutica, que té una lògica, però les despeses ordinàries del sistema sanitari públic no són ampliables però allò que fa a mitjans aliens sí, i això ho consideram escandalós.

I si per casualitat en el torn de rèplica del Partit Popular intervingués la mateixa portaveu que havia intervingut abans, tendria l'oportunitat de rectificar quan m'ha dit que jo deia mentides, perquè literalment la disposició addicional vuitena *sexies* diu "reconstrucció a les zones d'afecció", "reconstrucció", no comptabilitzar a efectes de superfície. Si la Sra. Portaveu vol intervenir per rectificar dins el seu torn li ho agrairia, perquè sincerament crec que dir mentiders als altres quan és ella que no sap de què parla és molt greu. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. En segon lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista als articles inclosos en el present debat, per la qual cosa té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari PSM ha presentat 12 esmenes a l'articulat de la Llei de pressuposts per

al 2006 amb tres objectius principals. El primer de tots és contribuir perquè siguin uns pressupostos mínimament socials, que no ho són tot i que el Govern se n'omple però no ho són; el segon objectiu és evitar els desequilibris territorials en el finançament per habitant; i el tercer objectiu és aturar l'increment del dèficit i l'augment del deute d'aquesta comunitat.

I una bona manera d'aturar increment del dèficit és suprimint aquestes partides de què parlava abans el portaveu d'Esquerra Unida, suprimint partides ampliables. Nosaltres demanam suprimir el caràcter ampliable de les partides destinades al pagament de retribucions d'alts càrrecs, de les transferències corrents a l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i també de l'assistència sanitària a mitjans aliens, perquè declarar una partida ampliable significa des de l'inici que el Govern ja sap que no li bastaran els doblers que té sobre els papers i que està disposat a gastar-ne fins a qualsevol límit sense saber d'on els traurà. Per tant creim que en la situació econòmica d'aquesta comunitat no hi pot segons quines partides ampliables. N'hi ha d'haver, és evident: les de catàstrofes naturals, el Govern no pot saber quines n'hi haurà, millor si no n'hi ha però si apareixen s'ha d'actuar sense saber d'on sortiran els doblers per pagar el que es fa, això sí que és cert, però moltes de les que hi ha aquí dins no són necessàries.

Aquesta dels alts càrrecs, per exemple: el Govern sap exactament quants d'alts càrrecs té, sap què cobren; en els pressupostos de l'any que ve hi hauria d'haver just la quantitat necessària per pagar aquestes persones; però el Govern no amplia els doblers per pagar als alts càrrecs, allò que pretén és ampliar el nombre d'alts càrrecs, enguany ja n'han ampliat: una nova conselleria, previ a la nova conselleria un delegat del Govern, i ara l'any que ve, aquest era l'inici, la prèvia, aquest article, era el previ a la creació de totes les empreses de joventut que vendran després, perquè l'única cosa que pretén declarant ampliable el pagament de despeses destinades a alts càrrecs és poder col·locar encara més militants del Partit Popular; a hores d'ara en deuen moltíssims de col·locats, i per a vostès mateixos, per elegància, queda bé tenir-ne qualcun sense feina, o almanco sense feina dins entitats oficials. Per tant pensam que aquesta partida no s'ha de declarar ampliable.

Com tampoc la de transferències a l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. Ho és, una partida suficientment àmplia, el pressupost de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. Per tant entenem que, a aquesta, també se li ha de llevar el caràcter d'ampliable.

I referent a l'assistència sanitària és curiós: el Govern pretén que sigui ampliable. Entenem, estam convençuts que els doblers que hi ha per a l'assistència sanitària no són suficients, ho sabem cert; tot i que hi tenim 1 milió d'euros..., 1.000 milions d'euros no seran suficients, però és que el Govern només pretén que sigui ampliable la de la sanitat privada; l'única partida de sanitat... Mentida? Llegeixi-la, veurà: assistència sanitària amb mitjans aliens, la partida que més creix dins el pressupost de sanitat, llavors diuen que encara ha de ser ampliable. Nosaltres entenem que l'administració, el Govern ha de donar a través del seu servei sanitari públic la resposta a les necessitats de salut dels ciutadans d'aquestes illes. L'assistència sanitària privada ha de ser un complement, no el substitut del sistema sanitari públic, que és en el que l'estan convertint vostès en aquests dos

anys que duen governant. L'assistència sanitària privada, si no ho aturen, el 2007 serà substituïda del sistema sanitari públic perquè desvien els doblers cap al sistema sanitari privat.

Per tant demanam suprimir el caràcter ampliable d'aquests apartats: alts càrrecs, Radiotelevisió de les Illes Balears i assistència sanitària amb mitjans aliens.

Després a una altra partida, també amb la intenció de reduir dèficit, altres esmenes que hem presentat són la 9255 i la 9256 a l'article 6, que parla d'incorporacions de crèdit. El punt 1 d'aquest article diu que els doblers que no s'han gastat dels pressupostos anteriors es poden incorporar al pressupost del 2006. Normalment el pressupost es tanca i allò que no s'ha gastat l'equilibri s'ha acabat; no, vostès pretenen que el que ha sobrat dels altres anys es pugui incorporar als pressupostos següents. Nosaltres entenem que amb el ritme de tudadissa de doblers que han duit aquests dos anys, amb l'increment del deute, amb l'increment del dèficit, les partides que no hi ha compromeses, el finançament que no està afectat ha de passar a reduir dèficit; si no, no en sortirem, vostès no en sortiran, també és per al seu propi govern. A hores d'ara tenen una quantitat impressionant de doblers compromesos fins al 2030. Si allò que no s'ha gastat perquè s'havia pressupostat per fer una cosa i la cosa no s'ha fet i no es pensa fer, reduïm dèficit; i si ho volen posar a qualque partida, una bona partida per posar-ho seria la d'educació. Mirin, si decideixen "no, només aniran per posar a educació", perquè a hores d'ara supòs que ja deu saber vostè que el Tribunal Constitucional ha dit que el Sr. Matas ens va gestionar malament això; per tant el dèficit d'educació, que vostès diuen que no és vera que sigui per les transferències, seria una bona manera de dir "mira, rectificam una miqueta i allò que ens sobra d'altres bandes ho posarem l'any que ve a educació fins que haguem arreglat allò que férem malament". Però no. Perquè, així, on aniran aquestes partides?, a les ampliables d'alts càrrecs?; a les ampliables de Radiotelevisió de les Illes Balears?, a la suposadament televisió pública? Són aquestes les necessitats? Les del Partit Popular sí, però és que vostès han de governar per al Partit Popular i per a tots els ciutadans d'aquestes illes, els hagin votat o no. Per tant demanam suprimir aquest punt 1, a no ser que ens acceptin que se n'aniran íntegrament a les partides d'educació que no siguin de personal.

Després hi ha una esmena, la 9257, a l'article 8, on demanam reduir el nivell d'autorització prèvia de despesa de les conselleries pel Consell de Govern. Simplement és que pensam que hi ha un marge de maniobra econòmic suficient i, a més, si passa pel Consell de Govern llavors ho anuncien i a l'oposició sabem què han gastat, i si no passa per Consell de Govern no ho sabem moltes vegades, fins que no ens arriben els papers al cap de tres o quatre mesos. Així anam una mica més al dia, també, és una mica d'egoisme i de poder controlar una mica millor el Govern.

Després ve un altre apartat d'esmenes dedicades a intentar disminuir l'increment del deute, que el deute ja no pugui més. La 9258 és a l'article dels avals: demanam que el Govern no avali aquests 114 milions d'euros de deute nou; amb tot el que hem acumulat aquests darrers anys no és que ja sigui exagerat, és que és insostenible el deute d'aquesta comunitat. Per tant no més deute, no més finançament del Govern a través de les empreses públiques. Les empreses públiques s'han convertit, a més

d'oficines de col·locació del Partit Popular, en empreses, en entitats financeres del Govern, i això no són maneres de gestionar una empresa pública i, sobretot, els doblers públics. Per tant menys deute.

I menys deute a través de la Radiotelevisió de les Illes Balears. Per què ha d'avaluar, amb tota la quantitat de doblers que es passen a aquest ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, el Govern encara li ha d'avaluar un deute? El Govern l'avalua perquè es pugui endeutar en 36 milions d'euros per fer encara no sabem què, perquè aquella cosa que diu que el que farà la televisió amb aquests 36 milions d'euros serà comprar alguna cosa financera de fora del sector públic és un error, però ningú no ens ha dit què hi hauria d'haver en el lloc de l'error, no se n'ha fet cap, de correcció d'errors. Per tant continuem pensant que avalam deute per endeutar-nos per comprar deute d'una altra banda, que això ja és *el no va más* de mala gestió de doblers públics.

Per tant no al deute, no a les ampliacions de crèdits, i no a la discriminació dels ciutadans d'aquestes illes segons el govern que tinguin en el seu consell insular. Per què un govern que ha fet totes les autopistes faraòniques que ha volgut, les ha fetes i les fa tant si té doblers com si no, decideix que no transferirà als consells insulars l'any que ve més que la meitat del que els toca per a carreteres?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Per què?, perquè els consells insulars no tinguin capacitat pròpia de maniobra en altres coses, si havien decidit arreglar una carretera? Queda molt malament, això, queda molt malament i ens agradaria que ens explicassin per què.

Ja acab, Sr. President, me n'he botat un trosset i tot.

I, finalment, un altre desequilibri que volem evitar amb les nostres esmenes és que si vostès assumeixen temes socials a l'illa d'Eivissa, aquests doblers del Govern que se'n van per a temes socials a Eivissa s'han de compensar a les altres illes. Per què assumeix el centre de Cas Serres, el pagament del centre de Cas Serres, el Govern? Si és sanitari, si és perquè és un tema de salut que l'assumeixi la comunitat i s'ha acabat; si és un tema social els ciutadans de les altres illes també tenen dret que el Govern inverteixi a les seves illes, tant si els que governen són d'esquerres com si no ho són.

Gràcies. Perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Finalment passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista als articles inclosos en el present debat. Té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, començarem parlant de crèdits ampliables.

Els llegiré allò que diu el Pla d'equilibri econòmic i financer del Govern; se'n recorda, Sr. Ramis? "*Para evitar incrementos del gasto público no presupuestado se limitará el número de créditos susceptibles de ser ampliables*", aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera. Més, la Sindicatura de Comptes diu: "S'han d'analitzar els supòsits de crèdits ampliables per reduir el seu nombre", informe de la Sindicatura de Comptes. Amb aquests precedents un podia esperar que els crèdits ampliables del primer pressupost que presenta aquest govern serien limitats, serien limitats respecte a l'any passat. Idò no, hi ha com a mínim cinc o sis conceptes addicionals més que incrementen el nombre de crèdits ampliables, que s'estén a tot el capítol I; que es reitera -està tan mal feta aquesta llei, és reconegut per sentència ferma-, que ho diu dues vegades en el llistat: plans de pensions, mesures de conciliació de la vida familiar i laboral, etc. Anam inflant el nombre de crèdits ampliables.

Per a mi n'hi ha tres que criden particularment l'atenció. Un, hipoteca jove: els crèdits d'hipoteca jove són ampliables; jo els deman, Sr. Conseller, Sra. Diputada, quins?, quin és el crèdit ampliable d'hipoteca jove si en el pressupost no hi ha ni una sola partida destinada a l'hipoteca jove?

(Petit aldarull a la sala)

No hi ha cap partida. És a dir, tenen una síndrome d'amplabilitat de les partides compulsiu, és a dir, ampliam partides que no existeixen en el pressupost. No hi ha una partida d'hipoteca jove, ara, això sí, la feim ampliable. És una cosa... La de Radiotelevisió de les Illes Balears, lògicament partida ampliable sense cap justificació.

I, això sí -ja l'hi han explicat abans-, l'assistència sanitària prestada per mitjans aliens. És a dir, l'assistència sanitària prestada per la sanitat pública, aquesta no és ampliable, els crèdits són limitatius i no es podran ampliar, però aquella assistència sanitària que facin les clíniques privades, aquesta sí, aquesta l'hem de pagar amb tota urgència, contra dèficit, costi el que costi i sense cap tipus de compensació. Això diu molt en relació a la seva concepció de la potenciació de l'assistència sanitària pública.

Aquestes partides ampliables deixen més portes obertes a l'ampliació del dèficit i, per tant, de deute, pel pervers mecanisme d'anar ampliant les partides sense compensacions de minoració d'altres.

Segona, subvencions del FOGAIBA. Per què s'ha de fer una excepció a la normativa d'atorgament de subvencions de la comunitat autònoma a aquelles que estan donades pel Fons de garantia agrària? No hi ha absolutament cap raó. Però el més greu és que aquest projecte de llei no només exceptua el FOGAIBA del règim general de subvencions de la comunitat autònoma, sinó una cosa més greu: que es prepara FOGAIBA per ser la repartidora de les subvencions agràries, de les subvencions del Fons de garantia agrària, quan només és un pagador, perquè la fundació del FOGAIBA determina que serà un agent pagador, com no pot ser d'una altra manera. Com ha de ser una empresa pública un organisme que determina, assenyalat i reparteix subvencions? Això no cap dins cap cap. Ja

veuran com la Sindicatura de Comptes cridarà molt l'atenció sobre aquest tema perquè una empresa pública no pot donar subvencions.

També ens oposam, lògicament, a la concessió d'aval per 114 milions d'euros addicionals a les empreses i a les entitats de dret públic. Per què?, perquè això és deute encobert. Mirin, jo crec que no s'ha insistit prou en aquella confusió que intencionadament va crear el conseller d'Economia i Hisenda quan va presentar els pressupostos; va dir "el deute baixa", "el deute baixa en aquests pressupostos", i no és veritat, el deute incrementa 400 milions d'euros més de deute en aquests pressupostos. Que l'any passat el deute era de 800, és a dir, ens endeutam menys que l'any passat però el deute puja 400 milions d'euros, 194 milions d'euros el Govern i 206 milions d'euros les empreses i entitats públiques, que és un increment absolutament desorbitat, és un increment que se suma al deliri del deute en el qual aquest govern ens ha ficat a tots els ciutadans. Per tant és impresentable que a través d'un mecanisme que és confiar la gestió pública a les empreses públiques, permetre que aquestes s'endeutin, avalar aquest deute -deute que al final es pagarà mitjançant transferències del Govern de la comunitat autònoma perquè no hi ha altra manera de pagar-lo-, el que estan fent és encobrir només comptablement un deute real i efectiu a què la comunitat autònoma haurà de fer front en el futur.

En un altre grup d'esmenes demanam que es torni als consells allò que els pertoca i que el Govern els escatima, els suprimeix, els pispa. Mirau, la Llei de transferències als consells preveu un cost efectiu addicional a partir de l'any 2005; per què?, perquè hi ha un increment d'infraestructures de carreteres que lògicament necessiten un manteniment, necessiten una estructura fins i tot burocràtica, administrativa, d'acord amb l'increment d'aquestes infraestructures; per tant diu: "A partir de l'any 2005, 2.000 milions de pessetes -està expressat en pessetes a la Llei de transferències- pel cost efectiu de carreteres". L'any 2005 ja no es va fer aquest increment de cost efectiu, i ara es determina que aquest cost efectiu es pagarà a terminis però poc a poc. Total, calculant any per any allò que s'escatima als consells són 27 milions d'euros, quasi 5.000 milions de pessetes que no es paguen als consells i que s'haurien d'haver pagat a partir de l'any 2005, amb l'agreujant que, a més a més, se'ls passaran, com és lògic, totes les infraestructures acabades que s'han fet aquests darrers anys i que lògicament suposen uns costos de manteniment addicionals molt importants per als consells insulars, i no solament se'ls dóna un increment del cost efectiu, un increment dels doblers necessaris per al seu manteniment, sinó que se'ls escatima i se'ls pispa.

Hi ha un grup d'esmenes per millorar el text de la llei que són esmenes que proposen mesures tals com assegurances de vida dels membres del Govern, dietes, posada en marxa de l'òrgan Port de les Illes Balears, determinació de la necessitat d'acordar amb els sindicats la creació d'un fons de pensions, etc. Tot això són mesures que veim impròpies d'una llei de pressupostos, són mesures reglamentàries, són mesures que no haurien d'estar en aquest pressupost i en demanam senzillament la supressió.

A l'exposició de motius tenim dues esmenes. Una, la supressió d'aquell apartat que parla de l'habitatge com a prioritat del Govern; l'habitatge no és una prioritat d'aquest

pressupost, i a més entenem que l'exposició de motius no és el lloc adient perquè el Govern faci un espot publicitari del seu producte financer estrella que és la hipoteca jove; la hipoteca jove és l'excusa d'aquest govern per no fer una política activa en matèria d'habitatge. És un greu problema, és una distorsió de les obligacions del Govern en matèria d'habitatge que cobreix, a sobre elogiant-se a l'exposició de motius expressant la prioritat d'habitatge que no existeix.

En segon lloc també demanam, lògicament, que es retiri aquesta consideració del Pla d'equilibri com una possibilitat estudiada. Li hem dit moltes vegades, Sr. Ramis, que el Pla d'equilibri econòmic i financer és un instrument d'obligat compliment, és un instrument aprovat pel Consell de Política Econòmica i Financera que vostè ha d'aplicar i el Govern central ha de vigilar; si vostè creu que aquest pla és inadequat -jo també ho crec-, que és un pla que no és bo, que no és correcte, que no està ben estudiat, el que s'ha de fer és canviar-lo, però no s'ha de decidir que això és un pla que estudia algunes possibilitats i després incomplir-lo de manera sistemàtica, que és el que estan fent. Per tant en demanam també la retirada d'aquesta exposició de motius.

En definitiva i en resum, presentam un conjunt d'esmenes per millorar un text no reflexionat i mancat de responsabilitat cap al futur. Aquest conjunt d'esmenes no salvarien un pressupost insalvable, ho sabem, però senzillament pretenem donar-li una mica de la dignitat econòmica i legislativa que aquest text no té en absolut.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Quetglas. En torn en contra del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per manifestar que donarem suport a l'esmena 9256 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i que rebutjarem totes i cada una de les altres.

Els he de dir que en cap moment no s'ha vulnerat el Pla d'equilibri econòmic i financer, que creiem que una de les obligacions que tenim tant els governants com els que estam en els grups de l'oposició és un mínim de seriositat, rigor, i creiem que fer tanta demagògia aquí és actuar d'una manera totalment irresponsable. Però continuarem amb el debat.

Permetin-me que els recordi una cosa: el darrer pressupost aprovat per vostès corresponent a l'exercici 2003, si el comparem amb el 2005 pensin que quan va arribar el Partit Popular allò que va fer va ser llevar -únicament, eh?- tretze crèdits ampliables, quasi res, tretze. Per això dic una mica de rigor perquè, clar, arribar aquí i començar a criticar els crèdits ampliables i vostès en tenien tretze més, avui estem parlant d'un i mig perquè no arriba ni a dos el que s'ha afegit avui, un i mig.

Els tres grups que han presentat esmenes coincideixen en els mateixos articles, per tant faré un resum.

La utilització de crèdits ampliables s'ha fet sempre quan es troben davant crèdits destinats a despesa de difícil quantificació en el moment actual; ho van fer vostès i ho fem nosaltres, i resulta que això no és cap mesura excepcional sinó que està dintre de la normativa de la llei, està estipulat, *Ley de hacienda*, reials decrets, tot. Però què passa?, que nosaltres escurcem, retallem tots aquests crèdits ampliables; vostès allò seu era, vengà, ben expansius.

Primer, vostès no volen el crèdit ampliable destinat al pagament de retribucions al personal al servei de la comunitat autònoma. Com a tal és convenient que els crèdits destinats a cobrir les despeses indicades mantinguin el seu caràcter ampliable, i tal com s'han mantingut a totes les lleis de pressupostos de la CAIB de tots els exercicis anteriors al 2006. Vostès la tenien, nosaltres la tenim; ara surtin a fora i diguin: "Senyors, el personal si aquest any resulta que el mes de novembre no hi ha doblers per pagar, idò esperin el mes de gener del 2006". Això és el que volen els grups de l'oposició.

Com les que s'han d'afrontar també, crèdit ampliable per serveis de salut de les Illes Balears, que tradicionalment també han estat recollides com a ampliables. Vostès ho tenien i ara també ho tenim nosaltres, però vostès tampoc, vostès tampoc no..., volen deixar la sanitat que si sorgeix alguna cosa idò no s'ha de pagar, ho deixarem per a l'any 2006, aquesta és la mentalitat dels grups de l'oposició. Com ens referim a l'assistència sanitària amb mitjans aliens; no enganin, no enganin perquè surten aquí a dir que es tracta de serveis privats, d'instituts privats, i estem parlant de la Fundació Son Llàtzer, estem parlant de la Fundació Manacor, estem parlant de la Creu Roja..., això són els seus mitjans aliens. Escoltin, vostès ho tenien, ho tenien en el seu pressupost, a la seva llei de pressupostos i ara resulta que volen que ho llevin. O sigui, que allò més trist és que vostès tenien el mateix i no sabien per a què ho tenien. Clar, perquè si ara vénen aquí fent el descobriment que resulta que són serveis privats quan no ho són...

Després..., després n'hi ha una altra que és històrica, que són els crèdits per als recaptadors i remuneració d'agents, talment copiada de vostès del pressupost del 2003, talment copiada, ni una coma ni un punt més, talment la tenien vostès, i ara resulta que han descobert el món i avui la volen suprimir. Vostès la tenien i nosaltres també la tenim.

Una altra que ja hi era: destinar el pla de pensions a favor del personal funcionari i laboral al servei de la comunitat autònoma prèvia negociació amb els sindicats. També hi era, també hi era. Ara surtin vostès i també diguin que no, que el Pla de pensions els grups de l'oposició no el volen, diguin això als funcionaris. Hi era i ara continuarà essent-hi.

Aquest any, de veritat ja els dic, s'han afegit que no arriba a dos, equival a un i mig, perquè un està dins l'apartat que fa referència als crèdits del programa de l'habitatge i als crèdits destinats al finançament del Pla Hipoteca Jove. Motivat pel fet de què es tracta d'una actuació emmarcada en les mesures que el Govern ha volgut escometre per tal de fomentar l'accés a l'habitatge per part del col·lectiu de joves de les illes, els quals, en cas de no adoptar aquestes mesures d'ajuda, difícilment podrien optar a un habitatge. S'ha donat sortida a un sector i a vostès els dol molt que el tema de l'habitatge per a joves hagi tingut èxit, que s'hagin firmat infinitat d'escriptures i això

també els molesta, vostès també estan en contra de l'habitatge jove.

La partida és molt senzilla, clar que hi ha una partida. En el Pla d'Habitatge Jove també hi estan contemplades unes partides que són les quotes o les primes de les assegurances. Això està en aquesta partida, no surti aquí dient que no existeix partida perquè la partida la tenim en el pressupost. És molt fàcil sortir aquí i vengà! Començar a repartir, començar a disparar per totes bandes quan no és veritat.

I després l'altra, el crèdit ampliable que estàvem provocant aquí un desastre. Conciliació de la vida familiar i laboral del personal al servei de l'administració de la comunitat autònoma. Aquests són els nostres gran pecats, haver posat un i mig crèdit ampliables, un per a l'habitatge jove i l'altre que és la conciliació de la vida familiar i laboral. Això que ens ho diguin els grups de l'esquerra..., és que vosaltres ens haurien d'aplaudir i no criticar aquí.

Han considerat que aquí es prima la preocupació i la gran sensibilitat que demostra aquest Govern respecte un dels problemes més greus que tenim, l'habitatge i l'altre, el que cada dia sigui més possible conciliar la vida laboral i familiar. Això, aquests són els únics i ja hi eren a l'any 2005, són els únics nous, els altres ja hi eren l'any 2005. I molts del 2003 que ja es varen llevar.

Quant a les esmenes, suprimim els avals. Bé, suprimir els avals, són necessaris? Són necessaris per a les actuacions que s'ha marcat el Govern, que tenen el suport dels nostres ciutadans i si per això significa més endeutament es farà. És lògic que aquestes obres no es pagui solament..., perquè vostès fan un catastrofisme del deute, per cert prefereixo les declaracions el dissabte passat de l'agència Standard & Poor's que va confirmar la solvència econòmica de la caib i la va qualificar com AA+, la mateixa de l'any passat per a aquesta comunitat. Per tant, no és cert el catastrofisme de la situació financera d'aquesta comunitat. Per tant, jo crec més aquesta manifestació que no la manifestació que ens ha fet aquí el diputat del Partit Socialista.

Després al representant del PSM. Me preocupa perquè ara resulta que està en contra de què s'hagi creat la Conselleria d'Immigració, jo creia que venint de l'esquerra, la sensibilitat que ha demostrat el Partit Popular creant aquesta conselleria, evidentment si se crea una conselleria s'ha de dotar de gent, d'un conseller, de personal. Bé, pel que sembla això també els ha molestat, no els agradat que féssim la Conselleria d'Immigració.

Quant a deute tornam al mateix, és lògic que aquestes obres no es paguin solament ara, perquè les obres tenen un temps d'ús. És lògic també que es paguen per a les futures generacions que se serviran d'elles. Per tant, no és lògic que una obra pública la pagui al 100% la població d'un any fiscal, quan de la mateixa manera se'n beneficiaran moltes altres generacions. Quina és l'altra alternativa al no endeutament? No fer res, estalviar i després el dia que tinguem els cèntims al calaixet, agafarem i invertirem. Què passarà? Que com que haurem retardat tot això, les obres sortiran molt més cares. Surt més a compte pagar uns interessos que els tenim molt baixos, esperar al calaixet i que puguem fer les obres. Jo crec que els ciutadans

estaran més satisfets si veuen que amb els seus impostos es fan les coses, infraestructures, es doten de serveis educatius, infraestructures sanitàries i esperar a “*verlas venir*”.

Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Rèplica del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, ja que havíem presentat poques esmenes. Una d'elles per cert no ha merescut ni la consideració, ni que hi fes la més mínima menció la Sra. Sugrañes, eren els crèdits ampliables per a IB3. Es veu que tenen molt poca seguretat en el funcionament d'aquesta televisió de partit, o d'aquesta radiotelevisió. A pesar dels pressuposts que ja tenen consignats i que no són unes partides en absolut menyspreables, consideren crèdits ampliables. Si això és una de les necessitats imperioses que té aquesta comunitat de fer crèdits ampliables i per tant, la possibilitat de nous endeutaments, sincerament no és el nostre punt de vista i creim que això no hauria de ser una prioritat política.

Després ha dit la Sra. Sugrañes crèdits ampliables al servei de salut. Bé, jo no ho he vist, jo he vist els crèdits ampliables a allò que fa a mitjans aliens. I efectivament, consideren les fundacions com a aliens, però no és l'únic i en tot cas són els únics crèdits ampliables, no els crèdits del Servei Balear de Salut. Vull dir que la resta de la sanitat, si té problemes econòmics s'arreglen, però no hi ha crèdits ampliables, allò que es fa amb mitjans aliens sí i se consideren mitjans aliens les fundacions, però es consideren evidentment les clíniques privades. I és lògic que ho considerin ampliable, és lògic dins del seu punt de vista, per a nosaltres és un autèntic escàndol, però per què dic que és lògic? Perquè han gastat en el primer trimestre d'enguany, resposta parlamentària per escrit, que té el nostre grup, han gastat en un sol trimestre quasi tant com tot allò que diu la consellera que gastaran el 2006 per transferències a clíniques privades. I no fan més que augmentar les transferències cap a clíniques privades.

Per tant, el que fan és dissimular en els pressuposts, no posar les quantitats reals que serien escandaloses i després necessiten que siguin crèdits ampliables perquè puguin anar augmentant. Això és així Sra. Sugrañes. Vull dir, la Sra. Consellera diu unes quantitats que gastarà el 2006, tenim la resposta per escrit d'allò que s'ha gastat el primer trimestre del 2005 i sabem la tendència evident que s'està augmentat a desviació cap a clíniques privades. Això és realment greu i d'això no n'ha dit res. I veig que l'endeutament segueix sense preocupar-li, l'incompliment del Pla d'estabilitat segueix sense preocupar-li. Bé, jo crec que és una actitud realment irresponsable, l'endeutament és molt greu, moltes vegades absolutament innecessari per qüestions supèrflues i a més, serà bastant més del que figura aquí perquè hi ha els crèdits ampliables i els ingressos que figuren, però al final no hi seran.

I bé, per acabar, jo no tindrè més torn. Jo li havia fet l'oferta Sra. Sugrañes que rectificués l'afirmació que havia fet anteriorment de què jo deia mentides, quan és vostè la que ho

havia dit incorrectament. Li he llegit aquest punt i li agrairia que en la seva última intervenció fes la rectificació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. En torn de rèplica per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Aprofitant el torn de rèplica esmentaré una esmena que no havia tingut temps de defensar i era demanar incloure un nou article a l'articulat de la llei de pressuposts. Com que el Govern ha dit que eren uns pressuposts fonamentalment socials, nosaltres volem garantir que siguin mínimament socials, amb un nou article que demana que aquelles despeses del capítol 4, ajudes i subvencions; capítol 6, inversions i capítol 7, transferències corrents dels programes socials, en cap cas es puguin minorar per destinar a altres despeses no socials. Com ha passat en el pressupost del 2005, que despeses que eren socials han anat a altres bandes. No havia tingut temps i me permet ara la llicència de dir-ho.

Serveis sanitaris amb mitjans aliens. M'han dit mentidera perquè en temes de sanitat hi havia més partides ampliables. N'hi ha dues, receptes mèdiques que és un dels objectius de la conselleria reduir despesa i estar en el Pla de finançament, reduir despesa en receptes mèdiques i la posen ampliable. Hi ha aquí un desdoblament d'intencions. I l'altre són serveis sanitaris amb mitjans aliens. L'assistència sanitària, l'única que es considerada ampliable és la de mitjans aliens, que no són Son Llàtzer i Manacor, aquí dins s'amplia per a altres clíniques que no són la de Son Llàtzer i Manacor.

Per tant, situació catastrofista del deute, escolti per què el Partit Popular quan va governar a Madrid va impedir que aquesta comunitat se pogués endeutar mínimament? Per què no li deixava endeutar? Qui va ser qui va inventar el dèficit zero? De qui va ser la idea de què les comunitats no podien tenir dèficit? Era del Partit Popular i vostès no només no practiquen allò que prediquen, sinó que ho multipliquen per mil el no practicar allò que prediquen. És una mica de barra això.

Ara li preocupa que la portaveu del PSM estigui en contra de la Conselleria d'Immigració. A mi me preocupa que vostè ho descobreixi avui, això ho hem discutit en aquest Parlament vostè i jo unes quantes vegades i vostè sap..., sí en el debat dels pressuposts també en vareu parlar vós i aquí dalt en comissió. Vostè sap que jo estic en contra de la Conselleria d'Immigració, però vostè vol enganar els ciutadans per dir-los per què jo hi estic en contra i no hi estic per res d'allò que vostè ha dit. Jo estic a favor de dur a terme polítiques lleials d'immigració. Estic en contra de què se creïn més càrrecs públics per fer exactament el mateix que han fet fins ara. L'única cosa que tenen més són persones per treure a la foto, però les polítiques són exactament les mateixes, les úniques que incrementen són: “*los bailes regionales de las casas baleares en el exterior*”. Totes les altres són exactament les mateixes que s'han fet fins ara. Per tant, és lògic que una persona d'esquerres estigui en contra de la creació de la conselleria, si no serveix per a res més.

No és lògic que es pagui l'obra pública amb un únic any fiscal. Vostès han de decidir que el Consell de Menorca no pagui l'obra pública en un únic any fiscal en el tema de carreteres? I l'autonomia dels consells? O no tenen poder de decisió en segons quines coses? Jo sincerament admir la seva capacitat per defensar coses que estic convençuda que no creu. El que passa és que li ha tocat aquest difícil paper i reconec que l'actuació la fe bé, però el fons Sra. Sugrañes és un altre, vostè també pertany a una altra administració, encara que sigui a l'oposició. A veure si és per això que ho feim, no hauria de ser així.

I ja per acabar, m'ha dit que acceptava l'esmena 9256, no és veritat? És que si no ho he entès bé... bé, la retir. Això a les 10 del vespre quan estam cansats està bé fer conya, però vostè sap què diu aquesta esmena? Retirar dues paraules que si no s'accepta l'esmena anterior no té cap sentit. Si retiram així mateix, sense haver acceptat la 9255, el text queda igual. La 9255 és la que demana incorporar els romanents de crèdits anteriors al pressupost de l'any que ve. I jo li he dit que sigui per llevar dèficit. I el punt 2 diu: "així mateix el Parlament...", clar si no hi ha punt 1 no té sentit posar "així mateix". Queda una esmena tècnica, pura i dura si s'aprova l'anterior, si no s'aprova l'anterior Sra. Sugrañes, jo li he de retirar, a les 11 del matí....

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...és massa prest per fer conyes marineres...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, si és tan amable? Moltes gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Parlem de crèdits ampliables i parlem amb arguments i no amb demagògia. El crèdits ampliables ho són, ho han de ser per la seva naturalesa, no perquè siguin més o manco importants. I quina és la naturalesa dels crèdits que fa que siguin ampliables? Aquells que suposen un servei nou i per tant, se rebrà un finançament addicional que fins que no s'hagi rebut no se pot generar la partida de despesa. Aquells que tenen ingressos afectats, és a dir, si els ingressos evolucionen més d'allò que estava previst, s'haurà de gastar més i per tant, els crèdits són ampliables. I aquells de naturalesa imprevisible com són aquelles partides destinades a fer front a catàstrofes. Això són crèdits ampliables, la resta és generar dèficit gratuïtament perquè hi ha una manera de subvenir les necessitats d'una partida insuficient, se diu modificació de crèdit, se diu ampliar el crèdit d'una partida, donant de baixa una altra partida corresponent. O no sabia això? No ens vengui aquí a fer la demagògia de dir que com que nosaltres estam en contra de què els crèdits per la conciliació de la vida laboral i familiar no siguin ampliables, estam en contra de la conciliació. Això sí que és demagògia. Els crèdits ampliables són un exercici de disciplina pressupostària que és necessari mantenir.

I parlem d'alguns casos dels crèdits ampliables. Parlem dels crèdits ampliables de sanitat. Vostè diu: "els crèdits ampliables de sanitat no són només els que van a les clíniques privades, també n'hi ha per al públic", sí, té raó, article 5.2, sap què diu dels crèdits ampliables públics en matèria de sanitat? 1. Seran ampliables els corresponents a competències o serveis transferits o que se transfereixin durant l'exercici. 2. Els destinats a finançar serveis que tinguin ingressos afectats. És a dir, a la sanitat pública li aplicam tot el rigor pressupostari que s'exigeix per a les ampliacions de crèdit. Però la privada no, la privada són ampliables i gastarem tant com sigui necessari i ja trobarem al final el dèficit. Això és la diferència entre un crèdit ampliable i una modificació Sra. Sugrañes.

També ens fa demagògia. "Vostès estan en contra de què sigui ampliable el capítol 1". Sra. Sugrañes, no li han explicat a la Conselleria d'Hisenda com se gestiona el capítol 1, que dia 2 de gener se fa un document AB, per a la totalitat de la plantilla fins dia 31 de desembre i està tot cobert, no li ho han explicat això? No me digui que el novembre els funcionaris no podran cobrar. Els funcionaris tenen garantida la seva nòmina. Els que no la tenen garantida i li ho garanteixen a través de l'ampliació són les ampliacions subreptícies de plantilles i alts càrrecs que vostès volen fer. Això és una altra cosa i això és el que realment oculta els crèdits ampliables de capítol 1, que per cert, a les anteriors versions no era tot el capítol 1 l'ampliable, era el capítol 1 de determinades seccions. S'ho miri, s'ho miri. Jo me pres la molèstia de mirar-ho.

O els crèdits d'Hipoteca Jove. Li torn repetir el repte Sra. Sugrañes, quins crèdits? Un crèdit és una partida pressupostària, me vol dir quina és la partida pressupostària ampliable a través d'aquest mecanisme que diu el crèdit de la partida jove? Vostè m'ho digui, me digui la 170553... i ja està i jo quedarà tranquil. No importi miri cercant ajuda, no la cerqui, no hi és, no hi ha una partida pressupostària d'Hipoteca Jove, no n'hi ha. Per tant, estan fer un crèdit ampliable per les ganes de dir veu com consideram molt important l'habitatge, fent ampliable el crèdit d'Hipoteca Jove. No hi ha cap crèdit d'Hipoteca Jove Sra. Sugrañes, me digui quin és, me llegeixi la partida. No ho podrà fer, no existeix aquesta partida.

I vostès, una vegada més, quan no tenen arguments, com sempre fa el Partit Popular quan no té arguments, diu: "ah! I què feia el pacte de progrés?". Ja hi tornam ser, però sap quina és la diferència Sra. Sugrañes? Que el pacte de progrés, l'anterior Govern, no tenia dues coses que aquest Govern sí té: a) una advertència de la Sindicatura de Comptes, els crèdits ampliables s'han de reduir; b) un compromís del Pla d'equilibri econòmic i financer que diu que el Govern de la comunitat autònoma reduirà els crèdits ampliables, això no existia i ara existeix. Per tant, ara existeix una obligació per part del Govern de reduir els crèdits ampliables i no només els redueix, sinó que els amplia i no en un i mig, com diu vostè, sinó en 5 o 6.

Per tant, no val..., vostè no utilitza arguments, vostè és la que utilitza la demagògia, vostè és la que utilitza una retòrica buida. El que nosaltres posam aquí són arguments. Cap al·lusió ens ha fet al tema de FOGAIBA, a l'intent de convertir FOGAIBA en un atorgador de subvencions, cap ni un. I cap argument sòlid en el tema de la supressió dels 27 milions d'euros addicionals al finançament del cost efectiu de carreteres en els consells insulars. La qual cosa és d'una greu

irresponsabilitat, perquè aquests doblers que en principi un és incondicionat, vostès el condicionen i diuen: “nosaltres pagarem contra certificacions de crèdit”. I dos, són uns doblers que no són per a obres, això són doblers per a manteniment, això són doblers per mantenir la xarxa de carreteres que el Govern de la comunitat autònoma ha transferit, o transferirà perquè les obres que s'estan fent encara no estan transferides, però el dia que estiguin acabades se transfereixen als consells, se mantinguin. I això vol dir que se mantenguí el llum, la pintura...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

...ja acab Sr. President. I vostès estan escatimant els doblers, estan jugant amb el manteniment i per tant, amb la seguretat vial per què? Perquè necessiten trobar fons de finançament a la situació de dèficit desesperada a què ens han duit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament, la radiotelevisió dels ciutadans de les Illes Balears, efectivament figura com un crèdit ampliable perquè, com ja s'ha dit, és un nou servei, a més ho ha dit un grup de l'oposició, com és un nou servei, clar no se sap exactament què costarà. Per tant, ha tengut el suport de fins i tot grups de l'oposició.

Receptes mèdiques. Bé, a l'articulat del 2003 hi ha el mateix i cada any s'ha anat repetint. Crèdits destinats a fer efectiu el pagament de receptes mèdiques, això l'any 2003 ja hi era i ara torna a ser-hi. Vull dir que ha estat cada any. No sé per què també se sorprenen tant. Tornam al mateix, els crèdits ampliables, bé de l'any 2003 a ara resulta que de l'any 2003 al 2005 en varen llevar 13. O sigui que, on està el gran argument que ens ha fet aquí el representant del Grup Socialista, si en aquell moment n'hi havia 13 més. Per favor! Demanam el mateix rigor que ens demanen a nosaltres.

La partida d'habitatges. A la lletra N trobarà el número exacte de la partida. Agafi, agafi el text articulat i a l'apartat N de crèdits ampliables trobarà el número de la partida.

Consells insulars. No venguin aquí... de llevar no se lleva res. És més, el que vostès no varen fer resulta que ara s'ha de fer i s'ha d'organitzar. A veure, disposició addicional setena de la Llei 16/2001, hi havia 10.000 milions de pessetes per a l'execució de projectes que es preveïen dins un termini de 3 anys. Disposició addicional vuitena de la mateixa llei, hi havia 2.000 milions de pessetes per a manteniment, efectivament, de les noves infraestructures. Des de l'entrada en vigor d'aquesta llei i durant tota la legislatura que el pacte de progrés va assumir

el Govern de les Illes Balears no es dugueren a terme les actuacions contemplades en la disposició addicional setena.

Per tant, quan ve el Partit Popular, quan assumeix el Govern, l'any 2003 es va trobar que les disposicions de la Llei 16/2001 havia quedat totalment desfasada i s'havien de fixar una altra vegada els terminis. Les quantitats són les mateixes que vostès varen deixar. És més, no se retarda, sinó que allò que es fa és avançar a l'any 2002 que estava previst començar a fer el manteniment, s'avança en el 2002 i d'aquesta manera és tot a l'inrevés d'allò que ha dit aquí. Vull dir, no enganyi, no manipuli la gent. Als consells no se'ls llevarà res, se'ls donarà tal qual allò que vostès havien pactat a la Llei 16/2001.

I a més, ja *rizando el rizo*, trobam a l'articulat de l'any 2003, vostès saben quin crèdit ampliable tenien? Efectivament el Partit Popular va arribar i la va llevar, tenir crèdit ampliable destinat al pagament d'interessos, amortitzacions, o és que vostès quan signaven un préstec no sabien que havien de pagar cada mes? Per favor! Tenien crèdit ampliable a les amortitzacions, o sigui que feien els pressuposts si no sabien on se trobaven, perquè no sabien què pagarien. Bé, un exemple d'escrupolositat i no sé què més.

Jo crec en definitiva..., no crec que sigui, ja ho he dit abans i seria repetir una altra vegada tot el mateix. Creim que estam parlant d'un crèdit ampliable, d'un i mig més. Jo crec que per a les finalitats a què es destinen crec que val la pena i val la pena que si vostès ho critiquen serà que nosaltres encara ho feim millor d'allò que em pensava.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Amb això senyores i senyors diputats hem acabat l'articulat del projecte de llei.

Per tant, seguidament podem procedir al debat i votació de les esmenes que es mantenen a les seccions del pressupost de les entitats de dret públic i de les societats anònimes públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears i també dels ens de dret públic Servei Balear ib-salut i Gestió Sanitària de Mallorca GESMA, tots referits a l'any 2006.

Esmenes a les seccions, entitats de dret públic, societats anònimes públiques ib-salut i GESMA, corresponents al Projecte de llei RGE núm. 7747/05, del pressupost general de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Debat número 2, de totalitat i de globalitat, secció 11 Conselleria de Relacions Institucionals, entitat de dret públic 80, Radiotelevisió de les Illes Balears i les empreses societats públiques 09 Ràdio de les Illes Balears SA i societat pública 10 Televisió de les Illes Balears.

En primer lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En representació del meu Grup Esquerra Unida i Els Verds prenc la paraula per defensar en el mateix torn d'intervencions les dues esmenes, de totalitat presentada a la secció 11 i l'esmena presentada a la secció 80, així com les esmenes parcials presentades també, i que s'inclouen dins aquest debat.

Ens trobam enguany, quan entram en el debat de la secció 11, amb uns pressuposts que podem considerar pràcticament de continuïtat, el 2005 els pressuposts de la secció 11 eren uns pressuposts envoltant els 34 milions d'euros, el 2006 ens trobam amb 35, pràcticament, per tant són uns pressuposts molt similars als de l'any passat. Jo vull recordar que quan vàrem presentar l'any passat també una esmena a la totalitat a aquests pressuposts ja vàrem fer notar que s'havia produït una pujada espectacular en el programa 463C, destinada a publicitat, i que aquesta pujada es manté enguany, amb la qual cosa l'argument podria ser similar al defensat l'any anterior.

També es produeix un creixement en el 126C, que és la partida d'incorporació de la secció 11 a televisió de les illes. En aquest cas, l'any passat era comprensible perquè era el primer any que es posava en marxa IB3 i per tant s'havia d'incorporar aquesta partida. Enguany, que també lògicament existeix aquest programa, el 126C, la quantitat destinada a televisió és curiosament superior a la destinada l'any passat, 9 milions d'euros.

La secció 80 sí que ja és una altra cosa, sí que ja es produeix un creixement significatiu en relació amb l'any passat, bé, tampoc no és que sigui excessivament significatiu, però un creixement, 38 milions d'euros el 2005, 44 enguany.

Per tant, com dic, ens trobam davant uns pressuposts de creixement una part important dels quals, sobretot pel que fa a la secció 11, són destinats al propi funcionament del Govern de la comunitat autònoma i per tant al propi funcionament d'aspectes que difícilment nosaltres faríem diferent. Per tant, on és el fons de la qüestió de la presentació de la nostra esmena a la totalitat? Si el que discutíssim fos exclusivament de xifres i comparàssim els pressuposts d'enguany amb els de l'any passat i amb el que més o menys es fa com a tasca ordinària i normal d'un funcionament regular d'un equip de govern, pràcticament no tendria excusa o no tendria argumentació de fons per presentar una esmena a la totalitat. L'esmena a la totalitat, i me fa, bé, supòs que serà, que l'argumentació serà repetitiva en relació amb altres debats que hi ha hagut en aquest mateix marc entorn del tema d'IB3, el punt de la qüestió és la nostra radical oposició al model de televisió autonòmica del qual s'ha dotat el Govern actual i per tant difícilment nosaltres podem donar suport a un pressupost que va destinat a un model de televisió que nosaltres faríem de forma radicalment diferent.

Per tant, aquest és el fons del debat que nosaltres duim aquí com a argumentació d'aquesta esmena a la totalitat. Ens trobam davant un model de televisió autonòmica, de Radiotelevisió, d'entrada dir que ens trobam també davant un fet que no passa només amb la televisió, un dia hauríem de poder fer un debat d'enginyeria empresarial d'aquest govern, perquè bé, això de les empreses i subempreses i més empreses, haurem de fer un màster qualche dia els que estudiam pressuposts des de l'oposició per entendre per on es filtren les coses, perquè el seguiment d'això, i representa qualche organització que tenen

alguns especialistes, i alguns molt bons, en temes de pressuposts i els ha costat molt, cada vegada els costa més, perquè bé això és una espècie de carrera d'obstacles. En televisió ja, doncs és clar, es crea l'ens públic, després l'empresa de Radiotelevisió, després l'empresa de televisió i després l'empresa de ràdio, per tant és tot un seguit d'obstacles i de caps preparades perquè es pugui fer una política econòmica determinada i una política de personal determinada, al marge del que seria l'estructura administrativa pública de la comunitat autònoma. Això d'entrada ja seria un argument per rebatre, clar, un argument que no seria aplicable en aquest cas exclusivament a aquesta secció, sinó a tot el pressupost.

Ens trobam, per tant, davant un model de televisió que ja du un any i mig, bé, que entram en el segon any de funcionament, l'any passat va funcionar mig any i que, desgraciadament, un tema tan substancial, tan important com a un model de comunicació i un model de comunicació sobretot tan important com la televisió, un instrument fonamental de la democràcia i d'una comunitat autònoma com la nostra, es pot dir que s'ha construït sense consens, sense voluntat de consens des del principi al final, s'ha construït per majoria simple, per majoria del partit majoritari que controla aquesta cambra i que fa que en aquests moments el que hauria de ser un tema institucional, com el Consell Econòmic i Social, com l'Institut de la Dona, com tantes institucions que formen part de l'entramat d'aquesta comunitat autònoma i que ja ningú les discuteix, en tot cas, el que es discuteix són algunes polítiques concretes, però que ningú les discuteix perquè en el seu moment es varen fer precisament per consens, es varen institucionalitzar per consens, es va cercar la forma de pactar les lleis i les formes d'aplicar-les i de dur-les a terme, o el SOIB o d'altres, aquí ens trobam davant una institució que és pedra de toc de tota la confrontació política i que és rebutjada globalment des de l'oposició i que s'ha aplicat des d'una política sense consens. Per tant, aquest és un dels temes que nosaltres consideram negatius per a la pròpia institució Radiotelevisió de les Illes Balears i negatius per a la pròpia comunitat autònoma, que hauríem de poder sortir d'aquest tipus de debat i en tot cas entrar a millorar, no millorar, com hauria de tenir una programació més adequada, etcètera, però no la pròpia estructura.

La irregularitat que s'ha anat produint en temes de nomenaments durant tots aquests anys, i no m'allargaré perquè s'acaba d'encendre aquest llum que ja anuncia el final, bé, ens ha duit a, en podem parlar, però n'hem parlat trenta vegades, la llista d'alts càrrecs, qui són, d'on venen, les persones representatives a Eivissa i a Menorca, etcètera, tenen tot un núvol de sospita que fa pensar que s'està treballant més en la línia d'una televisió de partit que no en la d'una televisió de país. Una televisió que hauria de ser un instrument fonamental per a la normalització lingüística i que no ho és; massa són els programes en castellà; el tema del doblatge de les pel·lícules està repetit i hom discutit trenta vegades; però, sense cap dubte, és un instrument que en absolut juga fort el tema de la normalització lingüística i que jo fins i tot diria més, com s'ha dit des d'aquesta tribuna moltes vegades, doncs trepitja la Llei de normalització lingüística. Un model de personal que ens du a una concepció que nosaltres rebutjam radicalment, és la concepció de la contractació d'empresa d'externalització de quasi tots els serveis, que ens du pràcticament a una plantilla envoltant les 80, 90 persones pròpiament de la televisió, i més de 600 que depenen d'empreses, de subempreses, de més

empreses que, sense cap dubte, és un model que nosaltres rebutjam profundament, que creim que no garanteix les mínimes garanties democràtiques, que no garanteix els mínims drets dels treballadors que hi treballen i que no respon en absolut a un servei públic de les característiques d'aquest. I un model de televisió que, a més, amb un any i mig, o sigui comptant tot aquest pressupost d'enguany més el mig de l'any passat, ens situam en aquests moments amb un endeutament de 69 milions d'euros, 11.000 milions de pessetes; estam en un nivell d'endeutament que ens sembla absolutament escandalós, que si només fos per aquest concepte diríem, bé, en podem discutir, però si això plou damunt banyat en funció del que significa l'endeutament que té aquesta comunitat autònoma en general, la situació ja és senzillament escandalosa.

I bé, com que no tenc temps, no defens les esmenes que tenc aquí presentades, però les coneix el Govern i el Partit Popular i ell mateix dirà l'opinió que li mereixen.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Seguidament passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el present debat, per a la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, hem presentat esmena a la totalitat de la secció 11, Vicepresidència i Relacions Institucionals, i a les empreses públiques Radiotelevisió de les Illes Balears, televisió de les Illes Balears IB3 i Ràdio IB3, bàsicament amb tres arguments: un a la raó de ser de la conselleria, les relacions institucionals; segon, la política de mitjans de comunicació, i tres, la Radiotelevisió de les Illes Balears i la televisió i ràdio públiques.

Bé, hem de començar, Sra. Vicepresidenta, com a responsable de les relacions institucionals del Govern, per criticar precisament les males relacions institucionals d'aquest govern amb les institucions que no estan governades pel Partit Popular. Miri, li posaré un exemple del que passa amb les relacions amb l'Estat: és cert que hi ha un contenciós sobre el finançament, coneix la nostra postura, favorable a millorar el finançament, a resoldre el tema del règim especial, però, com a mínim, hi ha una qüestió formal que, des de la independència que ens pot donar l'equidistància en aquest tema, crec que hem de reconèixer; aquí, quan ve un ministre del Govern de l'Estat o ara, recentment, que va venir el president del Govern espanyol, es reuneix amb el Govern. Llavors fan els actes de partit o el que sigui, però fan una reunió amb el Govern. Vostès, per exemple, ara amb Menorca duen una política que setmanalment dos, tres, quatre consellers desembarquen a Menorca, passen olímpicament del Consell Insular de Menorca i fan estrictament política de partit i fins i tot envaint competències pròpies dels consells, i el mateix amb els ajuntaments. Hem vist com consellers del Govern han anat a

presentar un centre de salut, per exemple, a un municipi sense avisar l'ajuntament d'un altre color polític; hem vist com han promocionat fins i tot fires alternatives, el cas de Campanet. Per tant, aquí hi ha una mala política de relacions institucionals per part del Govern, al qual instam a corregir i a mantenir les formes; i especialment crec que des del meu partit, des del PSM-Entesa Nacionalista, no se'ns pot pagar amb aquesta moneda perquè amb vostès varem ser escrupolosos a l'hora de mantenir bones relacions quan fórem en el Govern, i això m'ho haurà de reconèixer.

Segona qüestió respecte de les relacions institucionals: li he de retreure la instrumentalització que ha fet de la Comissió d'Experts per a la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Vostè, després de cada reunió del dimecres, ha fet una roda de premsa i ha manipulat aquesta comissió, ha fet votar els experts sobre qüestions estrictament polítiques que sortien del que era el camp jurídic. I fins i tot el darrer dia va arribar a tergiversar, si no és mentir, per dues vegades, quan va acusar dos dels membres de la Comissió d'Experts d'haver emès un vot particular mitjançant el qual només haurien proposat que hi hagués una llengua oficial a les Illes Balears que fos la llengua catalana. Miri, nosaltres, de bona fe varem proposar una persona independent, professor d'universitat, i li he de dir que això no ha agradat, no ha agradat que s'instrumentalitzin aquestes persones d'aquesta manera. I com a partit polític hem sentit que s'ha abusat de la nostra bona fe.

Política de mitjans de comunicació. Miri, Sra. Vicepresidenta, avui nosaltres hem rebut queixes d'associacions, de grups de persones, de mitjans de comunicació com revistes de premsa forana, que duen anys fent feina per a aquest país des del voluntarisme, persones que no han cobrat res mai per mantenir, amb moltíssima dignitat, una revista que ha contribuït al foment de l'ús de la nostra llengua, fins i tot en èpoques històriques que era una heroïcitat fer una publicació en la nostra llengua i avui estan discriminades. I hem vist com se'ls han retallat considerablement les ajudes. Pensi, més enllà de criteris partidistes, que tota aquesta gent que fa feina d'una manera altruista i desinteressada ho fa pel país i, tinguin o no el seu ideal polític i combreguin o no amb les seves idees, fan una feina pel país, i crec que hauríem de superar el partidisme i valorar quan la feina d'aquests col·lectius de persones és d'interès general o no. Per tant, l'instam a deixar de discriminar persones, grups, entitats, per no ser del seu color polític, perquè fan feina per al nostre país.

I finalment, en el tema de la ràdio i televisió públiques. Ho deia el Sr. Rosselló, de cap manera està justificat que únicament en dos exercicis, en un any i mig pràcticament de l'existència d'aquesta televisió, ja tinguem un endeutament de 69.291.660 euros, més la publicitat institucional que s'hi destina, perquè una part molt important de la publicitat que s'emet és contactes publicitaris del propi Govern, de les empreses públiques que fan campanyes publicitàries o que subvencionen qualche tipus de propaganda. I estaria justificat aquest endeutament si veiéssim que realment la televisió i la ràdio tenen vocació de servei públic, però una televisió i una ràdio que manipulen, que desinformen, que són un instrument de castellanització i no de recuperació de les nostres senyes d'identitat, realment és quan aquesta despesa es considera totalment desproporcionada.

Però jo crec que el pitjor que es pot dir de determinats programes de la ràdio i de televisió és que són "cutres", i això és el pitjor, és que hi ha programes "cutres"; perquè, independentment de les idees, jo crec que hi ha el bon gust, hi ha la feina ben feta, però és que si, a més a més, de tertulians que es donen la raó un a l'altre i de vegades defensant opinions d'extrema dreta, a més a més es fa amb "cutrerío" -i perdonin l'expressió, però crec que il·lustra- és que realment és quan els que hem reivindicat aquesta televisió pública tenim un sentiment de frustració i de veure que estem perdent una oportunitat històrica i malgastant els doblers que, li dic sincerament, ens sap greu. I que consti, insistesc, que hi ha programes que es fan amb una gran dignitat, tant des del punt de vista de presentació com de realització, però hi ha programes que en lloc de fer riure quan han de fer riure fan plorera, i això és el pitjor; retransmissions esportives esperpèntiques, amb locutors que pareix que fan befa de la nostra llengua, que ni saben parlar; sèries de televisió arcaiques i pel·lícules emeses en castellà que ens costen un ull de la cara.

Jo ara l'inst a fer un exercici, Sra. Vicepresidenta: fent abstracció dels informatius, que segurament deu ser el programa més car, perquè necessita molt de personal, molts mitjans tècnics, treim els informatius i calculam què ens costen els programes en castellà i què ens costen els programes en català. Jo no ho sé, però m'imagín que el cost de la programació en castellà deu, com a mínim, triplicar el cost de la programació en català, i en alguns casos podria ser totalment prescindible.

Llavor altres qüestions, des de la vocació de servei públic. Ara hi va haver una gala interessant que va emetre, que havia d'emetre el Canal 33, i també es va emetre per TV3, per coincidir amb el partit de futbol; bé, ja està que vostès tenien programat un partit de futbol ben interessant, però, com a mínim, la Nit de la Cultura de l'Obra Cultural Balear pensen retransmetre-la encara que sigui en diferit? Perquè clar, això crec que són esdeveniments que tenen interès dins el món cultural, dins el món lingüístic i crec que interessa tots els ciutadans. O tal vegada millor si ha de ser com la informació de la concentració del GOB a Santa Maria, que no va ser una concentració reivindicativa, va ser una concentració de grups musicals i va ser una crítica musical, i l'eslògan reivindicatiu que hi havia darrera això va desaparèixer.

Bé, en definitiva, Sra. Vicepresidenta del Govern, voldríem que aquesta interpel·lació servís: primer, perquè el Govern tingués millors formes amb institucions, encara que estiguin governades pels adversaris polítics, i que hi hagués el respecte institucional; que la reforma de l'Estatut d'Autonomia fos un tema d'Estat i que escapàs de la confrontació partidista i que vostè no manipulàs la tasca que han fet els experts, la majoria d'ells independents, grans professionals, i sobretot no tergiversar les aportacions que han fet a la comissió. I que, si és possible, aconseguixi que la ràdio i la televisió pública realment tinguin la condició de serveis públics i no d'instruments del partit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Finalment, passam a la defensa conjunta de les totes les esmenes presentades pel Grup

Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Des del nostre grup hem presentat una esmena a la totalitat a aquesta Conselleria de Relacions Institucionals i Vicepresidència, dues esmenes parcials i una esmena a la totalitat de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i a les empreses públiques que l'acompanyen, com són Ràdio de les Illes Balears, SA, i Televisió Illes Balears. Els arguments de les nostres esmenes a la totalitat són ben contundents i ben clars.

En primer lloc, i respecte de la Conselleria de Relacions Institucionals i de Vicepresidència, aquesta jo diria que s'ha convertit amb la conselleria que premia els bons i castiga els dolents quant a les aportacions que es fan a altres institucions segons el seu color polític, i més endavant ho veurem i ho explicaré amb exemples molt concrets. Per altra banda, aquesta vicepresidència jo crec que es convertirà en la primera de la història que no impulsa, i ens preocupa especialment, cap traspàs de competències als consells insulars.

En segon lloc, i respecte de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i de les seves empreses públiques, hem presentat també una esmena a la totalitat perquè no només no s'acompleix amb els objectius de la ràdio i de la televisió públiques, sinó que s'incompleixen flagrantment. I per últim, també perquè suposa un forat econòmic absolutament insostenible, on el deute supera als dos anys de creació el pressupost actual; és a dir, si avui discutim un pressupost d'uns 58 milions d'euros, resulta que el deute ascendeix ja a més de 69 milions d'euros de deute.

I un any més jo crec que se'ns ven un pressupost absolutament irreal, perquè, per una banda se'ns diu que el pressupost d'aquesta conselleria és de 35 milions d'euros, però evidentment no es tenen en compte ni se sumen aquests 58 milions d'euros que té la ràdio i televisió públiques. Una primera dada a tenir en compte, si veim que aquest endeutament d'IB3, en dos anys, supera els 69 milions d'euros, és a dir, traduït en pessetes, més d'11.500 milions de pessetes, això només en dos anys, sense tenir en compte els patrocinis que fa el Govern, la publicitat, etcètera; idè bé, amb aquesta xifra de 69 milions d'euros d'endeutament podem dir que aquest deute d'IB3 duplica quasi bé tot el pressupost de la Conselleria de Relacions Institucionals i de Vicepresidència, que, per cert, a la seva compareixença a la Conselleria d'Hisenda, la Sra. Vicepresidenta els va qualificar d'uns pressuposts molt socials, jo no sé si es referia a les societats que han hagut d'anar creant envoltant d'IB3, perquè si no ja ens explicarà on és que aquests pressuposts són molt socials, a no ser que ho siguin per les empreses productores externes.

I ara també podem entendre que una vegada més, per poc ens quedàssim sense explicació dels pressuposts d'IB3 a la Comissió d'Hisenda, si no hagués estat perquè el nostre grup, que té una majoria suficient per poder-ho demanar, va demanar la compareixença de la Sra. Directora de l'ens públic perquè explicàs els pressuposts, perquè la Sra. Vicepresidenta, per segon any consecutiu, es va comprometre que sí que vendria la directora a explicar els pressuposts i no va venir. Finalment,

enguany ha vingut, quan ja havia passat el termini de presentació d'esmenes, com dic a sol·licitud del nostre grup.

Desenvolupant una mica més i dividint en dues parts la meua intervenció pel que fa referència a la Conselleria de Relacions Institucionals, i l'altra, que fa referència a l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, dir que un dels temes, ja ho he dit abans, que ens preocupa especialment és la nul·la feina que es fa amb el traspàs de competències del Govern cap als consells insulars. I per altra banda, també, i ja en vàrem parlar l'any passat i crec que l'anterior, el possible traspàs de competències de justícia que ha de venir de l'Estat cap a la nostra comunitat autònoma.

Quant a les transferències del Govern de les Illes als consells insulars, aquest és el tercer pressupost del Govern Matas en aquesta legislatura i no hi ha previst cap traspàs de competències. En el primer any de la legislatura el Partit Popular, el qual ho duia en el seu programa electoral, ens va dir que traspassarien promoció turística, joventut i medi ambient; idò, quasi tres anys després, al dia d'avui no hi ha res de res, esper que avui tinguin un argument més sòlid o més creïble quant a per què no es traspassen les competències de promoció turística, perquè ara, el darrer argument que s'han inventat és que el Govern no té competències en promoció turística i que no les pot traspassar als consells insulars. I per tapar aquesta estafa electoral el que fan és impulsar fundacions per fer promoció turística, dient que així ja hi ha una descentralització d'aquesta promoció.

I per cert, una curiositat i un exemple d'aquestes males relacions que el Govern de les Illes Balears practica amb les institucions que no són del seu color polític i les relacions que practica amb institucions del Partit Popular: a Eivissa el Consell ha creat una fundació per a aquesta promoció turística i a Menorca el Consell també ha creat una, va crear, en primer lloc, una institució similar, idò bé, resulta que el Govern, quan va veure que Menorca creava aquesta fundació turística, ràpidament va desembarcar per crear una segona fundació de promoció turística. Però, curiositats, és que a Eivissa no l'ha creada el Govern aquesta fundació de promoció turística, o millor dit, l'ha creada a través del consell insular, que és el normal, el que no és normal és que es castigui en aquest cas l'illa de Menorca perquè no està governada pel Partit Popular i el govern d'aquestes illes intenti fer una política paral·lela, no en benefici dels ciutadans sinó en benefici en aquest cas del Partit Popular. Per això, jo deia que més que relacions institucionals, en uns casos sí són així, però en altres aquesta conselleria el que fa és crear enfrontaments institucionals.

I la segona transferència que es va prometre i que no ha arribat fins ara és la de joventut, i no només no ha arribat sinó que, tenint en compte que amb la llei de pressuposts que ja s'ha vist aquí aquest matí, es creen quatre noves institucions, quatre nous consorcis per gestionar aquesta competència de joventut, una que ha de coordinar totes les Illes Balears i després una per a cada illa, ens temem que tampoc no arribarà joventut. I de medi ambient se'n va parlar a principis de legislatura i si li dic la veritat, jo almenys, com que no n'he tornat a sentir a parlar mai més, no sé en quin punt es troba el traspàs de competències de medi ambient.

Clar, en els primers pressuposts d'aquesta legislatura se'ns deia, tranquils, que queda molta legislatura, vendran els traspàs de competències, com dic som al tercer pressupost i de moment no ha arribat res. Amb tres pressuposts hem tengut promeses de traspàs de competències, tres, però competències transferides als consells, zero.

I, en segon lloc, parlant de transferències, en aquest cas del Govern de l'Estat a la comunitat autònoma, bé, ens preocupa veure que un any més, quant a justícia, que era la que en principi estava prevista a curt termini, tampoc no en tenim molta més informació. Sé que la Sra. Vicepresidenta, evidentment, ho té fàcil per dir que tota la culpa és de Zapatero, si li donen la culpa que faltin faroles a qualsevol carrers de qualsevol municipi, no li dic jo si parlem del traspàs de competències de justícia, però miri, jo crec que si ara pensen que és tan difícil tenir les competències en justícia perquè hi ha un govern socialista a Madrid, les haguessin pogut fer quan hi havia el govern d'Aznar, que varen iniciar les converses per transferir les competències de justícia, i en el seu moment no es va fer perquè el que volia fer el govern del Sr. Aznar en justícia era absolutament ridícul. A dia d'avui sembla que s'han apropiat més les posicions amb el govern del Partit Popular, Sra. Vicepresidenta, vostè pot riure, ho ha reconegut vostè mateixa quant al cost efectiu, i que s'està pendent de millorar les inversions. En tot cas, li dic que esper que siguin millor aquestes transferències que les de sanitat i les d'educació, perquè pitjor, impossible. Així i tot, ja que el Partit Popular i la Sra. Vicepresidenta aprofiten sempre per dir que s'espera la col·laboració en aquest cas del nostre grup per millorar les competències que vinguin de justícia de Madrid, nosaltres li oferim aquesta col·laboració perquè així sigui.

I, per acabar amb aquesta secció 11, em referiré a les dues esmenes parcials que hem presentat i que em sembla flagrant l'actitud i l'actuació del Govern de les Illes. Concretament, amb el consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, tenint en compte que Eivissa és l'única ciutat de les Illes Balears, repetesc, l'única, que ha estat declarada Patrimoni de la Humanitat, i no rep ni un sol euro d'aquesta comunitat autònoma a través del consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, per un sectarisme polític mai vist en aquesta comunitat, fins i tot abans, quan també governava el Partit Popular. Però per si això no fos suficient, ja el segon cas, encara més flagrant, ha estat el consorci Formentera Desenvolupament. Reclamam aquests 12 milions d'euros que el Govern es va comprometre i que va sostreure d'aquest consorci just abans, miri quina casualitat, just abans de la moció de censura contra el batle del PP i actualment governat pels progressistes. Sé que em contestaran que es faran inversions a Formentera, que en tenen moltes previstes i que invertiran aquests 12 milions d'euros, però el que nosaltres volem saber és per què no els gestiona directament el consorci que era el que vostès mateixos van aprovar i que els va semblar bé fins que va canviar el color polític de l'Ajuntament de Formentera.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, acab ja, Sr. President, precisament amb l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears, que és a la secció 80. Una vegada més hem de constatar l'incompliment flagrant dels principis i objectius que es recullen al mateix pressupost d'IB3 ràdio i televisió, on es parla de respecte a la llibertat d'expressió, l'objectivitat, la veracitat o la imparcialitat de les informacions. I destacaré una vegada més, perquè si no el Partit Popular fa una demagògia que no estam disposats a consentir, que nosaltres sempre hem defensat la creació d'una televisió i una ràdio públiques autonòmiques, no només autonòmiques sinó també que en puguin tenir cadascuna de les Illes a través dels consells insulars, amb el que no estam d'acord és amb el model audiovisual que ha imposat el Partit Popular d'aquest govern, en canvi sí ha estat possible el consens amb una altra institució, amb la creació d'una televisió insular en el cas de Mallorca, per tant el que sí és clar és que el consens és possible quan realment hi ha voluntat.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, per favor, si és tan amable.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, ara sí, acab ja, Sr. President. En definitiva, com dic, aquestes esmenes tant a la totalitat com a la globalitat en el cas d'IB3, també hem demanat la creació del consell assessor de Radiotelevisió de les Illes Balears i la creació del consell audiovisual, perquè hi hagi la participació i la pluralitat que vostès no garanteixen.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Té la paraula la vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa estarà i Ferragut):

Molt Hble. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, agrair el to de les intervencions de tots els ponents. Intentaré retre compte de tots els temes que s'han plantejat, però m'agradaria no deixar ni passar per alt una sèrie de qüestions puntuals, per després anar més al que seria la gestió que es fa a Vicepresidència.

Pel que fa a les relacions amb altres institucions, intentam que siguin exquisides, que siguin reals i, de fet, concretament amb el Consell Insular de Menorca, dels 26,2 milions d'euros de l'any 2003, avui, l'any 2006, plantejam transferències per valor de 70,5 milions. Per tant, discrep absolutament amb el portaveu del PSM, d'aquest tracte que ell voldria dir partidista, mai s'havien rebut tants de doblers en carreteres, mai s'havien rebut tants de doblers en temes socials, en la creació del consorci sociosanitari, amb l'aportació de més de 2 milions d'euros, mai no s'havien rebut tants de doblers en matèria sanitària o en matèria agrícola. I el mateix en tota la relació amb els ajuntaments, tots s'han pogut beneficiar d'un pla de desestacionalització, i si vostè em diu el que serien les relacions humanes, també a l'illa germana s'ha celebrat un consell de

govern ara fa poc menys d'un any. I també dir-li que si vostè em parla de cares amables i de tarannà, això són qüestions que, efectivament, el Govern d'Espanya és líder, però després, pressuposts, pràcticament zero.

Les relacions amb l'Estat, Sr. Sampol, vostè les coneix tan bé com jo, l'any 2001 hi havia una pujada d'un 22,7% d'ales inversions de l'Estat a les Illes Balears; l'any 2002, una pujada del 9%, sent ministre el que ara és president, Jaume Matas; l'any 2003, una pujada d'un 16%; l'any 2005, ja no hi ha el govern Aznar, hi ha el govern Zapatero, una davallada per primera vegada en els darrers anys de les inversions de l'Estat en un 39,5%; i l'any 2006, una davallada d'un 26,8%. Els dos darrers anys de govern Zapatero, davallada de prop d'un 50% de les inversions, quan havien pujat l'any 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99 i especialment 2001, 2002 i 2003. I on pujaven els anys Aznar sempre com sempre, en medi ambient de manera substancial i en foment, en justícia i en educació; i on davallen actualment un 30% al Ministeri de Medi Ambient, un 50% al Ministeri de Justícia, un 38,8% al Ministeri d'Habitatge, que ha estat un ministeri nou que se suposava que havia de fomentar aquest tema, un 28,7% al Ministeri de Defensa, un 10% al Ministeri d'Economia. Vull fer esment que la davallada del 50,8% al Ministeri de Justícia és sagnant atesa la situació actual en què ens trobam en matèria de justícia, reclamada cada any judicial pel president del Tribunal Superior de Justícia, però tenim una davallada d'un 50,8%; la comunitat que més davalla, entre d'altres, de tota Espanya, a més, tot això, amb un increment de població que xifram en més d'un 25%. Per tant, una qüestió és somriure, en què probablement són uns professionals, el *talante*, tan dit, que jo no li llevaré mèrit a aquest gran tarannà, però a més a més de tarannà, de somriure, d'estretes de mans i d'una visita graciosa i positiva, els ciutadans a més a més volem inversions en totes aquestes partides, volem compliment dels convenis signats, que no ens llevin els doblers per poder inaugurar d'aquí un any un centre per a paraplàtics i tetraplàtics de Joan Crespí, o carreteres, o un centre de discapacitats a Sant Josep, a Sant Antoni, a Ciutadella, o les residències per a persones dependents d'Alzheimer o Parkinson a Palma, Marratxí o Capdepera, entre d'altres. I podríem continuar amb els incompliments, per tant, jo deman al Govern d'Espanya i a les relacions institucionals, i sé que vostè convindrà amb mi, el del somriure m'és bastant indiferent, jo li deman inversions, realitzacions i fets més que paraules.

Vostè ha comentat, en relació amb el tema de l'Estatut d'Autonomia, un tema que em sembla sagnant. Des del primer moment, en aquestes 37 reunions que he presidit i on mai no he votat, amb els savis, amb els experts, he estat la gran defensora d'aquesta comissió d'experts i ho continuo defensant, fins al punt que jo subscriuria tot el que s'ha dit per majoria, sota cap concepte, i això ho podran avalar ells mateixos, no puc acceptar les paraules de manipulació, que jo sé cert que vostè ha dit erròniament i per precipitació en el debat. El meu respecte cap als experts és absolut, com ho és la meua defensa cap a tots ells, i el que he dit sempre és que hem fet debats molt profitosos, que són molt intel·ligents, molt més del que vostè ha volgut significar aquí, perquè quan vostè diu que jo he fet votar a uns experts de reconegut prestigi, cregui'm ni ells són tan poc intel·ligents, són intel·ligentíssims, ni jo som tan intel·ligent, més aviat jo som la menys intel·ligent i ells són molt intel·ligents.

(Aldarull a la sala)

No permetrien, sota cap concepte, deixar-se dur per aquesta diputada i, en qualsevol cas, crec que seria, i vostès no ho ha volgut fer en cap cas, degradar el nivell d'aquests experts que jo he de defensar des del primer al darrer.

Els vots particulars els imprimim, dels onze savis, vuit varen acceptar que l'article 3 no es tocàs, perquè seria, en relació amb la llengua, seria quasi impossible reproduir el consens que va tenir l'any 83. Un d'elles pràcticament va fer una abstenció, voldria fer alguna cosa més a favor de la llengua catalana, però no sabia com, i dos varen fer vots particulars, dos vots particulars que em sembla que representen una part de la ciutadania, encara que minoritària. Un volia preveure, a més del dret de conèixer la llengua catalana, a més un deure, però un dels savis, i és una postura perfectament legítima que jo respect però que no compartesc, va emetre vot particular, serà publicat en breu, i crec que ho he enviat a aquest parlament, i volia significar que l'única llengua oficial fos el català, que a més fos un dret i un deure i que, per tant, el desconeixement pogués tenir conseqüències i que, a més a més, fos llengua oficial a la Unió Europea. Crec que amb aquest termes està fet el vot particular, per tant jo no he tergiversat res, i això és exactament el que diu el comitè de savis, 8 a favor, 1 que voldria fer alguna cosa però no sap com, 1 simplement com un deure, sense que això tengués conseqüències, i l'altre, el vot particular emès en aquest sentit.

Per tant, no sé molt bé a què es refereix, sí que vull dir amb el tema de l'Estatut d'Autonomia que des del principi, cregui'm, 37 reunions durant un any, de dia 21 de novembre del 2004 a la setmana passada, dia 14 de desembre del 2005, reunions que comencen a les 4 de l'horabaixa fins a les 8 del vespre, només els pot fer algú i un grup de persones que estan involucrades amb el tema estatutari i que, efectivament, hi creuen i hi inverteixen temps i esforç i, per tant, van cap endavant. M'agradaria que aquest mateix sentir, que sé que el PSM ha tingut a ponència, fos el sentir de tots els grups en un tema que és d'una importància extraordinària i que, com li dic, subscric fil per randa tot el que han aprovat els savis per majoria, quasi tot ha estat aprovat per majoria suficient, i algunes coses per majoria simple.

Parlaré també ara del tema de l'Obra Cultural, jo no faig la programació d'IB3, jo no som intervencionista, tal vegada a vostè li ha fallat el subconscient del que vostè hagués fet, jo no faig les graelles, no tenc res a veure amb la programació, més que hi ha una sèrie de persones assegudes a un consell d'administració, entre les quals hi ha una sèrie de hem triat el Grup Parlamentari Popular, una sèrie del PSM; una sèrie del PSOE i una sèrie d'Esquerra Unida i d'UM que fan tota la programació. Per tant, no em demani a mi si s'emetrà o no "La nit de la Cultura", demani-li-ho al consell d'administració que és ell que ho ha de dir. Jo no tenc cap tipus d'intervenció dins el que són les graelles de programació.

El tema d'IB3, com que és un tema que s'ha plantejat per part de tots els diputats, hi farà un apart si vostès m'ho accepten.

Contestaré la portaveu del PSOE en els temes que ha dit molt ràpidament. En primer lloc, em diu que no són uns pressuposts socials. Vostè sap que jo duc la coordinació, amb

tots els meus companys del govern vaig fer una intervenció de la globalitat del pressupost, Sra. Costa, dient-li que són els pressuposts fonamentalment socials amb el percentatge més gran de la història del pressupost de la comunitat en matèria social perquè hi dedicam un 68,37%, i d'aquesta inversió jo me'n sent molt orgullosa, perquè és prioritari per a un govern com el que avui vicepresidesc, no només fer infraestructures absolutament necessàries pel que és la nostra principal font de l'economia, que és el turisme, com carreteres, medi ambient, sinó també les socials, educació, salut i temes per la dependència. Per tant, són uns pressuposts i podríem dir que són els més socials de la història que s'han aprovat en aquesta cambra. A això em referia, si vostè el tema social i el tema de la dependència, que per a mi és prioritari, el vol convertir en un acudit, en fi, amb poca transcendència, això ja és assumpte seu, però repetesc que són els pressuposts més socials de la història.

La compareixença de la directora, jo sempre oferesc que la directora pugui comparèixer, però evidentment ho ha de demanar qui realment creu que ha de comparèixer, jo vaig fer l'ofertament, vostè ho va demanar i la directora va comparèixer a explicar aquests pressuposts.

Les transferències als consells insulars, (...) descentralització en matèria de turisme, el motiu de per què s'han fet dues fundacions a Menorca i una a Eivissa és molt simple, a totes les illes s'ha fet el que ha demanat el sector. A Menorca es va demanar una fundació, el sector va demanar una fundació que tengués majoria privada, no li va semblar bé al consell insular, i per això el consell insular va fer una altra fundació, que és un fet que simplement és allà però que en cap cas no es pot responsabilitzar al Govern de les Illes Balears. Hem complit amb el compromís de descentralització, bàsicament perquè no podíem fer una transferència en temes jurídics del que no ens havia transferit mai el Govern d'Espanya i, per tant, s'ha hagut de fer en termes de descentralització.

Passem al tema de joventut, és impossible, això ens diuen els serveis jurídics, poder fer la transferència de joventut si el consorci actual, on hi compareixen ajuntaments no es canvien, per això la llei d'acompanyament, i es transformen en instituts perquè a partir d'aquí el personal no perdi els seus drets, i això és el que farem. Esper dia 1 de gener si els consells insulars ho accepten i la comissió tècnica interinsular, poder fer efectiva la transferència en matèria de joventut als tres consells insulars.

Tema de justícia. Aquesta preocupació de la senyora portaveu del PSOE tan poc objectiva i, a més, ni tan sols ha dissimulat, en matèria de justícia. Un any ha necessitat el Govern Zapatero des que va arribar a la Moncloa, l'any 2004, fins que ens ha tornat a convocar després de quatre missives de la vicepresidenta per reiniciar les negociacions en matèria de justícia. La primera reunió va ser dia 21 d'abril, un any, dotze mesos, li han fet falta al Govern d'Espanya per poder-nos tornar a convocar en matèria de justícia. A partir d'aquest moment les peticions són claríssimes, Sra. Costa, en primer lloc el que havíem tancat amb el govern Aznar era el títol segon, clar, la despesa corrent estava absolutament xifrada, el cost efectiu, i aquí no hi havia cap problema; el que no estava tancat ni tan sols n'havíem començat a parlar era el tema d'inversions. Fan falta aproximadament 60 milions d'euros per poder escometre la transferència en matèria de justícia, per poder donar sortida al document que hem elaborat juntament amb tot el sector i que

hem lliurat fa més d'un any i mig al ministre d'Administracions Públiques, Sr. Sevilla, i crec que en tenen coneixement tots vostès, per poder dur endavant la situació dels jutjats d'Eivissa, per poder tenir el que pertoca a Inca, a Manacor, per poder tenir una seu diferenciada del Tribunal Superior de Justícia de l'Audiència, per poder tenir el que pertoca a Maó i a Ciutadella, per poder tenir el que pertoca a l'Institut Mèdic Forense, etc., etc. Aquí els únics que han posat doblers damunt la taula és el Govern del Sr. Matas, que sense tenir la competència en matèria de justícia, de moment ja ha cedit per deu anys un edifici en propietat que ocupava la Conselleria de Presidència, l'antic edifici de la ONCE a la Fiscalia, i tot això sense tenir competències, que és tot un exemple de lleialtat. Per tant, sí que li demanaria el seu suport perquè aquesta transferència fos efectiva i efectivament ben dotada.

Una al·lusió a la transferència d'educació i de salut, la transferència de salut ben o mal dotada va ser acceptada i aplaudida per l'aleshores conseller d'Economia del pacte d'esquerres, Sr. Mesquida; i la transferència d'educació, l'any 97, ben o mal dotada, en paraules del Sr. Crespí, hemeroteca d'aquell temps, estava sobredotada i sobredimensionada. També podríem recordar les paraules del senador del PSOE en aquell moment, que va dir que estava sobredotada en un 11,1%, per tant no m'agrada tornar enrera, però hi ha al·ludit vostè.

Tema Formentera Desenvolupament. Fins ara duim endavant la construcció de l'hospital, la piscina climatitzada, s'ha acabat l'edifici del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, s'ha asfaltat la carretera Palma 820, s'ha fet la nova intensitat de les barques, s'ha firmat el conveni per al Museu de Formentera, la finca del Cap de Barbaria s'ha comprat, s'ha posat en funcionament l'oficina liquidadora del registre, s'han fet tots els tràmits d'antena de televisió, s'ha fet el projecte d'enllumenat de Formentera, tenim prevista tota una sèrie d'actuacions amb aquest consorci Formentera Desenvolupament que, no pateixi, Sra. Costa, se'n duran (...) amb els dos consells, amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, amb els dos ajuntaments, amb el de Formentera i amb el Consell Insular i es tracta simplement de poder dur endavant el centre d'esports nàutics, el centre de la tercera edat de Sant Ferran, l'aparcament subterrani a la plaça d'Europa, l'adequació dels camins rurals, les vies de circumval·lació, un, dos i tres trams a Sant Francesc, la via de circumval·lació de la zona escolar, la glorieta de la carretera de Ca Marí, la glorieta de la carretera Cala Savina, les rotondes de Sant Ferran, actuació 1 i 2, electrificació del Cap de Barbaria, etc., etc. Jo crec que seran les inversions més importants que s'hauran fet a l'illa de Formentera en els darrers anys.

I, per acabar, parlaré d'IB3, molt ràpidament, perquè després tendrem més ocasió a la contrarèplica. En primer lloc, els criteris i els objectius els saben tots. Volem fomentar les nostres senyes d'identitat, atendre les necessitats informatives i satisfer els interessos culturals i d'entreteniment a la major part de la població, per això, Sr. Sampol, és normal que hi hagi programes que a vostè no li agraden i programes que li agraden més, perquè tractam de combinar el nivell de dignitat cultural i de qualitat amb l'entreteniment. És impossible fer una tele ni tan sols TV3 de la qual li agradi tot, hi haurà programes que li agradaran més i d'altres que li agradaran menys. També pretenem generar valors econòmics, ha de servir, i ho fa, per crear una plataforma d'indústria audiovisual pròpia i de qualitat, fomentam també la innovació i crec que hem fet un producte

que té en aquest moment un índex d'audiència important. A més a més, hem fet que es pogués millorar el senyal pràcticament a un cent per cent de l'illa de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa.

El pressupost d'aquest ens és un pressupost de 58 milions i és, com he dit sempre, si miram les despeses d'explotació, en aquests moments els euros per habitant de la televisió és de 38,05 euros per habitant, per tant és la televisió més barata i de qualitat de tota Espanya. Tenc avui un titular del *Diario de Aragón*, quasi 50 milions de pressupost per a l'any 2005 destinarà a la nova televisió d'Aragó que encara no ha començat a funcionar. El nostre primer pressupost, si ho recorden, era de 36 milions, la d'Aragó només començar, suma el que nosaltres sumarem en aquest segon pressupost.

Hem defensat des del primer moment que si resulta que Catalunya gasta 650 milions d'euros a l'any amb les seves televisions, si resulta que en gasta 155 Telemadrid, 176 la del País Basc, per què Balears no pot tenir una televisió que en costi 50? Nosaltres volem tenir una televisió de qualitat, i ho hem aconseguit, que, a més a més, doni futbol, cinema, cultura, informació i, d'alguna manera, es contempli com un element de cohesió de tot el territori balear. El pressupost entre ràdio i televisió és de 58 milions d'euros, ràdio 5,5 milions, televisió 12,4 milions d'euros, hi ha tota una sèrie de despeses, no només d'acord de producció, sinó també d'amortitzacions, de drets audiovisuals, d'edificacions, però sí que li podria dir que segons les nostres investigacions, el mes de novembre pràcticament, i feia dos mesos que havíem començat, el cent per cent de la població de les Illes Balears coneixia el projecte d'IB3, el 84% ha vist IB3 almenys una vegada, i d'aquest 84%, un 31% declara que ens veu tots o quasi tots els dies, i el 29% declara haver-ho fet el dia d'ahir. Saben que el mètode sempre és el *recuerdo del día de ayer*. Per tant, podríem dir que extrapolant les dades a la població total, suposa que prop de 300.000 persones varen veure ahir IB3 a qualque moment, descomptant l'efecte *zapping*. I saben on és que es veu més IB3?, a l'illa de Menorca. A l'illa de Menorca sembla que destaca per damunt de les altres illes, el consum d'IB3 és de 4 punts percentuals superior a Palma i de 2 punts percentuals superior a la part forana, una cosa són rialles, senyors diputats, i l'altra són estudis i fets.

(Aldarull a la sala)

És el televisiu un mercat en què el consumidor, que és un consumidor exigent i a més expert, com ho ha demostrat el Sr. Sampol, en el que li agrada i en el que no li agrada. Diuen, els que veuen IB3, que és una televisió que es caracteritza per la seva netedat tècnica, és la que millor es veu, la que es veu més bé i se sent millor, i ens diuen que només el 13% de la població de les Illes Balears ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, senyors diputats.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...no valora la qualitat de la senyal com a bona o molt bona.

Acabaria per dir-los que si tocam el tema dels informatius, Notícies Migdia té una penetració pròxima al 40%, audiència del dia d'ahir de Notícies Migdia, 120.000 espectadors. Notícies Nit, penetració pròxima al 30%, audiència del dia d'ahir, 70.000 espectadors. Programes de servei públic, alguns que li agradaran i alguns que no, salut, anàlisi social, cultural o d'altres, penetració pròxima al 27%, audiència del darrer dia, 65.000 espectadors. Per tant, crec que anam encaminats, que feim una feina important en matèria de llengua amb el conveni que s'ha fet amb el COFUC, i vaig explicar a l'altra sessió que no és el mateix la llengua a un informatiu on es llegeix i està tot molt estructurat que als programes d'animació, on el locutor improvisa i no du un text, allà on són molt rígids en tema de llengua és en la programació infantil, com sé que el Sr. Sampol sap.

I una darrera cosa, s'ha fet un esforç extraordinari en matèria de transport, distribució i difusió de senyals de ràdio i televisió, hem passat de 21 centres emissors a 32, d'una cobertura d'un 97% a una del cent per cent del territori de les Illes Balears, abans d'acabar 31 de desembre, tota la gent que viu a Banyalbufar i a Estellencs podrà veure perfectament tots els canals de televisió pública i privada, gràcies a l'esforç inversor que ha fet amb aquests ajuntaments l'ens públic de Radiotelevisió, i zones obscures de la Serra de Tramuntana ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Vicepresidenta, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Acab Sr. President. Com Son Servera, Valldemossa, o d'altres, tenen en aquest moment la possibilitat de veure totes les televisions en condicions.

Per tant, estam davant d'una televisió de qualitat, eficient, que ens col·loca capdavanters, la televisió més barata d'Espanya, la vivim i la venem com un servei essencial, donam una informació plural, vertebram el territori, fomentam la normalització lingüística i dinamitzam tot un sector industrial i professional. I no puc acceptar, baix cap concepte, la crítica al personal d'IB3, com si són directius, com si estan per davall, perquè fan cada dia la feina com a treballadors d'aquesta terra que són, molt digne i a més, intentant complir els objectius que jo els he esmentat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. En torn de rèplica té la paraula en nom del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan des d'aquesta tribuna parlam d'IB3 i expressam les nostres

opinions, evidentment, no expressam una crítica als treballadors d'IB3 cap dels que utilitzam aquesta tribuna, ni tan sols als que han estat acomiadats per IB3, ni tan sols per a aquests. Per tant, aquest argument no l'utilitzi perquè si el mesclam amb tots els altres ens trobam amb una trabucada de demagogia amb la qual no ens aclarirem mai. Tenim conceptes diferents, sempre ha passat, sempre ha sorgit sobre aquest tema i els continuam tenim. El pressupost d'enguany són 58 milions d'euros, ho pot comparar amb totes les televisions que vulgui, pot dir el que vulgui a qui vulgui, però amb un any i mig de televisió 69 milions d'euros de deute, 11.000 milions de pessetes que ja ha generat aquest temps no té nom. Se digui com se vulgui dir, se compari amb no sé quina comunitat autònoma i s'utilitzi l'argument que se vulgui utilitzar. No té nom. I nosaltres, només per aquest fet, ja rebutjam aquest pressupost.

Al igual que altres elements. No sé com pot ser un instrument de cohesió de la terra, si és un instrument imposat que ni tan sols ha pretès aconseguir el consens de les forces polítiques, com instrument, no com a línia política, no com a línia editorial, no és aquest tema. Des d'aquesta tribuna s'ha comparat amb una altra televisió, per exemple a nivell de Consell de Mallorca, o altres bandes. Ni s'ha intentat el consens, s'ha imposat un instrument..., s'ha imposat democràticament lògicament, utilitzant els canals democràtics que corresponen, supòs que se manté. Però quan estam de posar en marxa un instrument que és de característiques institucionals, és sempre adequat cercar un consens que vagi més enllà que la majoria simple, per a l'instrument, no per la línia que aplicarà aquest instrument. I he posat exemples d'altres entramats institucionals que en els darrers anys s'han fet en aquesta comunitat autònoma, com l'Institut de la Dona, el SOIB, com el CEES, quantitat d'instituts que s'han cercat, no per la línia que apliquen en concret, sinó pel fet en si, una cohesió i un consens determinat que no s'ha cercat en televisió.

Des del primer moment interessava muntar una televisió que fos una televisió de partit com a element fonamental. I aquesta és la qüestió i això no pressuposa cap crítica a qui executa o a qui treballa en el si d'aquesta empresa. Senzillament significa utilitzar un camí des de l'inici, un camí que nosaltres hem considerat erroni, absolutament equivocacat des del principi i que ha duit a allò que tenim ara, un nivell d'endeutament inassumible, un model de funcionament també inassumible i absolutament inacceptable d'externalització total dels programes i que dificulta enormement el control democràtic d'un organisme d'aquestes característiques perquè no depèn directament ja de les persones que treballen, sinó d'empreses vinculades a altres empreses. Per tant, el propi control dels treballadors d'aquestes empreses ja no té el mateix nivell de control que si fos directament de la Radiotelevisió de les Illes Balears, o si fossin directament de l'administració. Per tant, agradi o no agradi, aquest no és un mètode adequat i molt manco per als informatius, nosaltres discreparem rotundament d'aquesta qüestió, sempre ho hem dit i ho continuam dient.

Me pareix absurd que se continui dient que és un instrument per a la normalització lingüística, quan tots sabem allò que és en aquest moment. Quin percentatge d'utilització del castellà té aquesta televisió en determinats programes i per allò que a més està passant, no tendria motiu per passar, però senzillament passa per una actitud sectària i partidista en contra de TV3 perquè si no fos així s'utilitzarien els doblatges que hi ha enlloc

de no utilitzar-los. Senzillament se fa per una actitud partidista i sectària, s'estima més tenir aquesta actitud que defensar a ultrança la nostra llengua i la nostra cultura. Per tant, només per això repetesc, ja li ho he dit a la meua primera intervenció, estam en contra. Jo sé que ara vostè ara se guardarà no sé quantes dades de no sé quantes bandes, però l'únic que farà serà tornar llegir que és un instrument de cohesió, de normalització i de no sé què i jo tornaré sortir i amb tota la meua paciència del món li tornaré a dir que és el contrari i ja està. No ens posarem d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Estaràs, quan ha parlat de les relacions exquisides, ha dit, amb les institucions, no ho diuen així en el Consell de Menorca, ni en determinats ajuntaments, curiosament ha posat un dels exemples que no podria posar, ha parlat del Pla de desestacionalització turística, en el qual alguns ajuntaments varen rebre 3 milions d'euros i d'altres ajuntaments un milenar d'euros. I diu "sí, perquè no ho demanaren". Però els propis batles entre ells han parlat i diuen: "no, és que a mi me telefonaren de la conselleria i me varen dir demana 3 milions d'euros".

Per tant, la discriminació se produeix, primer per una informació prèvia. I segon, en el moment de donar la puntuació. Mirin, hi ha dos camins que estan dins dos termes distints, un per asfaltar aquest camí ha rebut el 100% de la subvenció i l'altre el 70% de la subvenció. En teoria és perquè el que ha rebut més era per una ruta cicloturística, però per al municipi que ha tengut més poca subvenció és el camí de Mallorca que hi passen més ciclistes al llarg de l'any, perquè és una ruta tradicional tan dels cicloturistes mallorquins, com dels estrangers que fan turisme. El mateix amb les fundacions per a promoció turística. Si el conseller de Turisme li deixa un moment li farà un oferiment i si no m'esperaré i ho perdrem del temps. És una transacció...

(Remor de veus)

...m'escoltin un moment tots dos. És que xerrar amb la paret la veritat és que...Miri, li propòs Sra. Estaràs i Sr. Conseller de Turisme, ja que ara intervé passivament d'aquest debat, que els mateixos estatuts..., no hi ha manera, i després això és el tarannà, relacions exquisides, jo diria (...) d'educació, sap que és de gros! No escolten el que xerra. Li propòs Sra. Estaràs, ara sí, que els mateixos estatuts que s'han aprovat a Eivissa s'apliquin a Menorca. Això la Presidenta del Consell de Menorca li ho va proposar. Per tant, que la Fundació per a la Promoció Turística de Menorca funcioni exactament igual així com funciona a Eivissa. Venga, pugui aquí i digui si ho accepta o no.

Sobre la comissió experts. Sra. Estaràs, vostè no ha manipulat els savis, vostè ha manipulat la informació que ha transmès de les reunions dels savis, que no és el mateix. I els ha forçat a votacions sobre temes polítics. Miri, quan vostè proposa una votació perquè proposa la votació sobre com ha de quedar

reflectit l'oficialitat de la llengua damunt l'Estatut d'Autonomia. Això és un tema que hem de decidir els diputats, això és un tema polític, no és un tema jurídic. I vostè va dir i el diari deia que se li havia demanat en dues ocasions si era veritat, vostè va dir que els vots particulars de dos experts havien proposat que a les Illes Balears només hi hagués un idioma oficial que fos el català i això és fals. El vot particular deia: "el tractament de la llengua catalana a les Illes Balears havia de ser el mateix que el que estableix la Constitució per a la llengua castellana". En altres paraules, que castellà i català a les Illes Balears han de tenir els mateixos deures i les mateixes obligacions. I això vol dir que els dos idiomes són oficials en peu d'igualtat. Això és el que proposaren els dos experts que varen emetre un vot particular. Però el que vostè va dir als diaris, o mitjans de comunicació, no és això. I clar, se deduïa que aquí hi havia dos experts que havien proposat que només hi hagués un idioma oficial i això no és veritat i un d'ells ho va desmentir i va llegir als mitjans de comunicació la transcripció literal de l'acta.

Sobre la programació d'IB3. Efectivament, vostè no fa la programació, però n'és la responsable política. La directora és un càrrec de confiança del Govern i el Partit Popular té majoria absoluta en el consell d'administració i no accepten cap dels nostres suggeriments. No qüestionam els pressuposts, jo no he parlat de si són elevats o no, qüestionam la hipoteca que suposa la manera de pressupostar. Vostès en dos exercicis han hipotecat l'empresa pública Radiotelevisió de les Illes Balears en més de 69 milions d'euros. Aquesta és la crítica política, no el pressupost en tema.

Acabaré Sr. President. Sincerament, voldria que la Televisió de les Illes Balears tengués la màxima audiència possible. Ara, me preocuparia que la màxima audiència correspongués a programes vulgars. Me preocuparia que un succedani de *Tómbola* fos el programa de màxima audiència, perquè un servei públic ha de tenir altres pretensions, més enllà de la pròpia audiència i no està barallada la qualitat amb la popularitat. Jo crec que hem de cercar aquest equilibri. I després aquí surt que criticam el personal, no, no, criticam la direcció política d'IB3 i criticam algun professional que vol fer televisió a les Illes Balears, negant-se a conèixer un dels dos idiomes oficials d'aquesta terra. Això ho criticam, perquè no hi ha dret que se vulgui guanyar les sopes a un mitjà de comunicació públic del país i no voler entendre la gent que convida als programes. També criticam aquells professionals que fan un ús incorrecte de l'idioma. Que volen xerrar en la varietat mallorquina, cap problema, però que no diguin expressions mal sonants parlant per televisió o per ràdio, que no facin barbarismes, per poc que se cultivin i si salen que salin...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Però el tema no és aquest, el tema no és de modismes, és d'un ús correcte de l'idioma, encara que sigui en una varietat dialectal. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies Sra. Vicepresidenta per les seves explicacions en alguns temes, en d'altres ens hem quedat sense resposta i esper que en aquesta segona intervenció ens ho pugui aclarir. Allò que ens ha quedat clar de la intervenció de la Sra. Vicepresidenta és que en aquesta legislatura no hi ha transferències de competències del Govern als consells insulars. I ara per emmascarar aquesta manca de transferències ens parlen de descentralització. Està molt bé, una cosa és la descentralització de la gestió i una altra la transferència de competències. Jo sincerament no sé per què tenen tantes comissions, tanta reforma de l'Estatut i tants de savis i no sé quantes reunions per acabar una legislatura sense traspasar cap competència.

S'ha fet menció de la quantitat de sous..., que Menorca estava molt ben tractada, que rebia molts de sous d'aquest Govern, més que mai em sembla que ha arribat a dir. Miri, per molts de sous que se rebin, no només a Menorca, sinó a tots els consells insulars, són precisament del traspàs de competències de benestar social, d'ordenació del territori, que va fer l'anterior Govern del pacte. Per tant, molts d'aquests sous que se reben en els consells són gràcies a les transferències de l'anterior legislatura.

I miri, ha fet menció també a les fundacions de promoció turística de Menorca. I s'atreveixen a dir, ho diuen aquí perquè el sector de Menorca no hi és davant, que ha estat una exigència del sector que hi hagi dues fundacions a Menorca. Miri, ens expliqui, o que li digui el conseller de Turisme d'aquestes illes i el sector de Menorca qui ha exigut que hi hagi una majoria del sector privat en aquesta fundació. I miri quina casualitat, això només passa a Menorca i Eivissa. Ens ho expliquin, però amb el sector davant, a veure si també diuen el mateix.

Per altra banda, una vegada més la Sra. Vicepresidenta, aquest és el tercer pressupost d'aquesta legislatura, ens torna parlar de justícia, que la justícia està molt malament, els jutjats estan molt malament. Efectivament, però això no és d'ara, això se ve arrossegant des de fa molts d'anys i amb governs de diferents colors. Vull dir ue aquí tothom en té una part de responsabilitat.

I miri Sra. Vicepresidenta, que vostè una vegada més pugui aquí a dir-nos les cartes que ha enviat al ministre de Justícia, o al President del Govern Sr. Zapatero, sincerament és que no me pareix seriós, ja ens ho va dir l'any passat, les cartes que s'enviaven i que ha aconseguit una reunió en un any. Idò miri, crec que n'ha aconseguit més..., fins i tot el President Zapatero ha visitat el Consolat de Mar, perquè en 8 anys de Govern Aznar, zero.

Diu que fan falta 60 milions d'euros en inversions per tenir les competències en justícia. Idò molt bé, el que han de fer és negociar perquè arribin aquests sous amb aquestes transferències. I per justificar que, segons vostè, el Govern de Madrid encara està molt lluny de donar aquesta quantitat de sous, me tornar a parlar de les competències d'educació i sanitat. Miri, jo crec que vostès precisament del Partit Popular no es poden erigir en defensors d'un bon traspàs de les

competències en sanitat i en educació, perquè tenim el forat que tenim en aquestes dues àrees, precisament per la seva mala transferència de competències. Fins i tot, el Tribunal Constitucional a través del Tribunal Superior de Justícia ja els ha dit en aquest cas que el traspàs d'educació no es va fer bé i governaven vostès, senyors del Partit Popular.

I acabam amb l'apartat de Vicepresidència i Relacions Institucionals amb el cas de Formentera. Home! Sra. Vicepresidenta, que pugui aquí a fer-nos una inversió de les rotondes i no sé quantes coses més faran a Formentera, me sembla perfecta, no és el que jo li demanava. Jo no li he demanat si invertiria el Govern de les Illes Balears 12 milions d'euros a l'illa de Formentera. Jo el que li he preguntat i no m'ha contestat és per què un dia abans de la moció de censura el Govern del Sr. Matas roba, repetesc, roba, 12 milions d'euros del Consorci Formentera Desenvolupament, això és el que no ens ha dit, jo no li dic que no s'inverteixin els sous. Li dic que vostès han desviat aquests sous del Consorci de Formentera perquè no està governat pel Partit Popular i això és sectarisme polític.

Per acabar IB3, n'ha fet vostè també referència. Ens ha posat d'exemple el pressupost de la comunitat d'Aragó. Miri, mal exemple ha posat perquè jo, li ho ha dit també em sembla que ha estat el Sr. Sampol, no li he dit si 58 eren molt o poc. Ens diu que Aragó té un pressupost de 50 milions d'euros, idò jo crec que ha posat un exemple molt desafortunat, sap per què? Perquè Aragó precisament, també s'ha creat recentment la Televisió Autònoma d'Aragó, s'ha creat per consens, s'ha creat per consens el nomenament de la directora, el consell assessor, la composició de totes les comissions, per unanimitat de tots els partits polítics.

I acab, per què estam en contra d'aquest model audiovisual? Ho hem dit i no ens cansarem de repetir-ho, no estam en contra ni dels professionals que hi treballen, ni de la creació d'una televisió autònoma a les nostres illes, per cert, molts bons professionals en la majoria dels casos. D'allò que estam en contra és de la manipulació política que la direcció i aquest Govern està fent a la Televisió de les Illes Balears. I vostès segueixen practicant la censura preventiva. Home està molt bé que aquí se'ns digui que la televisió ha d'ajudar a promocionar la llengua i la cultura i després no fer la transmissió la Nit de la Cultura de l'Obra Cultural Balear perquè qui la va voler veure la haver de veure per TV3 o Canal 33. Això és promocionar la llengua i la cultura? Precisament d'una institució, d'una entitat que ha fet més que ningú per la nostra llengua i per la nostra cultura.

Censuren protestes contra IB3 i la directora va dir que era: "*para hacer bonito*", perquè no quedés malament la inauguració d'IB3. Després s'escandalitzen per una actuació musical, esborren del mapa allò que vostès creuen missatges subliminals...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Acab Sr. President. Per la vestimenta que portava un esportista. Per cert, supòs senyors del Partit Popular que quan una quarta part d'aquest Govern va anar a lliurar premis a un concurs infantil, això no devia tenir missatge subliminal del Partit Popular, una quarta part d'un Govern se'n va a lliurar premis a un concurs infantil.

I acab, amb allò que deia el forat més gros, en aquest cas el forat econòmic d'IB3. El 70% del pressupost d'IB3 és per endeutament i això és allò que nosaltres defensam que és insostenible des d'un punt de vista econòmic. A dia d'avui més d'11.500 milions d'euros, si segueix així, quan acabin aquesta legislatura IB3 tindrà un forat de més de 30.000 milions d'euros. I si tenim en compte que una diputada ha dit en el debat anterior que hi havia una partida ampliable a IB3, que no serien 58 milions d'euros, perquè a dia d'avui encara no se sap el què costarà. Realment aquesta tele i aquesta ràdio són una ruïna.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Una televisió de consens la d'Aragó deia la Sra. Costa, l'hauré d'informar. *Críticas del PP, sabemos muy poco sobre cómo gastará el Gobierno el presupuesto, ni nada de cómo lo va a pagar, ni nada de la televisión, declaró ayer Antonio Suárez, portavoz del PP, tras conocer los primeros datos del año 2006 de la televisión. Por consenso señores*, tota la informació que presenta la nostra diputada és amb aquesta veracitat.

Bé, anem per feina. Començarem, si m'ho permeten, per poder donar resposta a tot allò que se'ns ha plantejat. PSOE, no puc transferir allò que no m'han transferit, mai hi ha hagut un decret de transferència de la promoció turística de l'Estat a la comunitat autònoma i per això feim descentralització. I reiter, la descentralització s'ha fet creant fundacions a cada illa i escoltant el sector, el sector a l'illa de Menorca va demanar una cosa distinta de l'illa d'Eivissa. El sector a l'illa d'Eivissa coincidia amb allò que volia el seu President. El sector a l'illa de Menorca no coincidia amb allò que volia la seva Presidenta. Em sap greu, jo no som responsable de què la Presidenta de Menorca no tengui el mateix criteri que el sector turístic de l'illa de Menorca.

Següent tema, en acabar comptarem. Si aquest Parlament vol, si la Comissió Tècnica Interinsular vol i els consells insulars volen, la transferència en matèria de joventut estarà en vigor dia 1 de gener de l'any vinent.

Diu que tots els traspessos de competències s'han fet a la legislatura anterior i torna mencionar el tema de Menorca, que tots els doblers que rep Menorca és per la quantitat de doblers i transferències que varen fer a l'època del pacte. Bé, idò contrastem aquests fets que és el que veritablement a mi m'agrada. El projecte de llei de pressuposts del 2006 preveu que Menorca rebi un total de 105,5 milions d'euros, 70,5

corresponen a inversions, 34,9 transferències de la comunitat. Conselleria d'Obres Públiques, és la que més invertirà a Menorca. Total pressupostat per 2,6 milions, però allò que serien empreses dependents d'aquesta conselleria, 12,1. I el port de Ciutadella i la variant de Ferreries, no perquè l'Estat no ens ha donat l'encomana de gestió, demanada fa més d'un any. Seguim, la Conselleria de Salut i Consum, concretament per a Menorca, 13,8 milions d'euros. Medi Ambient, hi ha previst 6,6 milions d'euros, un 148,32% més que l'any 2005. Educació i Cultura, 2,5 milions d'euros, el que suposa una pujada d'un 15,1% més que el 2005. Agricultura i Pesca, s'han pressupostat 2,1 milions d'euros.

La Conselleria de Presidència i Esports ha pressupostat a Menorca quasi el doble que l'any 2005, uns 91,02 milions d'euros. L'àrea de Turisme queda coberta a Menorca mitjançant les aportacions i que ascendeixen a 5,3 milions d'euros. Conselleria de Treball, té pressupostat 1,9 milions d'euros, als quals hem d'afegir 1,6 milions d'euros del SOIB. Vicepresidència i Relacions Institucionals, inversions per 510.000 euros que suposa un 142,8% més que l'any 2005. Economia i Innovació, destina per a Menorca un 75% més que l'any 2005. I la recentment creada Conselleria d'Immigració hi destinarà 1,2 milions d'euros. La Conselleria de Comerç i Indústria ha pressupostat per a totes les illes 4,1 milions d'euros i territorialitzats hi ha més de 832.000 euros que anirien a Menorca. Conselleria d'Interior, 446.000 euros. I en darrer lloc per concepte de serveis comuns, hi ha pressupostats 150.000 euros. A tot això, independentment de les inversions esmentades, cal destacar que en concepte de transferència de la comunitat autònoma, el capítol 4 i el capítol 7, Menorca rebrà 34,9 milions d'euros per transferències. Per tant, ha faltat a la veritat quan ha dit que això era per les transferències de la passada legislatura.

Seguesc amb el debat, tal i com hauria d'haver estat xifrat, perquè al final el més important són els fets, més que les rialles, els tarannàs i les bones disposicions i parlariem de transferències de l'Estat en matèria de justícia. Li he demanat el seu suport, 60 milions d'euros és el que necessitam perquè aquí se facin inversions i ha tornat a faltar a la veritat. Quan vostè diu que "reunions amb el Govern Aznar, zero". Ponències tècniques més de cinc, Sra. Costa. Si vol, en acabar aquesta sessió li passaré les actes. És que les ponències tècniques en matèria de justícia eren entre els representants del Govern Aznar, per cert amb seus ministres i tècnics de la comunitat autònoma. Amb el Govern Zapatero, una reunió amb el ministre d'Administracions Públiques i un any per convocar-nos a ponència tècnica. Per tant, hauríem de tenir dades, jo si posam dades podem discutir el que vostè vulgui. Però clar, aquestes al·lusions de pujar a una tribuna que representa la sobirania popular i dir: "m'han dit, he sentit..."

(Algunes rialles)

Idò sí, representa la sobirania del poble de les Illes Balears...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

La tribuna i aquest Parlament i se suposa que jo parl també en nom del Govern de les Illes Balears. Una tribuna, que en la seva composició parlamentària, més la Mesa i més els escons, si els agrada més així, representa la sobirania popular. Idò pujar aquí a dir: "m'han dit, he sentit, reunions zero...". No, aquí s'ha de pujar amb els deures fets, dades i avalats. He arribat a la conclusió que allò que li molesta a vostè Sra. Costa..., per cert, per què no li varen transferir turisme? Tal vegada no se fiaven de vostè quan era Presidenta, supòs que no...

(Remor de veus)

Bastava fer una descentralització, per cert, no importava convocar la Comissió Tècnica Interinsular.

Tema de Formentera. He arribat a la conclusió Sra. Costa que a vostè li molesta que fem les inversions a Formentera, amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i l'Ajuntament de Formentera, no deixarem a ningú fora. Li deu molestar les inversions que li he detallat extraordinàriament. I què és allò que li interessin als ciutadans de les Illes Balears? Que se facin i no li càpiga cap dubte, que aquestes inversions es faran. Tampoc no comprenc per què vostè no les va fer quan liderava la presidència d'aquest consell insular.

I ara anirem al tema que també ha comentat el PSM en relació a l'Estatut d'Autonomia. He explicat els dos vots particulars, crec que aquest tema ha quedat suficientment clar i reiter exactament el que he dit amb el tema de la llengua, és una opció legítima que jo no compartesc però que reflectia dos vots particulars, un com a deure sense conseqüències, i l'altre com a deure amb conseqüències i com a única llengua oficial, i és exactament el que he dit en qualsevol moment.

Voldria dir-li, Sr. Sampol, que en cap cas jo no manipul la informació, 37...

(Remor de veus)

37 reunions. Si jo manipulàs la informació els experts no haguessin estat 37 reunions asseguts. Ni he forçat cap tema polític. L'article 3 es va debatre i va ser un debat intensíssim el que varen tenir els experts, i també li vull dir que la creació d'aquest comitè d'experts es crea *como un órgano colegiado que asesora al Gobierno en los temas que el Gobierno cree oportunos*, i jo vaig demana opinió -en castellà perquè som bilingüe- i jo vaig demanar opinió...

(Algunes rialles)

...als experts en relació al fet si creien oportú o no obrir un debat en relació a l'article 3 i l'article 14 de l'Estatut d'Autonomia, que parlen de la llengua. Ells varen considerar que era molt oportú aquest debat, va ser un debat que va durar més de 5 hores i on les distintes posicions es varen manifestar, i es va produir el debat perquè la vicepresidenta ho va sol·licitar i perquè els experts ho varen creure oportú. Ni els experts són poc intel·ligents ni la vicepresidenta és tan viva.

A partir d'aquí el que sí li demanaria és lleialtat institucional per poder continuar fent feina amb el tema estatutari. La tenc per part del PSM i no en tenc cap dubte, i la deman a altres partits. La tenc per part d'Unió Mallorca i no en tenc cap dubte, i la deman en aquests moments al principal partit de l'oposició, lleialtat institucional per posar-se a fer feina emprant...

(Remor de veus)

...com a mirall el grup d'experts i intentant llevar pals a les rodes, cercant un acord veritablement important en matèria de finançament, essent ambiciosos en aquest tema i reivindicant perquè aquesta comunitat sigui de les primeres perquè és la que més solidaritat dóna i no sigui de les darreres en matèria de finançament.

En relació al tema que apuntava de Campanet...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs, li agrairia que (...), per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, vaig molt ràpid. En relació al tema que apuntava vostè de Campanet li he de dir que Campanet no va firmar, perquè no ho va demanar, el primer conveni de rutes cicloturístiques, però fa ara una setmana es va fer una foto amb el conseller de Turisme perquè es va incorporar a aquest segon any al que serien les rutes cicloturístiques. Amb el pla de desestacionalització s'ha donat tot allò que es va demanar. Aquells ajuntaments que varen demanar menys varen tenir menys; un exemple: governat pel Partit Popular, Sa Pobla, que només va demanar 400.000 euros. Per tant no hi havia cap tipus d'informació privilegiada.

I acabaré en relació amb IB3. IB3, he donat les xifres d'audiència. Hem intentat el consens. L'any passat...

(Remor de veus)

L'any passat pels Reis varen decidir asseure's al consell d'administració després de més de vuit mesos sense voler constituir ni tan sols el consell d'administració. Li he explicat clarament que jo no form part del que serien..., no dirigesc les graelles del que seria la televisió, ho decideix el consell d'administració, però sí que m'agradaria contestar a la Sra. Costa.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs, li pregaria per favor síntesi.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Vaig acabant. El model audiovisual que vostè demana...

(Remor de veus)

El model audiovisual que vostè demana...

(*Remor de veus*)

(*Continua la remor de veus*)

...una televisió de qualitat amb 50 milions de pressupost, que ha fidelitzat l'audiència...

Això és tarannà i la resta són altres coses.

EL SR. PRESIDENT:

(*Aldarull a la sala*)

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

El model audiovisual..., el model audiovisual que el Sr. Zapatero té posat damunt la taula és un model audiovisual en què diu de paraula: en aquests moments la directora de l'ens de Televisió Espanyola ha estat escollida a dit, i no, com es va dir, per majoria del Congrés dels Diputats, majoria qualificada, i així podríem dir el director general, agència EFE i d'altres. Les destitucions han estat extraordinàries. Per tant no crec que vostè pugui pujar aquí a parlar del que ha de ser un model audiovisual quan allà on la vostra ideologia governa no duis endavant absolutament res, cap paràmetre del que avui voleu suposar en aquesta tribuna.

...prop del 45%. Moltes gràcies, Sr. President.

(*Aldarull a la sala i aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

En torn en contra té la paraula el Grup Parlamentari Popular. Sr. Jerez...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc i abans d'entrar en l'argumentació respecte al rebuig o bé l'acceptació de les esmenes formulades pels diferents grups parlamentaris, consideram absolutament imprescindible, així com consideram necessari, fer la defensa de la totalitat dels pressupostos d'aquesta secció des de la més absoluta convicció que la confecció d'aquests pressupostos dona complida resposta a les finalitats per les quals han estat creats, en contra de l'opinió de molts dels grups parlamentaris, o de tots els grups parlamentaris de l'oposició d'aquesta cambra. Entenem que aquests pressupostos, els pressupostos d'aquesta secció, responen als principis d'eficàcia i eficiència que han de ser guia a l'actuació de l'administració. I aquí a Mallorca diuen que canten papers; aquí canten papers, xifres, capítols, seccions, centres de cost, i canten programes. Tant és així que celebrem des del grup parlamentari que represent la confecció, com no podria ser d'altra manera, d'aquests pressupostos.

I entrant dins el que són els pressupostos en si els he de dir que celebrem -no podia ser d'altra forma- que aquest pressupost s'hagi vist incrementat globalment en un 2,68%, la qual cosa consideram molt positiva, com no podria ser d'altra forma. Però no és només això, si no que hem de destacar molt especialment els increments que es registren a capítol 4 i a capítol 6. Respecte a aquest primer capítol, el capítol número 4, ens congratulam d'un increment del 54%, que serà la dotació que absorbirà les aportacions que es fan cap a l'ens públic de Radiotelevisió IB3, circumstància aquesta que sense cap tipus de dubte ens fa ser veritablement optimistes pel que fa a la consideració d'aquest mitjà de comunicació com un instrument que consolidi la vertebració social de les Illes Balears i doti els valors de la nostra cultura i de la nostra pròpia llengua. No entraré en més qüestions relacionades amb l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears; jo pens que la vicepresidenta, la Sra. Rosa Estaràs, ha dat complit compte, i ha dat absolutament resposta a tots i cada un dels dubtes que els senyors diputats avui tenien, argumentació de la Sra. Vicepresidenta que aquest grup parlamentari comparteix fil per randa.

El Govern anirà a tots els actes socials i als actes que cregui que ha d'anar, tant si és la quarta, la tercera, com la cinquena part del Govern. Vostè es referia a la Fundació Teresa Rabal, una fundació que mereix la presència del Govern perquè ajuda sobretot amb beques perquè el nostre públic infantil vagi endavant en matèria d'educació, i li ha fallat el subconscient: li molesta que jo la representi, i jo la represent, Sra. Costa; li molesta que la representi la consellera d'Obres Públiques, i la consellera d'Obres Públiques la representa; per tant anirà a tots els esdeveniments, perquè així està xifrat com a objectiu de govern, que siguin importants per al futur de la ciutadania d'aquesta terra.

I no confongui el públic: aquesta samarreta que vostè deia antiautopista va sortir durant més d'onze vegades, notícies *de los contraautovía en Eivissa*. Per tant no confongui la gent, i aquesta samarreta va sortir durant el mes d'agost.

I bé, en relació al que seria el deute d'IB3 hauran d'explicar a la ciutadania per què Catalunya pot tenir una televisió amb 550 milions de pressupost, per què pot tenir Telemadrid una televisió amb 155 milions de pressupost, per què...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs, perdoni, però...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Vaig acabant, ja acab...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, si és tan amable.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Per què el País Basc 176 i per què a les Illes Balears no podem tenir...

Respecte al capítol 6 he de dir que es registra, i també ho celebrem així, un important i notable increment d'un 7,9% com a conseqüència de la incorporació de projectes i persones per portar endavant els projectes de suport a la Direcció General d'Arquitectura per tal de fer un seguiment a l'Hospital Militar, al centre de Parkinson i al centre de físics Joan Crespí.

Per la seva importància també celebrem l'increment del 2,01% destinat al butlletí oficial. I no menys important és l'augment que es registra a la Direcció General de Projectes, amb una pujada d'un 9,21%; en bona part es destina al seguiment de la reforma estatutària i a l'estudi comparatiu d'altres comunitats. I parlant de reforma estatutària em permetran que faci aquí -se n'ha parlat aquí en aquesta tribuna- un incís respecte d'això, i aquest incís el vull dirigir directament al Sr. Sampol. Jo, Sr. Sampol, pens que vostè avui aquí dalt s'ha equivocat, jo pens que avui aquí no ha estat vostè encertat, jo pens -no ho pens jo, així ho pensa el meu grup parlamentari i la vicepresidenta, també coincidim- que avui no ha tengut vostè la certesa que moltes vegades té en aquesta tribuna quan diu que s'instrumentalitza i quan diu que en certa manera es coacciona, permeti'm que jo ho interpreti així, els membres de la ponència de savis perquè s'inclinin a un determinat assumpte amb una determinada decisió o un determinat vot respecte a una qüestió particular. Sr. Sampol, per favor, no subestimi els savis, no subestimi els membres de la comissió de la ponència; crec que són prou intel·ligents, com ha dit la vicepresidenta, per saber quines decisions, quan i com les han de prendre, com i quan les han de prendre. Per tant, Sr. Sampol, li he de dir això, que em pareix que vostè avui aquí no ha tengut l'encert que moltes vegades vostè -li ho reconec- té en aquesta mateixa tribuna.

I continuant amb les qüestions pressupostàries he de significar el mateix augment que registra el centre de cost 11601 respecte als Serveis Jurídics de la comunitat autònoma. I en darrer lloc destacar l'increment del 14,21% respecte al centre de cost 11701, que permetrà dotar la Direcció General de Relacions Institucionals d'un cap de servei.

No continuaré desenvolupant les nostres argumentacions respecte a la secció per la necessitat d'entrar a justificar una vegada més les motivacions relacionades amb les esmenes presentades, i així ho farem. He de dir que el meu grup parlamentari es manté en tots i cada un dels posicionaments que va mantenir en el seu dia a la Comissió d'Hisenda respecte a les esmenes presentades pels grups de l'oposició; per tant els he de dir que aquest grup parlamentari no votarà a favor de cap de les esmenes presentades, i que manté així mateix totes i cada una de les motivacions que en el seu dia en ponència va desenvolupar.

Jo pens que no és necessari fer referència a cap de les motivacions que donen o inclinen el nostre vot perquè tots els grups saben perfectament quines són. Però en qualsevol cas em permetran que faci referència especialment a dues, i que són dues que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, en particular la 9103, en relació a l'aportació del Consorci Formentera Desenvolupament de la quantitat de 12.000 euros, i he de lamentar que la Sra. Costa faci un ús absolutament polític d'aquesta esmena; jo pens que els pressuposts estan per discutir les xifres però no per qüestionar qüestions absolutament polítiques o polititzar els pressuposts, que és la intenció en aquest cas de la Sra. Costa, i vostè, Sra. Costa, sap perfectament que aquest tema està absolutament tancat i vostè el vol

desenterrar, i el vol desenterrar perquè a vostè és una de les poques bales que els queden ja en el carregador, i li ho dic així. Aquest tema està absolutament tancat, hi ha una encomana de gestió que jo lament que vostè, Sra. Costa, no vulgui reconèixer i que vostè continuï insistint a desenterrar una qüestió que no només (...) està tancada, sinó que per al mateix batle de l'Ajuntament de Formentera està absolutament tancada, Sra. Costa, està absolutament tancada.

I respecte a l'esmena 9104, la qual fa referència al Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, dir-li que vostè, Sra. Costa, practica aquí, que moltes vegades ens té acostumats al joc de la doble moral, vostè ho practica. Miri, vostè sap perfectament que el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat està format per tres diferents institucions i que precisament s'ha proposat un pla d'actuació respecte del fons del Consorci Patrimoni de la Humanitat; doncs bé, fins que aquest pla d'actuacions no sigui damunt la taula, difícilment se'l podrà dotar de dotació econòmica. Però en qualsevol cas, li record que l'alcalde Xicu Terrés, i això li record perquè crec que la interessarà, va prometre que el ministeri s'implicaria amb aquest consorci; a mi m'agradaria saber el ministeri on és, on és el ministeri? Ens ha fugit, no vol participar, no hi és, i des d'aquest precís moment, des del moment que el ministeri no hi participa el Sr. Alcalde de la ciutat de Vila no diu res, ja està, s'ha acabat, no en volem saber res.

Miri, Sra. Costa, jo aquesta doble moral, jo ho entenc, és el joc polític, però en qualsevol cas jo li demanaria una mica de coherència i una mica de responsabilitat en qüestions com aquesta, que afecten directament una qüestió tan important com és el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. En torn de rèplica, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, perquè el debat ja està esgotat sobre aquest tema i a més és un debat que duim des de fa molt de temps. Jo comprenc que el representant del Govern i del Partit Popular, quan parlen de números d'IB3 s'estimen més parlar de números de totes menys d'IB3, jo ho comprenc, però la realitat és que amb un any i mig tendrem un endeutament de 69 milions d'euros, 11.000 milions de pessetes. I això, per a nosaltres, és motiu més que suficient per presentar aquesta esmena a la totalitat, ja podria acabar amb aquest tema i ja està. I ara supòs que me tornaran dir que Canàries, Andalusia, no sé què, és igual, aquest és l'argument de fons.

L'altre és el que he repetit trenta vegades, però bé, el model de televisió fet per imposició de majoria simple que és atemptatori contra la normalització de la nostra llengua i la nostra cultura i que té un model que no ha cercat en absolut, n'hi ha tengut un petit intent de cercar el consens d'alguns grups d'aquí per aconseguir ser un instrument de cohesió territorial, no sé com podrà ser un instrument de cohesió territorial si és un

instrument imposat pel 50% més 1. Crec que això no és la fórmula d'afrontar un òrgan d'aquestes característiques.

Segona, Sra. Jerez, a veure si ens aclarim, perquè clar, si no, fins ara no havia parlat d'aquest tema, però a la tercera vegada ja m'he mosquejat un poquet: els dos experts de la comissió de savis que fan un vot particular, o la comissió aquesta d'experts, que fan un vot particular damunt al llengua, no és perquè considerin que l'única llengua oficial ha de ser el català, això és una manipulació, no és per això, perquè cap dels dos consideren això, i no ho ha ... -sí, sí, ho ha dit aquí per tercera vegada, per tercera vegada-, i el que diuen no és això. Fan el vot particular perquè demanen que l'ús del català sigui un dret i un deure dels ciutadans. I quan qualcú parla de manipulació vol dir això, manipulació de la informació, dir obertament i públicament i repetir des d'aquesta tribuna que hi ha dues persones representant dos partits polítics que pensen que l'única llengua oficial aquí ha de ser el català, i dit així això és una manipulació com unes cases. Senzillament, perquè no han dit això, perquè no diuen això ni ho pensen, ni ho pensa ningú dels que estan asseguts aquí, ja està.

I tercer, amb les esmenes concretes que s'han rebutjat que hem presentat nosaltres, es demostra també el poc interès que es té pels mitjans de comunicació de caràcter insular i de caràcter local, jo crec que si s'hagués tengut un interès diferent, que té a veure amb el model i el concepte de comunicació global, però en fi, si hi hagués hagut un interès diferent s'haguessin pogut recollir algunes de les esmenes que s'han presentat en aquesta direcció i s'hagués demostrat un interès per una concepció molt més dispersa, molt més capil·lar i molt més plural dels mitjans de comunicació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Pere Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que no feia comptes intervenir fins a la part final de la intervenció del Sr. Jerez.

Realment és preocupant que fins i tot una persona jove com el Sr. Jerez ja s'hagi imbuït d'una manera de fer política pròpia del Partit Popular, que pareix que per sostenir una argumentació forçosament ha de manipular les paraules de l'adversari i les ha de tergiversar, perquè això és el que ha fet vostè de les meves paraules, perquè havia quedat claríssim, després del debat amb la vicepresidenta, el que jo havia opinat de la comissió d'experts. Naturalment que els experts no es deixen manipular, el que sí és manipulació és la transmissió que ha fet la Sra. Estarà dels debats en el si de la comissió quan ha informat, millor dit, ha desinformat els mitjans de comunicació. I mirin, això el primer dia que tengui ocasió li llegiré el vot particular, perquè consti en acta, el llegirem perquè consti en acta, i per tant és que aquí ningú ha proposat el que vostè ha sostingut.

Llavors, una altra qüestió és les funcions d'aquesta comissió d'experts. Naturalment que poden debatre del sexe dels àngels, però votar el tractament que ha de tenir l'idioma damunt l'Estatut d'Autonomia és una tasca política que correspon als representants polítics, i la funció dels experts és, a petició de la ponència parlamentària o del Parlament de les Illes Balears,

assessorar en el redactat que li hem de donar si prenem una determinada posició política. Ara, no passa de ser una opinió particular i subjectiva si un dels experts considera que català i castellà s'han d'equiparar o no, perquè això és una postura política que no els correspon dins l'àmbit de la comissió d'experts. I és aquí allà on jo crec que la vicepresidenta, permetent o instant aquestes votacions, ha fet anar més enllà de la seva funció la comissió d'experts i és allà on ha incomodat fins i tot algun dels experts. Molt manco, si no transmet fidelment el que ha estat el debat.

Queda una qüestió pendent i és el tema de les fundacions per a la promoció turística de Menorca i d'Eivissa i Formentera. Jo reiter, perquè ara ja no ho puc fer a la vicepresidenta del Govern, ho faig al Grup Parlamentari Popular com a grup que tutela l'acció de govern, li deman que instin el seu govern a aplicar a l'illa de Menorca els mateixos estatuts que funcionen per a la fundació d'Eivissa i, per tant, unificar les dues fundacions que existeixen a Menorca i que la promoció turística a Menorca funcioni exactament igual com funciona a Eivissa. Des del consell insular, des de la majoria que governa el Consell Insular de Menorca els han fet aquest oferiment, si realment pensen que hi ha d'haver lleialtat institucional i que per damunt qui governa el que interessa són els interessos generals de cadascuna de les illes, ho acceptaran, si no, els acusarem de sectaris.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Costa té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, i molt breument. Respecte de les manifestacions del representant del Grup Popular, home, ha hagut de reconèixer finalment que el Consorci Formentera Desenvolupament vostè ha dit que jo he desenterrat el tema, miri, és que 12 milions d'euros són molts doblers per a una illa tan petita com Formentera, i han hagut de reconèixer que finalment han tret aquests doblers del consorci quan es fa fer la moció de censura i va canviar el color polític de l'Ajuntament de Formentera. I vostè me diu que nosaltres o que jo tenc una doble moral o incoherència política; i me vol dir vostè quina coherència política és la del Partit Popular que defensa un consell propi per a l'illa de Formentera i a la vegada li nega el seu autogovern al propi ajuntament llevant-li 12 milions d'euros, això és coherència política? No, Sr. Jerez, això sí que és incoherència.

I per acabar, també me parla del Consorci d'Eivissa, i diu que el ministeri ha fugit; no s'equivoqui, el ministeri no ha fugit perquè mai no ha estat dins, ni quan governava el Sr. Aznar durant vuit anys ni mentre governa el Sr. Zapatero, que encara no en duim vuit, s'espera, perquè estic segura que en aquesta legislatura sí entrarà en el consorci. Sap qui ha fugit d'aquest consorci? El Govern de les Illes Balears, qui, amb l'anterior legislatura, amb el govern antic sí hi era en el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat i ara no hi és. Per tant, vostè ha sentit parlar que sempre s'ha de criticar el Sr. Zapatero i fa venir bé quan no té res a veure. I vagi una mica més alerta, perquè si diu

que és molt rigorós amb les seves intervencions amb això no s'hi ha mostrat gaire.

I per acabar, han parlat vostès de què IB3, jo crec que s'hauran inventat no sé si estadístiques o enquestes o l'audiència, perquè miri, si IB3 tengués quasi un 50% d'audiència no estaríem parlant d'un forat econòmic, perquè al dia d'avui IB3 tendria superàvit, si és que serien multimilionaris amb aquesta televisió pública si la meitat de la població d'aquestes illes veiés IB3, això és un desig que estic segura que tots compartim però que al dia d'avui evidentment no és així.

I miri, Sr. Jerez, per parlar de lleialtat política o de lleialtat institucional el seu partit, que s'ha atrevit a dir-li al president del Govern espanyol "bobo", hauria de fer penitència per tornar a pronunciar la paraula lleialtat.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Sr. Jerez, té la paraula, contrarèplica.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, molt breument, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dues qüestions, respondre en primer lloc al Sr. Sampol. Sr. Sampol, jo no entenc per què li molesta tant que s'hagi creat una comissió de savis i d'experts per treballar paral·lelament respecte de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, jo és que no ho acab d'entendre; potser que sigui perquè les seves opinions no li agraden o perquè pensí que la reforma s'havia d'haver fet en una altre sentit. Vull dir, la reforma es fa com es fa i l'opinió dels savis és la que és, jo entenc que a vostè no li agradi, però és una opinió absolutament contrastada i una opinió doctrinal; jo ho puc entendre, vull dir, vostè combrega amb un altre tipus d'ideologia, però en qualsevol cas l'opinió és la que és.

I Sra. Costa, miri, jo li torn a dir el mateix, vostè torna desenterrar el que està més que tancat i més que enterrat, i jo li torn a repetir el mateix: a vostè no li queden bales en el carregador i per això utilitza vostè aquest tipus de qüestions. L'Alcalde de Formentera ha reconegut expressament que el tema dels 12 milions d'euros és un tema absolutament tancat, primer. Segon, hi ha una encomana de gestió que vostè no vol reconèixer. Tercer, les inversions a Formentera li dic que estan absolutament garantides per aquesta encomana de gestió, i hi ha un acord entre el consell insular i l'ajuntament que vostès es neguen a reconèixer; però per què es neguen a reconèixer això? Perquè a vostès els interessa no reconèixer-ho. Per tant, mirin, no enganyin, no facin demagògia i no revifin el que està absolutament tancat fins ara.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Si els sembla bé passarem ara a votar.

Correspon ara passar a les votacions del Projecte de llei RGE núm. 7748/05, de mesures tributàries i administratives. Així doncs, si cap grup no demana votació separada, farem votació conjunta de les esmenes, les del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

25 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa, queden rebutjades.

També, si cap grup no demana votació separada, farem votació conjunta dels vots particulars.

Perdó, sí?

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President, sí, el Grup Socialista demanaria votació separada de la vuitena bis, per una qüestió de coherència, perquè hem anunciat el nostre vot favorable a l'esmena presentada i entenem que s'hauria de votar per separat aquesta vuitena bis de la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, ja ho teníem previst, Sr. Boned, però de totes formes moltes gràcies.

Per tant, ara procedim a la votació conjunta dels vots particulars. No, és que hi ha més votacions, la que vostè ens ha dit la farem per separat. Ara li llegiré perquè quedi clar. Ara votarem, votació conjunta dels vots particulars a l'apartat 7 del punt 12 de l'article 38, als punts 17, 18 i 19 de l'article 38, a l'esmena introduïda dins la comissió a l'article 51.2, a les disposicions addicionals vuitena, vuitena bis, etcètera. Per tant, no es preocupi que la que vostè m'ha esmentat són quatre o cinc votacions que vendran més endavant.

Per tant, quedà clar, senyors portaveus? Passam a votar, doncs, els vots particulars. Senyores i senyors diputats, procedim a la votació.

25 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

Tot seguit durem a terme la votació dels articles i disposicions afectats per les esmenes debatudes, d'acord amb el seguiment del qual disposen tots els senyors portaveus, tret de les particularitats que així mateix figuren a la relació.

Per tant, senyores i senyors diputats, podem passar a la votació. Procedim a la votació.

32 vots a favor; 25 en contra; cap abstenció.

Ara, passam a la votació de la denominació del capítol tercer, del títol segon i dels articles 47 i 48 del dictamen. Passam a la votació.

32 vots a favor; cap en contra; 25 abstencions.

Ara passam a la votació de la denominació del capítol cinquè i sisè del títol segon i dels articles 50 i 51 del dictamen. Passam a la votació.

32 vots a favor; cap en contra; 25 abstencions.

Ara, Sr. Boned, ve el que vostè m'havia esmentat anteriorment, votació de la disposició addicional vuitena bis del dictamen. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

50 vots a favor; cap en contra; 7 abstencions.

Ara, votació conjunta del títol del projecte de llei, de la denominació del títol primer, de la denominació del capítol segon, dels articles 37 i 39, així com ho tenen tots vostès ja els diferents portaveus. Passam a la votació.

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, sol·licitaríem la votació amb tres blocs: per un costat, l'article 40; per l'altre, el 43, 44, 45, derogatòria única i exposició de motius, i la resta.

EL SR. PRESIDENT:

A veure, m'ho torni a dir, si és tan amable. 40 ...

EL SR. BONED I ROIG:

Article 40.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, una votació.

EL SR. BONED I ROIG:

Articles 43, 44, 45, disposició derogatòria única i exposició de motius, i la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Disposició derogatòria única i exposició de motius i després la resta. Sr. Boned, per quedar clars: votació de l'article 40, una votació; 43, 44 i 45, disposició derogatòria única i exposició de motius, i després tota la resta. D'acord.

Idò, senyores i senyors diputats, passem ara a votar l'article 40. Procedim a la votació.

50 vots a favor; 4 en contra; 3 abstencions.

Ara passam a votar els articles 43, 44, 45, disposició derogatòria única i exposició de motius. Per favor, si són tan amables, procedim a la votació.

32 vots a favor; 25 en contra; cap abstenció.

I ara, votam la resta de disposicions. Procedim a la votació.

32 vots a favor; 7 en contra, i 18 abstencions.

Per tant, es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I queda aprovada, en conseqüència, la Llei de mesures tributàries i administratives.

Ara, passam a votar el Projecte de llei RGE núm. 7747/05, de pressuposts generals de la comunitat autònoma per al 2006, el debat número 1, l'articulat del dictamen del projecte de llei.

Per tant, si no hi ha cap suggeriment en altre sentit, el votaríem tot conjuntament. Procedim a la votació del debat número 1, les esmenes, les esmenes als articles 5, 6, 8, 9, 11.

No, tornam repetir la votació. Senyores i senyors diputats procedim a la votació.

25 a favor; 32 en contra; cap abstenció.

A continuació, passarem a votar els articles als quals s'hi ha presentat qualche esmena, que són els següents: articles 5, 6, 8, 9, 11, 12, 13 i 14 i les disposicions addicionals quarta, cinquena, sisena, setena i exposició de motius. Senyores i senyors diputats, procedim a la votació.

32 vots a favor; 25 en contra; cap abstenció.

Finalment, votarem totes les normes que no han estat esmenades, que són les següents: títol del projecte de llei, denominació dels títols primer, segon, tercer, quart, cinquè, sisè i setè, articles 1, 2, 3, 4, 7, 10, 15, 16, 17, disposicions addicionals primera, segona, tercera, disposició derogatòria única i disposicions finals primera i segona. Senyores i senyors diputats, procedim a la votació.

32 vots a favor; cap en contra i 25 abstencions.

I ara passarem a votar les esmenes a les seccions, entitats de dret públic, societats anònimes públiques, ib-salut i GESMA, el debat número 2, de totalitat i globalitat, secció 11, Conselleria de Relacions Institucionals, l'empresa de dret públic 80, Radiotelevisió de les Illes Balears, i les empreses Ràdio de les Illes Balears i Televisió de les Illes Balears, SA. Senyores i senyors diputats, -sí, sí, només hi ha hagut aquest debat, les esmenes- procedim a la votació.

25 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS